ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ.

பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்மசாஸ்த்ரம்.

இச்சபாபண்டிதரான

சிங்கப்பெருமாள்கோவில்

ஸ்ரீமான் - மாடபூசி

தர்க்கதீர்த்தர் - ராமாநுஜாசார்யரால்

எழுதப்பட்ட தாத்பர்யஸஹிதம்

அநேக தேசாநீத ஸ்ரீகோசங்களின் ஸஹாயத்தினல்

லேககப்ரமாதாதி ஜநிததோஷங்களில்லாமல்

மேற்படி

ராமாநுஜாசார்யராலும்

வி - முத்துக்ருஷ்ணநாயுடு அவர்களாலும்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபகஸபை (லிமிடெட்) யாரால்

சென்னப்பட்டணம்,

ஸ்ரீநிகேதநமுத்ராக்ஷரசாலையில்

ஸ்ரீபராங்குசதிருவவதாராதி ௫௦௨.

ப்லவஸம்வத்ஸரத்தில்

பதிப்பித்துப் ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டது.

௧௯௦௧.

விஜயதேதராம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபகஸபை (லிமிடெட்)

1882 - ஞூத்திய ஆறுவது ஆக்ட்டுப்ரகாரம் ரிஜிஸ்டர் செய்து ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

ப்ரதிமாதம் 5 - பாரங்களுக்குக் குறையாமல் சாஸ்வதமாய் அச்சிட்டு மூன்றுசலெமுறைகளுக்கு பேட்ரன்களுக்கு 12 - காபிகளும், பாகஸ்தர்களுக்கு 5 - காபிகளும் போஷகர்களுக்கு 1 - காபியும் ப்ரதிமாதம் கொடுக்கப்படும்.

பேட்ரன் சந்தா ரூபாய் - 200, பாகஸ்தர்களுக்கு சந்தா ரூபா 100, போஷகர்களுக்கு சந்தா ரூபா - 20 - மொத்தமாயாவது ப்ரதி இங்கிலீஷ்மீ 15வ க்குள் 10-ல் ஒருபாகமாயாவது கட்டவேண்டும். இவர்களுக்குப் ப்ரவேசவர்த்தனேக்ரமமாக ரூபா 2-0-0, ரூபா, 1-0-0, ரூபா, 0-4-0.

மற்ற விவரங்களெல்லாம் சட்டபுஸ்தகத்தில் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். இதின் விலே, அணு 2.

இந்த ஸபையாரால் இதுவரையில் அச்சிட்டு ப்ரசுரம்செய்யப்பட்ட க்ரந்தங்கள்

தனிஸ்லோகம் ஸவ்யாக்யாநம்ப்ரதிபததாத்பர்யஸஹிதம்மேலான காகிதம் தமிழ்லிபி		3—4—0
பாரதாதிதனிஸ்லோகம்		0—5—0
பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்மசாஸ்த்ரம் தாத்பர்யஸஹிதம்		0--14—0
ராமசரமஸ்லோகம் ஸவ்யாக்யாநம்	டிடொ	0—3—0
இயற்பா முதல்திருவந்தாதி ஸவ்யாக்யாநம் ப்ரதிபதடீகா அரும்பதஸஹிதம்	டிடொ	1—2—0
டிடொ இரண்டாம்திருவந்தாதி	டிடொ டிடொ	0--12—0

தனிஸ்லோகம் ஸவ்யாக்யாநம் ப்ரதிபததாத்பர்யஸஹிதம்உயர்ந்த காகிதம் தெலுங்குலிபி		3—4—0
ராமசரமஸ்லோகம்	டிடொ	0—3—0
பாரதாதி தனிஸ்லோகம்	டிடோ	0—5—0
இயல்பா முதல்திருவந்தாதி ஸவ்யாக்யாநம் ப்ரதிபதடீகா அரும்பதஸஹிதம்		1—3—0
டிடொ இரண்டாந்திருவந்தாதி	டிடொ	0-12—0

இப்படிக்கு,

கராலபாடி - ஆழ்வாரய்ய.

கார்யதர்சி - தனதிகாரி,

கெ 31, வெங்கடாசலமுதலிதெருவு, சென்னே.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபகஸபை,
(லிமிடெட்).

பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்மசாஸ்த்ரம்.

பீடிகை,

(:O:

இந்த க்ரந்தம் பராசரமஹர்ஷி ப்ரணீதமான பாராசரஸ்ம்ருதியில் உத்தரபாகம். வேதத்தில் பூர்வபாகத்தில் யஜ்யம்முதலான ஸாமாந்ய தர்மங்களை விதித்து மேல்பாகத்தில் மோக்ஷத்துக்கு ஹேதுவாகப் பரமாத்மஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளையும் பக்தியையும் விதித்தது போல் முதல்பாகத்தில் வர்ணாஶ்ரமாசாரங்களை உபபாதித்து மேல்பாகமான இந்த க்ரந்தத்தில் நிர்துஷ்டமாய் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான பரமைகாந்தி தர்மத்தை உபபாதிக்கிறபடியினால் இதற்கு விசிஷ்ட பரம தர்மசாஸ்த்ரம் என்று பெயர். ஸாத்விகம், ராஜஸம், தாமஸம் என்கிற மூன்றுவகைகளில் இந்த ஸ்ம்ருதியை மத்ஸ்யபுராணத்திலும் பத்மபுராணத்திலும் ஸாத்விகத்திற் சேர்த்திருக்கிறது. ஒருவகைப் பட்டதை மற்றொரு வகைப்பட்டதாக வறிவிக்கையின்றிக்கே வஸ்துவின் ஸ்வரூபத்தை உள்ளபடி யறிவிக்கிற க்ரந்தமே ஸாத்விகமெனப்படும்.

இந்த க்ரந்தகர்த்தாவான பராசரமஹர்ஷியை மிகவும் ப்ராமாணிகராக வேதத்திற் சொல்லியிருக்கிறது. மேலும், இவருடைய தகப்பனரான சக்தி என்கிற மஹர்ஷியை விஸ்வாமித்ரரா லேவப்பட்ட ஒரு ராக்ஷஸன் பக்ஷித்துவிட்டான்; அதை இவர் கேட்டு இவ்வுலகில் ராக்ஷஸர்களில்லாமற் செய்து விடுகிறேனென்று ஒரு யாகம் செய்தார்; அந்த யாககுண்டத்தில் இவருடைய மந்த்ரசக்தியினால் அனேகம் ராக்ஷஸர்கள் வந்து விழுந்து மாண்டுபோனர்கள்; இந்த அநர்த்தத்தை இவருடைய பிதாமஹரான வஸிஷ்டமஹாமுனிவர் பார்த்து, அப்பா! உம்முடைய தகப்பனர் தம் விதியினால் மாண்டார்; அதற்கு ராக்ஷஸர்கள்மேல் என்ன குற்றம்? கோபமென்பது புருஷனைக் கெடுத்துவிடும். ஆகையால் நீர் ராக்ஷஸர்கள்மேல் கோபிக்கக்கூடாது; என்று உபதேசிக்க, அதை அப்படியே அங்கீகரித்து அந்த யாகத்தை நிறுத்திவிட்டார். அப்பொழுது புலஸ்த்யர் வந்து,

என்னுடைய வம்சத்தை யழித்து விடாமல் காப்பாற்றினபடியால் உமக்கு ஸகலமான வாஸ்தவார்த்தங்களும் செவ்வையாய் ப்ரகாசிக்குமென்று வரங்கொடுத்தார். பின்பு வஸிஷ்டமஹாமுனியும் தான் சொன்னதை யங்கீகரித்ததற்காக ஸந்தோஷித்து அதே வரத்தைக் கொடுத்தார். எம்பெருமானுடைய ஸிம்ஹாஸநாம்சமாய் பரமாசார்யரான ஆளவந்தாரும் இவர் செய்த உபகாரத்தைப் பற்றித் தாம் செய்தருளின ஸ்தோத்ரரத்நத்தின் முதலில் இவர்க்கு ப்ரணாமம் பண்ணி, திருநாட்டுக்கெழுந்தருளுங் காலத்தில், பரமோபகாரகரான இவருடைய திருநாமத்தை தர்சநப்ரவர்த்தகரான ஒருவருக்கிட்டு மறவாமற் செய்திலோமே என்னுங் குறையுடன் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார். அக்குறையை தர்சநப்ரவர்த்தகரான ஆழ்வான் திருக்குமாரருக்கு ஸ்ரீபராசரபட்டரென்று திருநாமஞ்சாத்தி எம்பெருமானார் தீர்த்தருளினார். ஆகையால் இவர் ஸகல வாஸ்தவார்த்த வேத்தாவுமாய் ப்ராமாணிகருமாகையாலே இவர்செய்த இந்த க்ரந்தம் எல்லா க்ரந்தங்களிலும் ஆப்ததமமாக சிஷ்டர்களா லங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இவர் நாஸ்திகர் முதலான குத்ருஷ்டிகளுடைய குயுக்திகளைத் தம்முடைய ஸத்யுக்தியினால் கண்டித்து அவர்களை நசிப்பித்தபடியால் பராசரரென்னுந் திருநாமத்தையுடையரானார். இவர் செய்தருளின க்ரந்தங்கள்: பராசரஸம்ஹிதை, புராணரத்நமான ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம், இந்த பராசரஸ்ம்ருதி என்பவைகளாம். இவைகளேப்ரஸித்தமாகக் காணவருகின்றன. இவருடைய தகப்பனார், வஸிஷ்டமஹாமுனியின் குமாரராகிய சக்தி என்னும் மஹர்ஷி; இவர் குமாரர், சுகமஹாமுனிவருடைய தகப்பனாரான ஸ்ரீவேதவ்யாஸபகவான். இவர் மைத்ரேயர் முதலான அனேகம் சிஷ்யர்களுக்குப் பரமார்த்தங்களையுபதேசித்து அவர்களடியாக ஜகத்தை வாழ்வித்துக்கொண்டு இந்த கலியுகத்திறுதி வரையிலும் நெடுங்காலம் எழுந்தருளியிருந்தார்.

இப்படிக்கு,

ஸபாபண்டிதர்கள்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

பராசர விசிஷ்ட பரமதர்ம சாஸ்த்ரம்.

க-வது அத்யாயம்.

మునయ ఊచుః.

విస్తరేణ సమాఖ్యాహి హరిసంశ్రయణమ్పరమ్ ।
కథ మాశ్రయణన్నౄణాఙ్కథమారాధనం విభోః ॥ ౧.

முநய ஊசு:.

விஸ்தரேண ஸமாக்யாஹி ஹரிஸம்ஸ்ரயணம்பரம் |
கதமாஸ்ரயணம்ந்ருணாம் கதமாராதநம் விபோ: || க.

தா-ம். மைத்ரேயர் முதலான ருஷிகள் ஸ்ரீபராசரபகவானிடம் சென்று ஸாமாந்ய தர்மங்களைக் கேட்டறிந்து, அவைகள் ஸாக்ஷாத் மோக்ஷஸாதநங்களல்லாமையால் பரமபுருஷார்த்தமான மோக்ஷத்துக்கு நேரே ஸாதநமான பகவத் ஸமாஸ்ரயணத்தைக் கேட்க விரும்பி அவரை ப்ரார்த்திக்க, தத்ப்ரஸ்நோத்தரரூபமாக ப்ரவ்ருத்தமாயிருக்கிறதிந்த ஸந்தர்ப்பம்.—ருஷிகள் சொல்லுகிறார்கள்.—நம்விரோதிகளைப்போக்கி இஷ்டத்தை யளிக்க ஸமர்த்தனான ஸர்வேஸ்வரனை ஆஸ்ரயிக்கும் விதமும் அதினங்கங்களும் ஆஸ்ரயித்தவநந்தரம் செய்யும் ஆராதநவிதிகளும் ஆகிய இந்த உத்க்ருஷ்ட தர்மங்களை நாங்களறியும்படி பரக்கச்சொல்லி யருளீர். க

శ్రీపరాశర ఉవాచ.

వక్ష్యామి మునయస్సర్వే విష్ణో రాశ్రయణక్రియామ్।
మన్త్రదీక్షా విధిఞ్చైవ తస్య పూజావిధి న్తథా ॥ ౨.

ஸ்ரீபராசர உவாச.

வக்ஷ்யாமி முநயஸ்ஸர்வே விஷ்ணோ ராஸ்ரயணக்ரியாம் |
மந்த்ர தீக்ஷா விதிஞ்சைவ தஸ்ய பூஜாவிதிம்ததா || உ.

தா-ம். ருஷிகள் இப்படி ப்ரார்த்திக்க ஸ்ரீபராசரபகவான்சொல்லுகிறார்.—ருஷிகளே! ஸர்வ வ்யாபகனான ஸர்வேஸ்வரனை ஆஸ்ரயிக்கும் க்ரமத்தையும், அதற்கங்கமான மந்த்ரத்தையும், மற்றுமுண்டான வ்ரதங்களையும், ஆராதநப்ரகாரத்தையும் நீங்களெல்லாருமறியும்படி சொல்லப்போகிறேன்; கேளுங்கள். உ.

ఆద్యన్తు శఙ్ఖచక్రాది ధారణం వైష్ణవం స్మృతమ్ ।
పుణ్డ్రం నామక్రియా చైవ మన్త్రశ్చైవార్చనం హరేః ॥ 3.
సంస్కారాః పఞ్చకర్తవ్యా బ్రాహ్మణస్య విధానతః ।

ஆத்யந்து சங்கசக்ராதி தாரணம் வைஷ்ணவம் ஸ்ம்ருதம் |
புண்ட்ரம் நாமக்ரியாசைவ மந்த்ரஸ்சைவார்ச்சநம் ஹரே:|| ௩.
ஸம்ஸ்காரா: பஞ்சகர்த்தவ்யா ப்ராஹ்மணஸ்ய விதாநத:|

தா-ம். பகவத் ஸமாஸ்ரயண மாவது:—முதலாவது—ஒரு ஸேவகன் தன்னை இன்னார் மனுஷ்யனென்று பிறரறிகைக்காகத் தன் எஜமானனுடைய அடையாளத்தைத் தரிப்பதுபோல் ஸ்ரிய: பதியினுடைய தாஸரான நாமும் அவனுடைய ஆயுதங்களான சங்கம்சக்ரம் முதலானவைகளைத் தரித்தல். இரண்டாவது— சேஷியான அவனுடைய பாதாக்ருதியான ஊர்த்வ புண்ட்ரத்தை உத்தமாங்கமானமுகத்தில் தரித்தல். மூன்றாவது—ஸ்வாமியான அவனுடைய ஸம்பந்தியான திருநாமத்தைதாஸபதத்தைச்சேர்த்துத் தரித்தல். நாலாவது—அவனுக்கும் நமக்கு முண்டான ஸம்பந்தத்துக்கும் உபாயோபேயங்களுக்கும்வாசகமான மந்த்ரத்தை அநுஸந்தித்தல். ஐந்தாவது—தன்னுடைய அடிமை ஸித்திக்கைக்காக ஸ்ரிய:பதியை யாராதித்தல். ஆக முக்தி யடைவதற்கு யோக்யதையை ஸம்பாதித்துக் கொடுக்கும் இவையைந்தும் வேதசாஸ்த்ராகமாதிகளிற் சொன்னக்ரமப்படி ப்ராஹ்மணாதி வர்ணங்களிலுள்ளவர்களுக்கு அவஸ்யம் அநுஷ்டிக்கத்தக்க பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்களாம். ௩உ.

వినా యజ్ఞోపవీతేన వినా చక్రస్య ధారణాత్ ॥ ௪.
వినా ద్వయేనవై విప్రశ్చణ్డాలత్వ మవాప్నుయాత్ ।

விநா யஜ்ஞோபவீதேந விநாசக்ரஸ்ய தாரணாத் || ௪.
விநாத்வயேநவை விப்ரஸ்சண்டாலத்வ மவாப்நுயாத் |

தா-ம். சக்ரதாரணம் என்கிற தாப ஸம்ஸ்காரமும், த்வயாநுஸந்தாநம்என்கிற மந்த்ர ஸம்ஸ்காரமும் இல்லாதவன், பூணூலில்லாதப்ராஹ்மணன்போல் நீசனுவான். ௪உ.

విధినా శఙ్ఖచక్రాది ధారణఞ్చోర్ధ్వపుణ్డ్రకమ్॥ ௫.
ఉపవీతం శిఖాబన్ధం విప్రస్య సతతం స్మృతమ్ ।
చక్రలాఞ్ఛనహీనస్య విప్రత్వం నిష్ఫలం భవేత్ ॥ ௬.

விதிநாசங்க சக்ராதி தாரணஞ் சோர்த்வ புண்ட்ரகம் ॥ ரு.

உபவீதம் சிகாபந்தம் விப்ரஸ்ய ஸததம் ஸ்ம்ருதம் ।
சக்ரலாஞ்சந ஹீநஸ்ய விப்ரத்வம் நிஷ்பலம் பவேத் ॥ சு.

தா-ம். சாஸ்த்ரத்திற் சொல்லிய க்ரமப்படி சங்க சக்ரங்கள் முதலியஆயுதங்களைத் தப்தம் செய்து தரித்தல், ஊர்த்வ புண்ட்ரம், பூணூல், சிகை, இவைகளையும் ஸர்வகாலத்திலு மணிதல் ப்ராஹ்மணனுக்கு ஆவஶ்யகமென்று தர்மசாஸ்த்ரத்திற் சொல்லப்பட்டது. எவனுடைய சரீரத்தில் திரு வாழியின் சிஹ்ந மில்லையோ? அவனுடைய ப்ராஹ்மணத்வம் ஒரு பலத்தையும் கொடுக்காது. இத்தால், ஸமாஶ்ரயண மில்லாதவன் தாநம் முதலானவை வாங்க யோக்யனன்றென்கிறது. சு.

అచక్ర ధారిణం విప్రం యశ్శ్రాద్ధే భోజయేన్నరః ।
రేతో మూత్ర పురీషాదీన్ సపితృభ్యః ప్రయచ్ఛతి ॥ ౭.

அசக்ரதாரிணம் விப்ரம் யஶ்ஶ்ராத்தே போஜயேந்நரஃ ।
ரேதோ மூத்ர புரீஷாதீந் ஸபித்ருப்யஃ ப்ரயச்சதி ॥ எ.

தா-ம். சக்ராங்கந மில்லாத ப்ராஹ்மணனை எந்தப் புருஷன் ஶ்ராத்தத்தில் நிமந்த்ரித்து போஜநம் செய்விக்கிறானோ; அவன் தன் பித்ருக்களுக்கு சுக்லம், மூத்ரம், அமேத்யம், இவை முதலான நிஷித்தங்களைக் கொடுத்தவனாகிறான். அவர்களுக்குக் கொடுத்தது தீமையையே விளைக்குமென்றபடி. எ.

శఙ్ఖ చక్రోర్ధ్వపుణ్డ్రాది రహితో బ్రాహ్మణాధమః ।
స జీవన్నేవ చణ్డాల స్సర్వకర్మబహిష్కృతః ॥ ౮.

சங்க சக்ரோர்த்வ புண்ட்ராதி ரஹிதோ ப்ராஹ்மணாதமஃ ।
ஸஜீவந்நேவ சண்டாள ஸ்ஸர்வ கர்ம பஹிஷ்க்ருதஃ ॥ அ.

தா-ம். சங்கசக்ர ஊர்த்வ புண்ட்ரதாரணங்கள் முதலானபஞ்ச ஸம்ஸ்கார மில்லாத ப்ராஹ்மணன், தன் ஜாதியில் தாழ்ந்து இந்த ஜந்மத்திலேயே நீசனாய் யாதொருவைதிக கர்மத்துக்கும் உபயோகியாக மாட்டான். அ.

తస్మాచ్చక్రాది సంస్కారాః కర్తవ్యాముని సత్తమాః ।
చక్రలాఞ్ఛన హీనేన కృతం కర్మ చ నిష్ఫలమ్ ॥ ౯.

தஸ்மாச்சக்ராதி ஸம்ஸ்காரா: கர்த்தவ்யா முநிஸத்தமா:|
சக்ர லாஞ்சந ஹீநேந க்ருதம் கர்மச நிஷ்பலம்|| ௯.

தா-ம். ருஷிகளே! சக்ரதாரண மில்லாதவன் செய்த கர்மம் பலமின்றியே யொழியு மாகையால் பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்களை அவஸ்யம் செய்துகொள்ளவேணும். ௯.

தாபஸம்ஸ்காரத்தின் க்ரமம்.

స్నాత్వా శుభేహ్ని పూర్వాహ్ణే సమ్యగభ్యర్చ్య కేశవమ్।
స్నాతం శిష్యం సమాహూయ కృతకౌతుక మఙ్గళమ్॥ ౧౦.
ఆచార్యో విధివత్కుర్యాచ్చక్ర పుణ్డ్రాది సత్క్రియామ్।

ஸ்நாத்வா சுபேஹ்நி பூர்வாஹ்ணே ஸம்யகப்யர்ச்யகேசவம்|
ஸ்நாதம் சிஷ்யம் ஸமாஹூயக்ருதகௌதுக மங்களம் || க0.
ஆசார்யோவிதிவத்குர்யாச் சக்ரபுண்ட்ராதிஸத்க்ரியாம்|

தா-ம். சுபமான திதி வாரம் முதலானவைகளோடு கூடின திநத்தில் ஆசார்யன் முதல் யாமத்தில் ஸ்நாநம் முதலான நித்ய கர்மங்களை யநுஷ்டித்து பகவானுக்குத் திருவாராதநம் ஸமர்ப்பித்துப், பின்பு ஸ்நாநம் பண்ணி, பரிசுத்தனா யிருக்கிற சிஷ்யனை யழைத்து, கங்கணங்கட்டி சாஸ்த்ர விதிப்படி பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்யக்கடவன். கஉ0.

కారయేచ్ఛఙ్ఖ చక్రాది హేతిప్రతికృతీ శ్శుభాః॥ ౧౧.
స్వర్ణ రాజత తామ్రాది ద్రవ్యైః కుర్యాద్యథోచితమ్।

காரயேச்சங்க சக்ராதி ஹேதிப்ரதிக்ருதீஸ்ஸுபா: || கக.
ஸ்வர்ணராஜத தாம்ராதித்ரவ்யை: குர்யாத்யதோசிதம்|

தா-ம். ஸமாஸ்ரயணத்துக்காக ஸுவர்ணத்தினாலாவது, வெள்ளியினாலாவது, தாம்ரத்தினாலாவது, தன்னுடைய சக்திக்குத் தக்கபடி சங்கசக்ரம் முதலான ஆயுதங்களின் ப்ரதிமைகளை அழகாயிருக்கும்படி செய்விக்கவேண்டியது. ககஉ.

శఙ్ఖంచక్రం గదాం ఖడ్గం శార్ఙ్గం పఞ్చాయుధం క్రమాత్॥ ౧౨.
స్నాప్య పఞ్చామృతై శ్శుద్ధైః పూజయేత్పురతో హరేః।
తత్తత్ప్రకాశకైర్మన్త్రైః పూజయేత్కుసుమాదిభిః॥ ౧౩.

சங்கம்சக்ரம் கதாம்கட்கம் சார்ங்கம் பஞ்சாயுதம் க்ரமாத் || கஉ.
ஸ்நாப்ய பஞ்சாம்ருதைச்சுத்தைః பூஜயேத்புரதோஹரே: |
தத்தத்ப்ரகாச கைர்மந்த்ரைః பூஜயேத்குஸுமாதிபி:|| கங.

தா-ம். சங்கம், க. சக்ரம், உ. கதை, ங. கட்கம், (நந்தகமென்னும் கத்தி), ச. தநுஸ்ஸு, ரு. என்கிற பகவானுடைய இந்த ஐந்தாயுதங்களுக்கும் க்ரமமாகப் பரிசுத்தமாய்ச்சேர்த்திருக்கும்பஞ்சாம்ருதத்தைக் கொண்டு திரு மஞ்சனம் செய்து, அவ்வவ ஆயுதங்களின் ப்ரபாவங்களை நன்று யுரைக்கும் மந்த்ரங்களை யநுஸந்தித்துக் கொண்டு புஷ்பம் தூபம் தீபம் முதலானவைகளால் பகவானுக்கு முன்னே அவைகளுக்குத் திருவாராதநம் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது. கங.

పురతోఽగ్నిం ప్రతిష్ఠాప్య స్వగృహ్యోక్త విధానతః।
ఇధ్మాధానాది పర్యన్తం తాంబూలఞ్చ నివేదయేత్ ॥ ౧౪.

புரதோக்நிம் ப்ரதிஷ்டாப்ய ஸ்வக்ருஹ்யோக்த விதாநத: |
இத்மாதாநாதி பர்யந்தம் தாம்பூலஞ்ச நிவேதயேத் || கச.

தா-ம். பின்பு தன் முன்னிலையில் அக்நிப்ரதிஷ்டை பண்ணி, அந்த அக்நியில் தங்கள்தங்களுடையக்ருஹ்யம் என்கிற அநுஷ்டாந ப்ரகாசகமான கல்பஸூத்ர விதி ப்ரகாரம் ஸமித்ஹோமம்முதல் தாம்பூல நிவேதநம்வரையிலானஹோமங்களைமுடிவுவரையில் நடத்தவும்.

పశ్చాత్పఞ్చాయుధాన్యగ్నౌ ప్రక్షిప్యచ యథావిధి।
జుహుయాద్ధేతి మన్త్రైశ్చ శిష్యేణ సహితో గురుః ॥ ౧౫.
నమస్కుర్యాత్తతో భక్త్యా దేవదేవం జనార్దనమ్।

பஶ்சாத் பஞ்சாயுதாந்யக்நௌ ப்ரக்ஷிப்யச யதாவிதி |
ஜுஹுயாத்தேதி மந்த்ரைஶ்ச ஶிஷ்யேண ஸஹிதோ குரு:||கரு.
நமஸ்குர்யாத் ததோ பக்த்யா தேவதேவம் ஜநார்த்தநம் |

தா-ம். பிறகு அந்த அக்நியில் ஐந்து ஆயுதங்களையும் வைத்து அந்த ஆயுதங்களின் மஹிமையை ப்ரதிபாதிக்கிற மந்த்ரங்களினால் ஆசார்யன் ஹோமம் செய்து, அநந்தரம் ஶிஷ்யனோடு கூடி தேவாதி தேவனை ஶ்ரிய:பதியை பக்தியுடன் நமஸ்கரிக்கக்கடவன். கரு.

ప్రాఙ్ముఖన్తు సమాసీనం శిష్యం మన్త్రిజలాప్లుతమ్ ॥ ౧౬.
ప్రతపేచ్ఛఙ్ఖ చక్రాది హేతిభిః ప్రయతో గురుః।
పవిత్రే నాజ్యయేత్పూర్వం బాహుమూలన్తు దక్షిణమ్॥ ౧౭.

శజ్ఞేన ప్రతపేత్సవ్యం గదయా ఫాల మధ్యమమ్ ।
తథాఖడ్గేన హృదయం శార్ఙ్గేణైవతు మస్తకమ్ ॥ ౧౮.
ప్రతప్య విమలాకారై స్నాపయిత్వ పఞ్చామృతైర్గురుః ।
సంపూజ్య పూర్వవత్పశ్చాద్ధోమ శేషం సమాపయేత్॥ ౧౯.

ப்ராங்முகந்து ஸமாஸீநம் சிஷ்யம் மந்த்ரஜலாப்லுதம் || கசு.

ப்ரதபேச்சக்ர சக்ராதி ஹேதிபி: ப்ரயதோகுரு: |
பவித்ரேணாங்க யேத்பூர்வம் பாஹுமூலந்து தக்ஷிணம்|| கஎ.

சங்கேந ப்ரத பேத்ஸவ்யம் கதயாபால மத்யமம் |
ததாகட்கேந ஹ்ருதயம் சார்ங்கேணைவது மஸ்த்தகம் || கஅ.

ப்ரதப்ய விமலாகாரைஸ் ஸ்நாப்ய பஞ்சாம்ருதைர்குரு: |
ஸம்பூஜ்ய பூர்வவத் பஸ்சாத்தோம சேஷம்ஸமாபயேத்|| ககூ.

தா-ம். குடம் முதலானபாத்ரத்தில் ஜலத்தை நிறைத்து அதை மந்த்ரித்து அஜ்ஜலத்தினால் சிஷ்யனை ஸ்நாநம் செய்வித்து கிழக்கு நோக்கி உட்காரச் செய்து, ஆசார்யன் ஜாக்ரதையா யிருந்து அக்நியில் தப்தம் செய்யப்பட்ட ஆயுதங்களை எடுத்து க்ரமமாக, சக்ரத்தினால் வலது புஜத்தையும், சங்கத்தினால் இடது புஜத்தையும், கதையினால் நெற்றியையும், கட்கத்தினால் மார்வையும், சார்ங்கத்தினால், சிரஸ்ஸையும் சிஹ்ந மிருக்கும்படியாக அஜ்ஞாநத்தைப் போக்காநின்ற இந்த ஆயுதங்களினாலே அங்கநம் செய்து பின்புஅவைகளுக்குபஞ்சாம்ருதத்தினால் திருமஞ்சநமும் முன்போல் திருவாராதநமும் செய்து அநந்தரம் ஹோமத்தை முடித்து விடவேணும். ககூ.

ఏవం తాపక్రియాం కుర్యాచ్ఛఙ్ఖ చక్రాది హేతిభిః ।
ప్రథమం తాపసంస్కార స్తాపసైర్మునిభిస్మృతః॥ ౨౦.
సర్వాశ్రమేషు వసతాం స్త్రీణాఞ్చ ద్విజసత్తమాః।

ஏவம் தாபக்ரியாம் குர்யாத் சங்க சக்ராதி ஹேதிபி: |
ப்ரதமம் தாபஸம்ஸ்காரஸ்தாபஸைர் முநிபிஸ்ஸ்ம்ருத:||உ०.
ஸர்வாஸ்ரமேஷு வஸதாம ஸ்த்ரீணாஞ்ச த்விஜஸத்தமா: |

தா-ம். இவ்விதமாய் சங்கம் சக்ரம் முதலான பஞ்சாயுதங்களினால் தாபம் என்கிற இந்த ஸம்ஸ்காரத்தைச் செய்யவும். ப்ராஹ்மணோத்தமர்களே ! இதுக்கு ஆஸ்ரம நியம மில்லை; ஸ்த்ரீ என்னும்

புருஷனென்னும் நியமமு மில்லை; எந்த ஆஸ்ரமத்திருந்தாலும் எவ ரா யிருந்தாலும் ஸகலரும் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களில் முதன்மையான தாப ஸம்ஸ்காரத்தைச் செய்வித்துக் கொள்ள வேணு மென்று கர்ம யோக நிஷ்டரும் ஜ்ஞாநயோக நிஷ்டருமான ருஷிகள் ப்ரதிபாதிக்கிறார்கள். ௨0௭.

కర్మ సంస్కార సిద్ధ్యర్థం జాతకర్మాది కారయేత్ ॥ ౨౧.
మన్త్ర సంస్కార సిద్ధ్యర్థం మన్త్ర దీక్షావిధిం తథా ।

கர்ம ஸம்ஸ்கார ஸித்யர்த்தம் ஜாதகர்மாதி காரயேத் || ௨௧.
மந்த்ர ஸம்ஸ்கார ஸித்யர்த்தம் மந்த்ர தீக்ஷாவிதிம் ததா |

தா-ம். ஜாதகர்மம் முதலான ஸம்ஸ்கார மில்லாதவன் ஒரு யாகத்தைச் செய்தால் அந்த யாகம் ஸ்வர்க்கம் முதலான பலங்களைக்கொடாது. ஆகையால் முதலில் அந்த ஸம்ஸ்காரங்களை யடைந்து, பின்பு யஜ்ஞம் செய்து ஸ்வர்க்காதி பலங்களை ஸாதிக்கவேணும். அப்படியே, மந்த்ர தீக்ஷையை ஸாங்கோபாங்கமாய்ப் பெறுதவனுக்குத் திருவஷ்டாக்ஷரம் முதலான மந்த்ரம் மோக்ஷத்தைக் கொடா தாகையால் மந்த்ர தீக்ஷக்கு அங்கமான இந்த தாப ஸம்ஸ்காரத்தை அவஶ்யம் பெறவேணும். ௨௧௭.

ఉద్వాహసమయే స్త్రీణాం పుంసాఞ్చైవోపనాయనే॥ ౨౨.
చక్రాదిధారణం ప్రోక్తం మన్త్రైః పఞ్చాయుధస్యచ ॥

உத்வாஹஸமயே ஸ்த்ரீணாம் பும்ஸாஞ்சைவோப நாயநே ||
சக்ராதி தாரணம் ப்ரோக்தம் மந்த்ரை: பஞ்சாயுதஸ்யச |

தா-ம். மந்த்ர யுக்தமாக பஞ்சாயுத தாரணமாகிற இந்ததாப ஸம்ஸ்காரம் புருஷர்களுக்கு உபநயந காலத்திலும் பெண்களுக்கு உபநயந ஸ்தாநதில் செய்யப்படும் விவாஹ காலத்திலும் செய்ய வேணும். ௨௨௭.

ఇతి శ్రీపరాశర స్మృతౌ వుత్తరఖణ్డే విశిష్ట పరమ ధర్మ శాస్త్రే తాప సంస్కార వర్ణన న్నామ ప్రథమోధ్యాయః.

க-வது அத்யாயம் முற்றிற்று.

உ-வது அத்யாயம்.

புண்ட்ர ஸம்ஸ்காரத்தின் க்ரமம்.

శ్రీపరాశర ఉవాచ.

అతఃపరం ప్రవక్ష్యామి పుణ్డ్రధారణ ముత్తమమ్ ।
యస్య ధారణ మాత్రేణ సర్వతీర్థఫలం లభేత్ ॥ ౧.

ஸ்ரீபராசர உவாச.

அதஃபரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி புண்ட்ர தாரண முத்தமம் |
யஸ்யதாரண மாத்ரேண ஸர்வ தீர்த்த பலம் லபேத் || க.

பராசரர் அருளிச்செய்கிறார்.

தா-ம். தாப ஸம்ஸ்காரம் நிரூபித்த பின்பு புண்ட்ர தாரணம் என்கிற உத்தமமான ஸம்ஸ்காரத்தைப் பரக்கச் சொல்லுகிறேன். மேல் சொல்லப் போகிற புண்ட்ரத்தைத் தரித்தவன் கங்காதி ஸர்வ தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நாநம் செய்த பலத்தை யடைவான். க.

పూర్వాహ్ణే పూర్వవత్స్నాత్వా సంపూజ్య మధుసూదనమ్ ।
శిష్యం స్నాత మలఙ్కృత్య పుణ్డ్రధారణ మాదిశేత్ ॥ ౨.

பூர்வாஹ்ணே பூர்வவத்ஸ்நாத்வா ஸம்பூஜ்ய மதுஸூதநம் |
சிஷ்யம் ஸ்நாத மலங்க்ருத்ய புண்ட்ரதாரணமாதிசேத் || உ.

தா-ம். தாபஸம்ஸ்காரத்திற்சொல்லியதுபோல் ப்ராதஃகாலத்தில் ஸ்நாநம்செய்து ஸ்ரியஃபதியை யாராதித்துப், பின்பு ஸ்நாநம் செய்து பரிசுத்தனாயிருக்கிற சிஷ்யனை வஸ்த்ரம் பூஷணம் முதலியவைகளினாலலங்கரித்துப் புண்ட்ர ஸம்ஸ்காரம் பெற்றுக்கொள்ளும்படி நியமிக்க வேண்டியது. உ.

స్థణ్డిలే సైకతేవాపి హ్యుపలిప్య తతోగురుః ।
ద్వాదశైతాని పుణ్డ్రాణి లిఖేత్తస్మిన్యథా క్రమమ్ ॥ ౩.

ஸ்தண்டிலே ஸைகதேவாபி ஹ்யுபலிப்ய ததோகுருஃ |
த்வாதசைதாநி புண்ட்ராணி லிகேத் தஸ்மின் யதாக்ரமம்|| ௩.

தா-ம். புல் முதலான பூண்டுக ளில்லாத ப்ரதேசத்திலாவது மணல் ப்ரதேசத்திலாவது கோமயத்தினால் லேபநம் பண்ணப்பட்ட இடத்தில் கிழக்கு முதலானதிக்குகளில் க்ரமமாக இந்தப் பன்னிரண்டு ஊர்த்வ புண்ட்ரங்களையும் எழுதவேண்டியது. ௩.

అష్టపుణ్డ్రాణ్యష్టదిక్షు మధ్యే చత్వారి విన్యసేత్ ।
వ్యాహరన్ సర్వపుణ్డ్రేషు కేశవాదీన్ యథాక్రమమ్ ॥ ౪.

ఆవాహనార్ఘ్య పాద్యైశ్చ ధూపదీప నివేదనైః।
సంపూజ్యాగ్నిం ప్రతిష్ఠాప్య హోమం పూర్వవదాచరేత్॥
పౌరుషేణతు సూక్తేన కేశవాద్యైశ్చ నామభిః।
మూలమన్త్రేణ వై హుత్వా హోమశేషం సమాపయేత్ ॥ ౬.

அஷ்டபுண்ட்ராண்யஷ்டதிக்ஷுமத்யேசத்வாரிவிந்யஸேத்|
வ்யாஹரந்ஸர்வபுண்ட்ரேஷுகேசவாதீந்யதாக்ரமம்|| ச.
ஆவாஹநார்க்யபாத்யைஶ்ச தூபதீபநிவேதநைঃ |
ஸம்பூஜ்யாக்நிம்ப்ரதிஷ்டாப்ய ஹோமம் பூர்வவதாசரேத் || ரு.
பௌருஷேணது ஸூக்தேந கேசவாத்யைச்ச நாமபிঃ |
மூலமந்த்ரேணவை ஹுத்வா ஹோமசேஷம் ஸமாபயேத்|| சு.

தா-ம். அதில் கிழக்கு முதலாக எட்டுத் திக்குக்களில் எட்டும், நடுவில் மூலைகளைவிட்டுக்கிழக்கு முதலானநாலுதிக்குக்களில்நாலும், ஆகப்பன்னிரண்டு ஊர்த்வபுண்ட்ரங்களையெழுதி, அவைகளில் எழுதின க்ரமமாக கேசவன் முதலாக மேல் சொல்லப்போகிற பன்னிரண்டு திருநாமங்களை ஆவாஹநம்பண்ணி, அவ்வவர்கள் திருநாமங்களைக்கொண்டே அர்க்யம், பாத்யம், ஆசமநீயம், தூபம், தீபம் இவை முதலியவைகளா லாராதித்துப் பழம் முதலாகத் தாம்பூலாந்தமாகக் கண்டருளப் பண்ணி, அநந்தரம் முன்ஸம்ஸ்கார ப்ரகரணத்திற் சொல்லியபடி அவ்வவர்கள் கல்பாநுஸாரமாய் அக்நிப்ரதிஷ்டை பண்ணி, புருஷஸூக்த ருக்குக்களினாலும் கேசவாதி த்வாதசநாமங்களினாலும் திருமந்த்ரத்தினாலும் ஹோமத்தை ஸம்பூர்ணமாகச்செய்து முடித்து விடவேண்டியது. சு.

ప్రదక్షిణం తతః కుర్యాన్నమస్కుర్యాచ్చ భక్తితః।
పుణ్డ్రాణి ధారయేచ్ఛిష్య మాసీనం వినయాన్వితమ్॥ ౭.
నమస్కృత్య తత శ్శిష్యో గురుం సర్వగుణాన్వితమ్।
తదాప్రభృతి పుణ్డ్రాణి మృదా ధార్యాణి నిత్యశః॥ ౮.

ப்ரதக்ஷிணம்ததঃகுர்யாந் நமஸ்குர்யாச்சபக்திதঃ |
புண்ட்ராணிதாரயேச்சிஷ்ய மாஸீநம்விநயாந்விதம் || எ.
நமஸ்க்ருத்யததஶ்ஶிஷ்யோ குரும்ஸர்வகுணாந்விதம் |
ததாப்ரப்ருதிபுண்ட்ராணி ம்ருதா தார்யாணிநித்யசঃ || அ.

தா-ம். அநந்தரம், பக்தியுடன் ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரங்களைப் பண்ணி, வணக்கத்துடன் தன் பக்கத்திலுட்கார்ந்திருக்கும் சிஷ்யனுக்கு மேல் சொல்லப்போகிற க்ரமமாக ஊர்த்வபுண்ட்ரதாரணம் செய்விக்கவேண்டியது. சிஷ்யனும், தனக்கு ஜ்ஞாநப்ரதனாய் ஸமஸ்தமான ஆசார்யகுண யுக்தனான குருவுக்குத் தெண்டன் ஸமர்ப்பித்து அதுமுதல் நித்யமாய் ம்ருத்திகையினால் ஊர்த்வபுண்ட்ரங்களைத் தரிக்கக்கடவன். அ.

ఆదాయ వైష్ణవే క్షేత్రే మృత్తికాం విమలాం శుభామ్ ।
మూలమన్త్రేణాఽభిమన్త్ర్య చోర్ధ్వపుణ్డ్రాణి ధారయేత్ ॥
లలాటాదిషు చాఙ్గేషు కేశవాదీన్ యథాక్రమమ్ ।

ஆதாயவைஷ்ணவேக்ஷேத்ரே ம்ருத்திகாம்விமலாம்சுபாம் ।
மூலமந்த்ரேணாபிமந்த்ர்ய சோர்த்வபுண்ட்ராணிதாரயேத் ॥ கூ.
லலாடாதிஷுசாங்கேஷு கேசவாதீந்யதாக்ரமம் ।

தா-ம். அந்த ம்ருத்திகையை எம்பெருமானுகந்தருளின ஸ்ரீரங்காதி திவ்யக்ஷேத்ரத்தில் நின்றும் ஸங்க்ரஹித்து, வெண்மையாய், ம்ருதுவாய், வாஸனையுடையதாம்படி செய்து திருமந்த்ரத்தினலபிமந்த்ரித்து, நெற்றிமுதலான அவயவங்களில் ஊர்த்வபுண்ட்ரமாகத்தரித்து அவைகளில் கேசவாதி மூர்த்திகளை ஆவாஹநம் செய்யவேண்டியது. கூ.

ஊர்த்வபுண்ட்ரலக்ஷணம்.

ద్వ్యఙ్గులం త్ర్యఙ్గులం వాపి హ్యన్తరాళం ప్రకల్పయేత్ ॥ ౧౦.
పార్శ్వ మఙ్గులమాత్రం స్యా దూర్ధ్వపుణ్డ్రస్య లక్షణమ్ ।

த்வ்யங்குலம்த்ர்யங்குலம்வாபி ஹ்யந்தராளம்ப்ரகல்பயேத் ॥ கഠ.
பார்ச்வமங்குலமாத்ரம்ஸ்யா தூர்த்வபுண்ட்ரஸ்யலக்ஷணம் ।

தா-ம். இரண்டங்குலமாவது, மூன்றங்குலமாவது, இடையில் விட்டு, இரண்டு பக்கங்களில் ஒவ்வோரங்குலம் அகலமுடையதாய், (ஹரிபாதாக்ருதியாய்வெண்ம்ருத்திகையினால்) தரிக்கப்பட்டது ஊர்த்வபுண்ட்ரமென்று சொல்லப்படும். கഠ.

హరేః పాదాకృతిం రమ్యం సుపార్శ్వం సుమనోహరమ్ ॥
నాసికామూల మారభ్య లలాటాన్తన్తు విన్యసేత్ ।
ఏవం సర్వాణిపుణ్డ్రాణి సచ్ఛిద్రాణ్యేవ కారయేత్ ॥ ౧౧.

ஹரேঃபாதாக்ருதிம்ரம்யம் ஸுபார்ஶ்வம்ஸுமநோஹரம்|| கக.
நாஸிகாமூலமாரப்ய லலாடாந்தஞ்சவிந்யஸேத்|
ஏவம்ஸர்வாணிபுண்ட்ராணி ஸச்சித்ராண்யேவதாரயேத்|| கஉ.

தா-ம். ஹரிபாதாக்ருதியாய், பஹுகுண ஸம்ருத்தமாய், மநஸ்ஸுக்கு ஆஹ்லாத ஜநகமான ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தை நாஸிகாமூலமென்று சாஸ்த்ரங்களில் ஸித்தமான நாஸிகையின் மூன்றுவது பாகம் தொடங்கி நெற்றிக்கட்டுவரையில் அழகாகத் தரிக்கவேணும். இப்படியே ஹரிபாதாக்ருதியான மற்ற ஊர்த்வபுண்ட்ரங்களையும் இடையில் இடம்விட்டே தரிக்கவேணும். கஉ.

இடைவெளியில்லாத ஊர்த்வபுண்ட்ரத்துக்கு நிஷேதம்.

ప్రమాణహీనం బద్ధాగ్ర మచ్ఛిద్రఞ్చ వివర్జయేత్ ।
అచ్ఛిద్ర మూర్ధ్వపుణ్డ్రన్తు యః కరోతి విమూఢధీః ॥ ౧౩.
తేనైవ హి ధృత స్సమ్యక్ఛునః పాదో న సంశయః ।
తస్మాచ్ఛిద్రాన్వితం పుణ్డ్రం బ్రాహ్మణ స్సతతం ధరేత్ ॥ ౧౪.

ப்ரமாணஹீநம்பத்தாக்ர மச்சித்ரஞ்சவிவர்ஜயேத்|
அச்சித்ரமூர்த்வபுண்ட்ரந்து யঃகரோதிவிமூடதீঃ|| கங.
தேநைவஹித்ருதஸ்ஸம்யக் சுநঃபாதோநஸம்சயঃ|
தஸ்மாச்சித்ராந்விதம்புண்ட்ரம் ப்ராஹ்மணஸ்ஸததம்தரேத்||

தா-ம். கீழுதஹரித்த நீளம்அகலங்களில் குறைந்தாலும் அதிக்ரித்தாலும், நுனிசேர்ந்திருந்தாலும், இடையில்வெளியில்லாவிட்டாலும், அப்படிப்பட்ட புண்ட்ரத்தைத்தரிக்கக்கூடாது. ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தின்ஸ்வரூபமறியாத ஒருமூடன் அந்தபுண்ட்ரத்தைத்தரித்தானேயானால், அவன் நாயின்காலைத் தரித்தவனுவான்; இதில்ஸம்சயமில்லை. ஆகையால் இடைவெளியுள்ள ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தையே ப்ராஹ்மணன் தரிக்கக்கடவன். கச.

வைதிககர்மங்களில் ஊர்த்வபுண்ட்ரதாரணவிதி.

సన్ధ్యాకాలే జపే హోమే స్వాధ్యాయే పితృతర్పణే ।
శ్రాద్ధే దానే చ యజ్ఞే చ ధారయే దూర్ధ్వపుణ్డ్రకమ్ ॥ ౧౫.

ஸந்த்யாகாலேஜபேஹோமே ஸ்வாத்யாயேபித்ருதர்பணே|
ஶ்ராத்தேதாநேசயஜ்ஞேச தாரயேதூர்த்வபுண்ட்ரகம்|| கரு.

தா-ம். தினந்தோறும் த்ரிகாலத்திலும் அநுஷ்டிக்கவேண்டும் ஸந்த்யாவந்தநம், ஜபம், ஹோமம், வேதாத்யயநம், பர்வகாலங்களில்

செய்யவேண்டும் பித்ருதர்பணம், ஶ்ராத்தம், தாநம், ஒரு பலத்தை உத்தேசித்துச் செய்யும் யாகம், இவை முதலான நித்யநைமித்திக காம்ய கர்மங்களை ஊர்த்வபுண்ட்ரம் தரித்தே அநுஷ்டிக்கவேணும்.

ஊர்த்வபுண்ட்ரமில்லாமல் செய்த கர்மம் பலமின்றியேயொழிகை.

ఊర్ధ్వపుణ్డ్రన్తు విప్రాణాం సన్ధ్యానుష్ఠానకర్మవత్ ।
శ్రాద్ధకాలే విశేషేణ కర్తా భోక్తా చ నత్యజేత్ ॥ ౧౬.
ఊర్ధ్వపుణ్డ్రవిహీనస్తు కర్మ యత్కిఞ్చిదాచరేత్ ।
తత్సర్వం విఫలం యాయా దిష్టాపూర్తమపిద్విజాః ॥ ౧౭.

ஊர்த்வபுண்ட்ரந்து விப்ராணும் ஸந்த்யாநுஷ்டாந கர்மவத் |
ஶ்ராத்தகாலேவிசேஷேண கர்த்தாபோக்தாசநத்யஜேத் || கசு.
ஊர்த்வபுண்டரவிஹீநஸ்து கர்மயத்கிஞ்சிதாசரேத் |
தத்ஸர்வம்விபலம்யாயா திஷ்டாபூர்த்தமபித்விஜாஃ|| கஎ.

தா-ம். ப்ராஹ்மணனுக்கு ஸந்த்யாவந்தநம்போல் ஊர்த்வபுண்ட்ர தாரணம் ஆவஶ்யகம். அதிலும் ஶ்ராத்தகாலத்தில் ஶ்ராத்தத்தைப் பண்ணுகிறவனும் அதில் புஜிக்கிறவனும் ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தை விடாமல் தரிக்கக்கடவன். ஊர்த்வபுண்ட்ர மில்லாதவன் செய்த நித்ய நைமித்திக கர்மங்களும், யாகமும், குளம் கிணறு முதலானவைகளும் பலமின்றியே போய்விடும். கஎ.

ஊர்த்வபுண்ட்ர ஶூந்யசரீரதர்சந நிஷேதம்.

యచ్ఛరీరం మనుష్యాణా మూర్ధ్వపుణ్డ్రవివర్జితమ్ ।
ద్రష్టవ్యం నైవ తద్గాత్రం శ్మశాన సదృశం హి తత్ ॥ ౧౮.

யச்சரீரம்மநுஷ்யாணு மூர்த்வபுண்ட்ரவிவர்ஜிதம்|
த்ரஷ்டவ்யம்நைவதத்காத்ரம் ஶ்மசாநஸத்ருசம்ஹிதத் || கஅ.

தா-ம். ஊர்த்வபுண்ட்ரமில்லாத சரீரம் ஶ்மசாநதுல்யமானதாகையால் அதைப் பார்க்கவேகூடாது. கஅ.

ஊர்த்வபுண்ட்ர தாரணபலம்.

మృదమాదాయ కృష్ణాయా స్తులస్యా మూలసంభవామ్ ।
ధారయే దూర్ధ్వపుణ్డ్రాణి తస్యాః ఫల మనన్తకమ్ ॥ ౧౯.
యత్ర దివ్యం హరేః క్షేత్రం మృదమాదాయ తత్ర వై ।
ధారయే దూర్ధ్వపుణ్డ్రాణి త్రిసన్ధ్యాసు ద్విజోత్తమాః ॥ ౨౦.

ம்ருதமாதாயக்ருஷ்ணாயா ஸ்துலஸ்யாமூலஸம்பவாம்।
தாரயேதூர்த்வபுண்ட்ராணி தஸ்யாஃபலமநந்தகம்॥ ௧௯.
யத்துதிவ்யம்ஹரேஃக்ஷேத்ரம் ம்ருதமாதாயதத்ரவை।
தாரயேதூர்த்வபுண்ட்ராணி த்ரிஸந்த்யாஸு-த்விஜோத்தமாஃ॥

தா-ம். ப்ராஹ்மணோத்தமர்களே! க்ருஷ்ண துளஸியின் மூலத்திலிருக்கும் ம்ருத்துவினாலாவது, ஸ்ரீரங்காதிபகவத்க்ஷேத்ரத்தின் ம்ருத்துவினாலாவது, உதயம், மத்யாஹ்நம், ஸாயங்காலம், ஆகிற மூன்றுஸந்த்யாகாலங்களிலும் ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தைத் தரித்தால் அநந்தமான பலத்தை யடையக்கடவன். ௨௦.

வேறுவிதமான புண்ட்ரங்களைத்தரித்தால் சூத்ரனாதல்.

అచ్ఛిద్ర మూర్ధ్వపుణ్డ్రంవా త్రిపుణ్డ్రం యస్తు ధారయేత్ ।
స జీవన్నేవ శూద్రత్వ మాశు గచ్ఛ త్యసంశయమ్ ॥ ౨౧.

அச்சித்ரமூர்த்வபுண்ட்ரம்வா த்ரிபுண்ட்ரம்யஸ்துதாரயேத்।
ஸஜீவந்நேவசூத்ரத்வ மாசுகச்சத்யஸம்சயம்॥ ௨௧.

தா-ம். இடைவெளியில்லாத ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தையாவது, திர்யக் புண்ட்ரத்தையாவது எவனொருவன் தரிக்கிறானோ? அவன் இந்த ஜந்மத்திலேயே வைதிக கர்மங்களுக்கு யோக்யதை யில்லாத சூத்ரனாயே சீக்கிரத்திலாய் விடுவன். இது நிச்சயம். ௨௧.

த்ரிபுண்ட்ரதாரியோடு ஸஹவாஸநிஷேதம்.

కపాల దేహభస్మాఽస్థి శుక్తి పాషాణ ధారిణమ్ ।
త్రిపుణ్డ్ర ధారిణం విప్రంచణ్డాలమివ సన్త్యజేత్ ॥ ౨౨.

கபாலதேஹபஸ்மாஸ்தி சுக்திபாஷாணதாரிணம்।
த்ரிபுண்ட்ரதாரிணம்விப்ரம் சண்டாளமிவஸந்த்யஜேத்॥ ௨௨.

தா-ம். மண்டையோடு, உடலின் சாம்பல், எலும்பு, சங்கு, லிங்கமென்று கட்டிக்கொள்ளும் கல்லு, இவைகளையாவது, த்ரிபுண்ட்ரத்தையாவது எவன் தரிக்கிறானோ? அவனை ஸஹவாஸ ஸம்பாஷணங்களுக்கு யோக்யதையில்லாத சண்டாளனைப்போல் தூரத்தில் விலக்கவேண்டியது. ௨௨.

த்ரிபுண்ட்ரதாரிக்கு ராஜ்யத்தில் நிஷேதம்.

అగ్నిదం గరద ఞ్చైవ లిఙ్గపాషాణధారిణమ్ !
తిర్యక్పుణ్డ్రధరం విప్రం రాజా రాష్ట్రా త్ప్రవాసయేత్ । ౨౩.

அக்நிதம்கரதஞ்சைவ லிங்கபாஷாணதாரிணம்|
திர்யக்புண்ட்ரதரம்விப்ரம் ராஜாராஷ்ட்ராத்ப்ரவாஸயேத்|| உ௩.

தா-ம். வீட்டில் நெருப்பு வைக்கிறவன், அந்நாதிகளில் விஷத்தை யிடுகிறவன், லிங்கதாரி, த்ரிபுண்ட்ரதாரி, ஆன இப்படிப்பட்ட ப்ராஹ்மணர்களை ராஜா தன் ராஜ்யத்துக்கு வெளியில் துறத்திவிடக்கடவன். உ௩.

த்ரிபுண்ட்ரதாரிக்கு கோஷ்டியில் நிஷேதம்.

తిర్యక్పుణ్డ్రధరో విప్రః పఙ్క్తిమధ్యే స్థితో యది ।
సా పఙ్క్తి ర్బ్రహ్మహత్యాయాం యుజ్యతే నాత్రసంశయః॥
తిర్యక్పుణ్డ్రధరో విప్రో యత్ర తిష్ఠతి దుర్మతిః ।
సదేశః పాపసంభూతి శ్శ్మశాన సదృశో భవేత్॥ ౨౪

திர்யக்புண்ட்ரதரோவிப்ரः பங்க்திமத்யேஸ்திதோயதி|
ஸாபங்க்திர்ப்ரஹ்மஹத்யாயாம் யுஜ்யதேநாத்ரஸம்சய:|| உ௪.
திர்யக்புண்ட்ரதரோவிப்ரோ யத்ரதிஷ்டதிதுர்மதி:|
ஸதேச:பாபஸம்பூதி ச்ச்மசாநஸத்ருசோபவேத்|| உ௫.

தா-ம். த்ரிபுண்ட்ரதாரியான ப்ராஹ்மணனோடுகூட ஒருவரிசையில்நின்றவர்கள் ப்ரஹ்மஹத்யா பாபத்தையடைவார்கள். ஸ்வதர்மத்தைவிட்டு, துர்புத்தியுடையனாய் த்ரிபுண்ட்ரத்தைத்தரித்தவன் வஸிக்கும் தேசம் பாபிஷ்டமாய் ஶ்மசாநம்போல் அசுசியாயிருக்கும். உ௫.

த்ரிபுண்ட்ரதாரிக்கு தண்டம்.

బ్రాహ్మణః కులజో విద్వాన్ తిర్యక్పుణ్డ్రధరో యది ।
తం గర్దభం సమారోప్య రాజా రాష్ట్రాత్ప్రవాసయేత్॥

ப்ராஹ்மண:குலஜோவித்வாந் திர்யக்புண்ட்ரதரோயதி|
தம்கர்த்தபம்ஸமாரோப்ய ராஜாராஷ்ட்ராத்ப்ரவாஸயேத்|| உ௬.

தா-ம். ப்ராஹ்மணஜாதியில் அதிலும் ஸதாசாரமுள்ளகுலத்தில் பிறந்து வேதசாஸ்த்ரங்களை யதிகரித்தவன் திர்யக்புண்ட்ரத்தைத்தரித்தால், ராஜா அவனை கழுதைமேலேற்றித் தேசத்துக்கு வெளியில் விட்டுவிட வேண்டியது. உ௬.

తస్మాత్తు బ్రాహ్మణో నిత్య మూర్ధ్వపుణ్డ్రం హి ధారయేత్ ।
ఊర్ధ్వపుణ్డ్రేణ సంసిద్ధిం లభతే నాత్ర సంశయః ॥ ౨౭

தஸ்மாத்துப்ராஹ்மணோநித்ய மூர்த்வபுண்ட்ரம்ஹிதாரயேத்|
ஊர்த்வபுண்ட்ரேண ஸம்ஸித்திம் லபதேநாத்ரஸம்சய:|| உஎ.

தா-ம். ஆகையால் ப்ராஹ்மணன் எப்போதும் ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தையே தரிக்கக்கடவன். அதினால் ஸமஸ்தமான கர்மம், மந்த்ரம், தந்த்ரம் இவைமுதலானவைகள் ஸித்தித்துப் பலத்தைக்கொடுக்கும். இதிலொரு ஸம்சயமும் கிடையாது. உஎ.

ஊர்த்வபுண்ட்ரங்களின் ஸ்தாநமும், ஸ்தாநங்களுக்குத்தக்க ப்ரமாணமும், தேவதையும்.

ఊర్ధ్వపుణ్డ్ర ప్రమాణాని స్థానాని మునిసత్తమాః।
వ్యూహభేదేన నామాని వక్ష్యామి చ పృథక్ పృథక్॥ ౨౮.

ஊர்த்வபுண்ட்ரப்ரமாணாநி ஸ்தாநாநிமுநிஸத்தமா:|
வ்யூஹபேதேநநாமாநி வக்ஷ்யாமிசப்ருதக்ப்ருதக்|| உஅ.

தா-ம். இப்படி ஸலக்ஷணமான ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தின் மாஹாத்ம்யத்தையும் இதரபுண்ட்ரங்களின் நிக்ருஷ்டதையையும் சொன்னேன். இனி அதின் ப்ரமாணத்தையும் இடங்களையும் அவைகளில் ஆவாஹநம் செய்யவேண்டும் திருநாமங்களையும் சொல்லப்போகிறேன். ருஷிகளே! கேளுங்கள். உஅ.

చతుస్త్రిద్వ్యఙ్గులం వాపి విస్తారం పరికల్పయేత్॥

சதுஸ்த்ரித்வ்யங்குலம்வாபி விஸ்தாரம்பரிகல்பயேத்||

தா-ம். நாலு அங்குலமாவது, மூன்று அங்குலமாவது, இரண்டு அங்குலமாவது, அந்தந்த இடங்களுக்குத் தக்கபடி அகலமுள்ளதாக ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தைத் தரிக்கவேண்டியது. உஅ௯.

లలాటే కేశవాయేతి చతురఙ్గుళమాయతమ్॥ ౩౦.

చతుశ్చక్రధరం దేవం శుద్ధజామ్బూనదప్రభమ్।

லலாடேகேசவாயேதி சதுரங்குலமாயதம்|| உக.
சதுஸ்சக்ரதரந்தேவம் சுத்தஜாம்பூநதப்ரபம்|

தா-ம். முகத்தில் நாலு அங்குலம் உயரமுள்ள ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தைத்தரித்து, அதில் நாலு சக்ரங்களையுடையவனும் அழுக்கெடுத்த தங்கம்போல் காந்தியையுடையவனுன கேசவனை கேசவாயநம: என்கிற மந்த்ரத்தினுல் ஆவாஹநம் பண்ணவேண்டியது. அந்த ஊர்த்வபுண்ட்ரத்துக்கும் கேசவன் என்றே திருநாமம்; மற்ற ஊர்த்வபுண்ட்ரங்களிலும் இப்படியே ஊஹித்துக்கொள்ள வேண்டியது. உகஉ.

నాభౌ నారాయణాయేతి ధారయేత్తు దశాఙ్గులమ్ ॥ ౩౦.
చతుశ్శఙ్ఖధర న్దేవం నీలజీమూతసన్నిభమ్ ।

நாபௌ நாராயணாயேதி தாரயேத்துதசாங்குலம்|| ௩௦.
சதுச்சங்கதரந்தேவம் நீலஜீமூதஸந்நிபம்|

தா-ம். கொப்பூழின் மேலே நடு உதரத்தில், நாலு சங்கங்களையும் நீலமேகம்போன்ற காந்தியையுமுடைய நாராயணனை நாராயணாயநம: என்னும் மந்த்ரத்தினால் பத்து அங்குல ப்ரமாணம் தரிக்கவேணும். ௩௦உ.

హృదయే మాధవాయేతి న్యసే దష్టాఙ్గుల న్తథా ॥ ౩౧.
చతుర్గదాధర న్దేవ మిన్దీవరదళప్రభమ్ ।

ஹ்ருதயேமாதவாயேதி ந்யஸேதஷ்டாங்குலந்ததா|| ௩௧.
சதுர்க்கதாதரந்தேவ மிந்தீவரதளப்ரபம்|

தா-ம். மார்பில், கருநெய்தல்போன்ற காந்தியையும் நாலு கதைகளையுமுடைய மாதவனை மாதவாயநம: என்னும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லி எட்டங்குல ப்ரமாணம் தரிக்கவும். ௩௧உ.

గోవిన్దాయేతి కణ్ఠేచ ధారయే చ్చతురఙ్గులమ్ ॥ ౩౨.
చతుర్ధనుర్ధర న్దేవం కోటిచన్ద్రసమప్రభమ్ ।

கோவிந்தாயேதிகண்டேச தாரயேச்சதுரங்குலம்| ௩௨.
சதுர்த்தநுர்த்தரந்தேவம் கோடிசந்த்ரஸமப்ரபம்||

தா-ம். கோடி சந்த்ரனுக்கு ஸமானமான ஒளியையும் நாலு தநுஸ்ஸுக்களையுமுடைய கோவிந்தனை கோவிந்தாயநம: என்னும் மந்த்ரத்தைச்சொல்லி நாலங்குல ப்ரமாணம் கழுத்தில் தரிக்கவும்.

విష్ణుఞ్చ దక్షిణే కుక్షౌ ధారయేత్తు దశాఙ్గులమ్ ॥ ౩౩.
చతుర్హలధర న్దేవం పద్మకిఞ్జల్కసన్నిభమ్ ।

விஷ்ணுஞ்சதக்ஷிணே குக்ஷௌ தாரயேத்துதசாங்குலம்|| ௩௩.
சதுர்ஹலதரந்தேவம் பத்மகிஞ்சல்கஸந்நிபம்|

தா-ம். தாமரைப்பூவின் தாதுபோன்ற வர்ணத்தையும் நாலு கலப்பைகளையுமுடைய ஸ்ரீவிஷ்ணுவை விஷ்ணவேநம: என்னும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லி பத்தங்குல ப்ரமாணம் வயிற்றின் வலதுபக்கத்தில் தரிக்கவும். ௩௩உ.

మధుసూదనం బాహుమధ్యే న్యసే దష్టాఙ్గుల న్తథా ॥ 34.
చతుర్ముసలభృద్దేవ మరవిన్దాభ మేవ చ।

மதுஸூதநம்பாஹுமத்யே ந்யஸேதஷ்டாங்குலந்ததா|| ௩௪.
சதுர்முஸலப்ருத்தேவ மரவிந்தாபமேவச|

தா-ம். தாமரைப் பூப்போன்ற காந்தியையும் நாலு உலக்கைகளையுமுடைய மதுஸூதநனை மதுஸூதநாயநம: என்னும் மந்த்ரத்தை யநுஸந்தித்து எட்டங்குல ப்ரமாணம் வலது புஜத்தில் தரிக்கவும். ௩௪ உ.

త్రివిక్రమాయేతి చాంసే ధారయే చ్చతురఙ్గులమ్ ॥ 35.
చతుఃఖడ్గధర న్దేవం జ్వలదగ్ని సమప్రభమ్।

த்ரிவிக்ரமாயேதிசாம்ஸே தாரயேச்சதுரங்குலம்|| ௩௫.
சதுஃகட்கதரந்தேவம் ஜ்வலதக்நிஸமப்ரபம்|

தா-ம். ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற அக்நியோடொத்த தேஜஸ்ஸையும் நாலு கத்திகளையுமுடைய த்ரிவிக்ரமனை த்ரிவிக்ரமாயநம: என்னும் மந்த்ரத்தை யநுஸந்தித்து நாலங்குல ப்ரமாணம் வலது தோளில் தரிக்கவும். ௩௫ உ.

వామనం వామకుక్షౌతు ధారయేత్తు దశాఙ్గులమ్ ॥ 36.
చతుర్వజ్రధర న్దేవం తరుణాదిత్యసన్నిభమ్।

வாமநம்வாமகுக்ஷௌது தாரயேத்துதசாங்குலம்|| ௩௬.
சதுர்வஜ்ரதரந்தேவம் தருணாதித்யஸந்நிபம்|

தா-ம். மத்யாஹ்நத்து ஸூர்யன்போன்ற ஒளியையும் நாலு வஜ்ராயுதங்களையுமுடைய வாமநனை வாமநாயநம: என்னும் மந்த்ரத்தை யநுஸந்தித்துப் பத்தங்குல ப்ரமாணம் வயிற்றி னிடதுபாகத்தில் தரிக்கவும். ௩௬ உ.

శ్రీధరం బాహుమధ్యేతు న్యసే దష్టాఙ్గుల న్తథా ॥ 37.
పట్టసాయుధభృద్దేవం పుణ్డరీకాభ మేవచ।

ஶ்ரீதரம்பாஹுமத்யேது ந்யஸேதஷ்டாங்குலந்ததா|| ௩௭.
பட்டஸாயுதப்ருத்தேவம் புண்டரீகாபமேவச|

தா-ம். புண்டரீகஸமாநவர்ணத்தையும் நாலு பட்டஸாயுதங்களையுமுடைய ஸ்ரீதரனை ஸ்ரீதராயநம: என்னும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லி எட்டங்குல ப்ரமாணம் இடது புஜத்தில் தரிக்கவும். ௩௭ உ.

హృషీకేశస్తువామాంసే ధారయే చ్చతురఙ్గులమ్ ॥ ౩౮,
చతుర్ముద్గరభృద్దేవం విద్యుద్గణసమప్రభమ్ ।
ஹ்ருஷீகேசஸ்துவாமாம்ஸே தாரயேச்சதுரங்குலம்|| ௩அ.
சதுர்முத்கரப்ருத்தேவம்வித்யுத்கணஸமப்ரபம்|

தா-ம். மின்னலுக்கு ஸமானமான தேஜஸ்ஸையும் நாலு உழல் தடிகளையுமுடைய ஹ்ருஷீகேசனை ஹ்ருஷீகேசாயநம: என்னும் மந்த்ரத்தை யநுஸந்தித்து நாலங்குல ப்ரமாணம் இடதுதோளில் தரிக்கவும். ௩அ௨.

పృష్ఠే తు పద్మనాభేతి ధారయే చ్చతురఙ్గులమ్ ॥ ౩౯.
సర్వాయుధధర ద్దేవం కోటిసూర్యసమప్రభమ్ ।
ப்ருஷ்டேதுபத்மநாபேதி தாரயேச்சதுரங்குலம்|| ௩௯.
ஸர்வாயுததரந்தேவம் கோடிஸூர்யஸமப்ரபம்|

தா-ம். கோடிஸூர்யர்களுக்கு ஸமானமான காந்தியையும் ஸமஸ்தமான ஆயுதங்களையுமுடைய பத்மநாபனை பத்மநாபாயநம: என்னும் மந்த்ரத்தை யுச்சரித்து நாலங்குல ப்ரமாணம் முதுகில் தரிக்கவும். ௩௯௨.

కకుదే దామోదరేతి ధారయే చ్చతురఙ్గులమ్ ॥ ౪౦.
చతుష్పాశధర స్తేవ మిన్ద్రగోపసమప్రభమ్ ।
ககுதேதாமோதரேதி தாரயேச்சதுரங்குலம்|| ௪௦.
சதுஷ்பாசதரந்தேவ மிந்த்ரகோபஸமப்ரபம்|

தா-ம். பட்டுப்பூச்சிக்கு ஸமானமான நிறத்தையும் நாலு பாசாயுதங்களையுமுடைய தாமோதரனை தாமோதராயநம: என்னும் மந்த்ரத்தை யநுஸந்தித்து நாலங்குல ப்ரமாணம் கழுத்துப் பிடரில் தரிக்கவும். ௪௦௨.

నమోస్తువాసుదేవాయ మూర్ధ్ని చైవం త్రయోదశమ్ ॥ ౪౧.
நமோஸ்துவாஸுதேவாய மூர்த்நிசைவந்த்ரயோதசம்|| ௪௧.

தா-ம். இப்படி தரித்து மிகுந்த திருமண்காப்பை வாஸுதேவாயநம: என்னும் மந்த்ரத்தினால் சிரஸ்ஸில் தரிக்கவும்|| ௪௧.

ஊர்த்வபுண்ட்ரம் தரித்த சரீரத்தின் பெருமை.

ధారణా దూర్ధ్వపుణ్డ్రస్య శరీరం మన్దిరం హరేః ।
తస్మాత్తు సతతం ధార్య మూర్ధ్వపుణ్డ్రం ద్విజోత్తమైః ॥ ౪౨.

தாரணாதூர்த்வபுண்ட்ரஸ்ய சரீரம்மந்திரம்ஹரே:|
தஸ்மாத்துஸததம்தார்ய மூர்த்வபுண்ட்ரம்த்விஜோத்தமை:||

தா-ம். பன்னிரண்டு திருநாமங்களையுடைய இந்த ஊர்த்வ புண்ட்ரங்கள் எந்தச் சரீரத்தில் தரிக்கப்படுகிறதோ; அந்தச் சரீரம் ஸர்வேஸ்வரனுக்குக் கோயிலாயிருக்கும். ஆகையால் ப்ராஹ்மணர் முதலானவர்கள் ஸர்வகாலமும் ஊர்த்வபுண்ட்ரங்களை யணியக்கடவர்கள். ௪௨.

அதில்லையாகில் அவத்யம்.

ఊర్ధ్వపుణ్డ్రం వినా యస్తు సన్ధ్యాకర్మాదికఞ్చరేత్ ।
తత్సర్వం రాక్షసైర్నీతం జపహోమాదికన్తథా॥ ౪౩.

ஊர்த்வபுண்ட்ரம்விநாயஸ்து ஸந்த்யாகர்மாதிகஞ்சரேத்|
தத்ஸர்வம்ராக்ஷஸைர்நீதம் ஜபஹோமாதிகந்ததா|| ௪௩.

தா-ம். ஊர்த்வபுண்ட்ரதாரணம் செய்துகொள்ளாமல் ஸந்த்யாவந்தநம், மந்த்ரஜபம், நித்யநைமித்திகமான ஹோமம் இது முதலான எந்தக் கர்மங்களை யநுஷ்டித்தாலும் அவைகளை ராக்ஷஸர்கள் கொண்டுபோவர்கள். என்றால், அவைகளால் தேவர்கள் த்ருப்தியடையார்கள்; இவனுக்குப் பலத்தையுங் கொடார்கள்; அவைகள் நிஷ்பலங்களாய் விடும் என்பதாம். ௪௩.

తే శవాః పురుషా లోకే యేషాం హృది న కేశవః ।
కేశవార్పితచిత్తా యే న శవా న పునర్భవాః ॥ ౪౪.

தேசவா:புருஷாலோகே யேஷாம்ஹ்ருதிநகேசவ:|
கேசவார்ப்பிதசித்தாயே நசவாநபுநர்ப்பவா:|| ௪௪.

தா-ம். உலகத்தில் பிணங்களென்று சொல்லப்பட்டவர்கள் யாரெனில்; எவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தில் ஸ்ரிய:பதி வஸிக்கவில்லையோ? அவர்களே பிணம்போல்பவர்கள்; அவர்கள் ஒரு கார்யத்துக்கும் உபயோகமின்றி அபரிசுத்தராயிருப்பர்கள். எவர்கள் ஹ்ருதயத்தில் ஸர்வகாலமும் பகவான் வஸிக்கிறனோ? அவர்களுடைய ஜந்மம் ஸபலமாகையால் அவர்கள் பிணமாகச் சொல்லப்பட மாட்டார்கள்; இவ்வுலகத்தில் மறுஜந்மத்தையு மடையார்கள். ௪௪.

நாமஸம்ஸ்காரத்தின் க்ரமம்.

నామకర్మ ప్రవక్ష్యామి పాపనాశన ముత్తమమ్ ।
జాతకర్మణివా క్షౌరే తథా మౌఞ్జీనిబన్ధనే ॥ ౪౫.
మన్త్రాధ్యయనకాలేవా నామ కుర్యాద్విధానతః ।

நாமகர்மப்ரவக்ஷ்யாமி பாபநாசநமுத்தமம்|
ஜாதகர்மணிவாக்ஷௌரே ததாமௌஞ்சீநிபந்தநே|| சரு.
மந்த்ராத்யயநகாலேவா நாமகுர்யாத்விதாநத:|

தா-ம். பஞ்சஸம்ஸ்காரத்தில் நாமக்ரியை யென்பது நான்காவது ஸம்ஸ்காரம். அதைச் சொல்லப்போகிறேன். அது ஸமஸ்தமான பாபங்களையும் போக்கும். எல்லாவற்றிலும் சிறந்தது. இதை ஜாதகர்மம் செய்யும்போதாவது, சௌளகாலத்திலாவது, உபநயநகாலத்திலாவது, இந்தக்காலங்கள் தப்பினால் மந்த்ரோபதேசகாலத்திலாவது மேல் சொல்லப்போகிற விதிப்படி செய்யவேண்டும். சரு உ.

వాసుదేవాదయో యేచ మూర్తయః కేశవాదయః॥ ౪౬.
మత్స్యకూర్మాదయో వ్యూహా విభవా శ్చతథాపరే।
తేషామాన్యతమ న్నామ దద్యా ద్వాన్యం శుభాహ్వయమ్॥

வாஸுதேவாதயோயேச மூர்த்தய:கேசவாதய:|| சசு.
மத்ஸ்யகூர்மாதயோவ்யூஹா விபவாச்சததாபரே|
தேஷாமாந்யதமந்நாம தத்யாத்வாந்யம்சுபாஹ்வயம்|| சஎ.

தா-ம். நாமகரண மென்பது-பெயரிடுதல். அதில் வாஸுதேவன் ஸங்கர்ஷணன் முதலான வ்யூஹாவதாரங்களென்ன, கேசவன் நாராயணன் முதலான வ்யூஹாந்தரங்களென்ன, மத்ஸ்யம், கூர்மம், வராஹம் முதலான விபவாவதாரங்களென்ன, ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸ்ரீநிவாஸன் முதலான அர்ச்சாவதாரங்களென்ன, இவைகளில் தனக்கபிமதமானதொரு திவ்யமங்கள விக்ரஹத்துக்கு வாசகமான திருநாமத்தையாவது, பூர்வாசார்யர்களுக்கு வாசகமான சடகோபன் இராமாநுஜன் முதலான இவைகளிலொரு திருநாமத்தை யாவது, இடவேண்டும். சஎ.

అభ్యర్చ్య విధివద్విష్ణుం నామమూర్తి మనుస్మరన్।
ఆవాహనార్ఘ్యపాద్యైశ్చ ధూపదీపాదిభి స్తథా॥ ౪౮.
గన్ధపుష్పాదినాభ్యర్చ్య జుహుయాచ్చ విధానతః।

அப்யர்ச்யவிதிவத்விஷ்ணும் நாமமூர்த்திமநுஸ்மரன்|
ஆவாஹநார்க்யபாத்யைச்ச தூபதீபாதிபிஸ்ததா|| சஅ.
கந்தபுஷ்பாதிநாப்யர்ச்ய ஜுஹுயாச்சவிதாநத:|

தா-ம். ஆசார்யன், முன்னம் ஸர்வேஶ்வரனுக்குத் திருவாராதநம் ஸமர்ப்பித்து அநந்தரம் சிஷ்யனுக் கிடப்போகிற திருநாமத்துக்கு வாச்யமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை த்யாநித்து அந்த விக்ரஹயுக்தனான ஶ்ரியஃபதியைக் கலசத்திலாவது, கூர்ச்சத்திலாவது, ஆவாஹநம்பண்ணி அர்க்யம், பாத்யம், ஆசமநீயம் இவைகளை ஸமர்ப்பித்து தூபம் தீபம் சத்ரம் சாமரம் தர்சிப்பித்து திருமாலை சந்தநம் திருவாபரணம் முதலானவைகளாலலங்கரித்து இப்படி ஷோடசோபசாரங்களினு லாராதித்து அநந்தரம் நாமகரணத்திற் சொல்லிய விதிப்படி அக்நியில் ஹோமம் பண்ணவேணும். ௪௮.

చక్రాదిధారణం యత్ర యత్రవా నామకర్మచ॥ ౪౯.
తన్మాసాధిపతేర్నామ మాసపేషు ప్రశస్యతే।
మూర్తయః కేశవాద్యాశ్చ మార్గశీర్షాదిమాసపాః॥ ౫౦.

சக்ராதிதாரணம் யத்ர யத்ரவாநாமகர்மச|| ௪௯.
தந்மாஸாதிபதேர் நாம மாஸபேஷு ப்ரசஸ்யதே|
மூர்த்தயஃகேசவாத்யாஶ்ச மார்க்கசீர்ஷாதிமாஸபாஃ|| ௫௦.

தா-ம். கேசவன் முதலாய் தாமோதரன் பர்யந்தமான பன்னிரண்டு திருநாமங்களும் மார்க்கசீர்ஷம் என்கிற மார்கழிமாஸம் முதல் கார்த்திகைமாஸம் வரைக்குமான பன்னிரண்டு மாஸங்களுக்கும் க்ரமமாக தேவதைகள். ஆகையால் அந்தத் திருநாமங்களை யிடும்போது எந்தமாஸத்தில் ஸமாஶ்ரயணம் செய்யப்பட்டதோ? எந்த மாஸத்தில் நாமகர்மம் செய்யப்படுகிறதோ ? அந்த மாஸத்துக்கதிபதியான மூர்த்தியின் திருநாமத்தை யிடுவது மிகவும் ஶ்லாக்யமாயிருக்கும்.

యా తన్మాసపతే ర్మూర్తి స్తత్ర తాం దేశిక స్స్వయమ్ ।
పరిక్రమ్య నమస్కృత్య హ్యావాహ్య పురతో హరేః॥ ౫౧.
తన్మూర్తిం మనసా ధ్యాత్వా నామ తస్యాః ప్రచోదయేత్ ।

யாதந்மாஸபதேர்மூர்த்தி ஸ்தத்ர தாம்தேசிகஸ்ஸ்வயம்|
பரிக்ரம்யநமஸ்க்ருத்ய ஹ்யாவாஹ்யபுரதோஹரேஃ|| ௫௧.
தந்மூர்த்திம்மநஸாத்யாத்வாநாமதஸ்யாஃப்ரசோதயேத்|

தா-ம். கேசவன் முதலான திருநாமங்களை யிடும்போதும் அந்தமாஸத்துக்கு அதிபதியினுடைய திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தைபகவத் ஸந்நிதிக்கெதிரில் ஆவாஹநம்பண்ணி முன்சொன்ன ஸமஸ்தஉப

சாரங்களையும் செய்து ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரங்களையும் செய்து அந்த விக்ரஹத்தை மநஸ்ஸில் த்யாநித்து ஆசார்யன் அந்த நாமத்தை சிஷ்யனுக்கு இடவேண்டியது. ௫௧.

నామవైష్ణవతాహేతు ర్ముఖ్య ఇత్యుచ్యతే బుధైః ॥ ౫౨.
యోజయేన్నామదాసాన్తం భగవన్నామపూర్వకమ్ ।
తథా భాగవతానాఞ్చ నామస్యాన్నామపూర్వకమ్ ॥ ౫౩.

நாமவைஷ்ணவதாஹேதுர் முக்ய இத்யுச்யதே புதை:॥ ௫௨.
யோஜயேந்நாமதாஸாந்தம் பகவந்நாமபூர்வகம்।
ததாபாகவதாநாஞ்ச நாமஸ்யாந்நாமபூர்வகம்॥ ௫௩.

தா-ம். அந்த நாமத்தில் முதலில் பகவந்நாமமும் கடையில் தாஸபதத்தையும் சேர்க்கவும். நாராயணதாஸன் ஸ்ரீநிவாஸதாஸன் என்று. பாகவதர்களுடைய நாமத்தை யிடும்போதும் முதலில் பாகவதர்களுடைய திருநாமத்தையும் கடையில் தாஸபதத்தையும் சேர்க்கவேணும், சடகோபதாஸன் ராமாநுஜதாஸன் என்று. பகவத் ஸம்பந்தம் பெற்று வைஷ்ணவனுக்கு இந்த நாமஸம்ஸ்காரம் முக்யகாரணமாம். இதில்லாவிடில் வைஷ்ணவத்வம் கிடையாதென்று இதின் ஸ்வரூபமறிந்த பெரியோர்கள் சொல்லுவர்கள்.

ఇతి శ్రీపరాశరస్మృత్యాన్తర్గతఖణ్డే విశిష్టపరమధర్మశాస్త్రే
పుణ్డ్రనామసంస్కారవర్ణనన్నామ ద్వితీయోఽధ్యాయః.

இரண்டாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

௩-வது அத்யாயம்.

மந்த்ரஸம்ஸ்காரத்தின் க்ரமம்.

పరాశరఉవాచ.

అథాతస్సంప్రవక్ష్యామి మన్త్రదీక్షావిధింపరమ్ ।

பராசர உவாச.

அதாதஸ்ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி மந்த்ரதீக்ஷாவிதிம்பரம்।

தா-ம். ஸ்ரீபராசரபகவான் ருஷிகளைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார். நாமஸம்ஸ்காரத்தை நிரூபித்தவநந்தரம் நாமஸம்ஸ்காராநந்தரத்திற் செய்யவேண்டிய மந்த்ரஸம்ஸ்காரம் செய்யவேண்டும் ப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

పూర్వాహ్ణే విధివత్స్నాత్వా అర్చయేత్పురుషోత్తమమ్ ॥ ౧.
స్నాతం శిష్యం సమాహూయ హోమం కుర్యాద్విధానతః ।
మన్త్రద్వయేన జుహుయా దాజ్య మష్టోత్తరం శతమ్ ॥ ౨.
వైష్ణవ్యా చైవ గాయత్ర్యా మూలమన్త్రేణ దేశికః ।
తథా పురుషసూక్తేన విష్ణుమన్త్రేణ దేశికః ॥ 3.
హుత్వా ప్రదక్షిణం కృత్వా సశిష్యః ప్రణమేద్గురుః ।

பூர்வாஹ்ணேவிதிவத்ஸ்நாத்வா அர்ச்சயேத்புருஷோத்தமம்|| க.
ஸ்நாதம்சிஷ்யம்ஸமாஹூய ஹோமங்குர்யாத்விதாநத:|
மந்த்ரத்வயேநஜுஹுயா தாஜ்யமஷ்டோத்தரம்சதம்|| உ.
வைஷ்ணவ்யாசைவகாயத்ர்யா மூலமந்த்ரேணதேசிக:|
ததாபுருஷஸூக்தேந விஷ்ணுமந்த்ரேணதேசிக:|| ௩.
ஹுத்வாப்ரதக்ஷிணங்க்ருத்வா ஸசிஷ்ய:ப்ரணமேத்குரு:|

தா-ம். பூர்வாஹ்ணமென்கிறது: உதயம் முதல் ஆறுநாழிகை வரையிலுள்ள காலத்தை. மந்த்ரப்ரதாதாவான ஆசார்யன் தான் உதயத்திலெழுந்திருந்து அதுமுதல் செய்யவேண்டும் பகவந்நாமஸ்மரணம்தந்ததாவநம் முதலாக ஸ்நாநஸந்த்யாவந்தநாதி நித்யகர்மாநுஷ்டாநங்களை பூர்வாஹ்ணத்தில் முடித்துப் பின்பு புருஷோத்தமனான ஸ்ரீமந்நாராயணனை ஷோடசோபசாரங்களினாலாராதித்து, அநந்தரம் ஸ்நாநம் முதலான நித்யகர்மங்களைச்செய்து நிற்கிற சிஷ்யனை யழைத்துத் தன் சமீபத்தில் வைத்துக்கொண்டு பாஞ்சராத்ரம் முதலான க்ரந்தங்களிற் சொல்லிய விதிப்படி விதிபூர்வமாக ப்ரதிஷ்டைபண்ணப்பட்ட அக்நியில் நெய்யினால், திருமந்த்ரம், த்வயம், விஷ்ணுகாயத்ரீ, இந்த மந்த்ரங்களினால் க0அ ஆவ்ருத்தியும், புருஷஸூக்தத்தின் ருக்குக்கள், விஷ்ணுஷடக்ஷரீ, முதலான பகவந்மாஹாத்மய ப்ரதிபாதகங்களான மந்த்ரங்களினால் யதாஸம்பவமும் ஹோமம்பண்ணிப் பின்பந்த அக்நியை சிஷ்யனும் தானுமாய் ப்ரதக்ஷிணம்செய்து தண்டன் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது. ௩ ௨.

తతః కలశ మాధాయ పవిత్రజలసంభృతే ॥ ౪.
తులసీం గన్ధదూర్వాగ్రే కౌశేయం గౌరసర్షపమ్ ।
అభిమన్త్ర్య ద్వయేనాథ మూలమన్త్రేణ మన్త్రవిత్ ॥ ౫.

తేనసమ్మార్జయేచ్ఛిష్యం మన్త్రరత్నేనదేశికః।
సమ్మార్జయేచ్చతంశిష్యం మూలమన్త్రమనుస్మరన్॥ ౬.
ప్రోక్షయేత్సలిలంపశ్చాత్త్రివారంమన్త్రవిచ్చతమ్।

ததஃகலசஆதாய பவித்ரஜலஸம்ப்ருதே|| ௪.
துளஸீம்கந்ததூர்வாக்ரே கௌசேயம்கௌரஸர்ஷபம்|
அபிமந்த்ரத்வயேநாத மூலமந்த்ரேணமந்த்ரவித்|| ௫.
தேநஸம்மார்ஜயேச்சிஷ்யம் மந்த்ரரத்நேநதேசிகஃ|
ஸம்மார்ஜயேச்சதம்சிஷ்யம் மூலமந்த்ரமநுஸ்மரந்|| ௬.
ப்ராசயேத்ஸலிலம்பஶ்சாத் த்ரிவாரம்மந்த்ரவிச்சதம்|

தா-ம். அதுக்கநந்தரத்தில் மந்த்ரவித்தான ஆசார்யன் பரிசுத்தமான ஒரு கலசத்தில் காவேரி முதலான புண்யதீர்த்தங்களின் ஜலத்தை நிறைத்து, அதில் திருத்துழாய் சந்தநம் அறுகம்புல் வெண் கடுகு இவைகளைச் சேர்த்து, பட்டுவஸ்த்ரத்தைச் சுற்றி திருமந்த்ர த்வய மந்த்ரங்களினு லபிமந்த்ரித்து, அந்த ஜலத்தினுல் திருமந்த்ரத்வய மந்த்ரங்களை யநுஸந்தித்துக் கொண்டு சிஷ்யனை ப்ரோக்ஷித்து அந்த ஜலத்தை மூன்றுதரம் ப்ராசநம்பண்ணி வைக்க வேண்டியது. ௬உ.

మూర్ధ్ని హస్తం వినిక్షిప్య దక్షిణం జ్ఞానదక్షిణమ్॥ ౭.
సవ్యఞ్చహృదయే న్యస్య కృపయా వీక్షయేద్గురుః।

மூர்த்நிஹஸ்தம்விநிக்ஷிப்ய தக்ஷிணம்ஜ்ஞாநதக்ஷிணம்|| ௭.
ஸவ்யஞ்சஹ்ருதயேந்யஸ்ய க்ருபயாவீக்ஷயேத்குருஃ|

தா-ம். ஆசார்யன், ஜ்ஞாநப்ரதமான தன்னுடைய வலதுகையை சிஷ்யனுடைய சிரஸ்ஸில் பொருந்தும்படி வைத்து இடதுகையை அவன்மார்பில் வைத்து தயையையுடையனுய் சிஷ்யனைப் பார்க்கவேணும். ௭உ.

స్వాచార్యం హృదయే ధ్యాత్వా జప్త్వా గురుపరంపరామ్॥
తత స్సంప్రార్థయే ద్దేవీం సర్వలోకేశ్వరీం ప్రియామ్।

ஸ்வாசார்யம்ஹ்ருதயேத்யாத்வா ஜபத்வாகுருபரம்பராம்|| ௮.
ததஸ்ஸம்ப்ரார்த்தயேத்தேவீம் ஸர்வலோகேஶ்வரீம்ப்ரியாம்|

தா-ம். அதுக்கநந்தரம் ஆசார்யன், தனக்கு மந்த்ரோபதேசம் பண்ணின வாசார்யனை த்யானித்து ஸ்ரீதரன் பர்யந்தமான குருபரம்

பரையை யநுஸந்தித்து, பின்பு, ஸமஸ்தலோகங்களுக்கும் ஸ்வாமினி
யாய் சேதநர்விஷயத்தில் ப்ரியத்ததையே செய்யுமவளான ஸ்ரீலக்ஷ்மீ
தேவியை மேற்சொல்லுகிறபடி ப்ரார்த்திக்கக்கடவன். அஉ·

మాతా త్వం సర్వలోకానాం సర్వలోకేశ్వరప్రియే ॥ ౯.
శ్రాయయస్వైన మద్యైమ మపరాధశతైర్వృతమ్।
ఏవంరమాంపురస్కృత్య పశ్చాద్దేవంసమాశ్రయేత్॥ ౧౦.

மாதாத்வம்ஸர்வலோகாநாம் ஸர்வலோகேஸ்வரப்ரியே|| ௯,
ஸ்ராயயஸ்வைநமத்யேம மபராதசதைர்வ்ருதம்|
ஏவம்ரமாம்புரஸ்க்ருத்ய பஸ்சாத்தேவம்ஸமாஸ்ரயேத்|| ௧௦·

தா-ம். ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியே! ஸர்வேஸ்வரன் ஜநங்களுடைய பாபங்களைப்பார்த்து அவர்களைத் தண்டிக்கமுயன்றபோது, இந்தச்சேதநன் அநேகமான அபராதங்களைப்பண்ணி ஸமீபத்தில் நெருங்கவும் யோக்யதை யில்லாதவனு யிருக்கிறான்; தேவரீர் யாரேனும் எவ்விதமான பிழையைச் செய்தபோதிலும் அவைகளைப் பொறுத்து அந்த ஸர்வஜநங்களுக்கும்ஒருவராலுமொருதீங்கும்வாராதபடி காக்கும்படியான மாதாவாயிருக்கிறீர்; ஸர்வலோகத்துக்கும் ஸ்வாமியான ஸர்வேஸ்வரனுக்குத் தாமெதைச் சொல்லினும் மறுசொல்லில்லாதபடி செய்யும்படி அத்யந்த மபிமதையாயு மிருக்கிறீர். ஆகையால் இவனபராதங்களைப் பொறுப்பித்து இவனை ஸர்வேஸ்வரன் திருவடிகளிலாஸ்ரயிப்பிக்கவேணும். என்றிப்படி ஆசார்யன் பிராட்டியைமுன்னிட்டுக்கொண்டு பிறகு ஸர்வேஸ்வரனைப் பற்றக்கடவன். ௧௦·

నారాయణ దయాసిన్ధో వాత్సల్యగుణసాగర।
త్రాహ్యేనం పాపిన న్దేవ కృపయా సముపాగతమ్॥ ౧౧.
ఏవంప్రపద్య దేవేశ మాచార్యకృపయాస్వయమ్।
స్వాచార్యం హృదయేధ్యాత్వా మన్త్రమధ్యాపయేద్గురుః॥౧౨·

நாராயணதயாஸிந்தோ வாத்ஸல்யகுணஸாகர|
த்ராஹ்யேநம்பாபிநந்தேவ க்ருபயாஸமுபாகதம்|| ௧௧,
ஏவம்ப்ரபத்யதேவேச மாசார்யக்ருபயாஸ்வயம்|
ஸ்வாசார்யம்ஹ்ருதயேத்யாத்வா மந்த்ரமத்யாபயேத்குரு:||

தா-ம். ஸகல ஜநங்களுக்கும் மாதாபிதா என்றிவை முதலாகச் சொல்லப்பட்ட ஸகலவித பந்துவான ஸ்ரிய:பதியே! ஒருவன் துக்

கப்பட்டானாகில் அவனுடைய அந்தத் துக்கத்தைக்கண்டு பொறுக்க மாட்டாமல் தானவனைக் காட்டிலும் அதிகமாய்த் துக்கிக்கையாகிற தயாகுணமென்ன, பசுவானது தன் வயிற்றிற் பிறந்த கன்றின் சரீரத்திலப்போதுள்ள மலங்களை ஹேயமென்று பாராதே தன் நாக்கினால் நக்கி, போக்யமாகக் கொள்ளுமாபோலே தன்னை யாஶ்ரயித்தவன் பக்கல் தோஷமுண்டாகில் அதை ஹேயமாக நினைத்து அவனை விட்டு விடாமல் அங்கீகரிக்கைக்கு ஹேதுவாக அதையே போக்யமாகக் கொள்ளுகையாகிற வாத்ஸல்யகுணமென்ன, இவைகளுக்கு ஸமுத்ரமன்றோ தேவரீர்? எப்போதும் பாபத்தையே பண்ணித் திரிகிறவிவன் தேவரீருடைய க்ருபையினால் அப்பாப வ்ருத்தியில் நின்றும்திரும்பி ஸம்முகனாய்த் தேவரீர் ஸந்நிதியை இப்போதடைந்தான். இவனை க்ருபையினால் ரக்ஷித்தருளவேணும். என்று தன்னுடைய ஆசார்யன் தன்னிடத்தில் பண்ணின க்ருபையினால் இப்படி தான் ஸர்வேஶ்வரனிடத்தில் ப்ரபத்திபண்ணி தன்னுடைய ஆசார்யனை ஹ்ருதயத்தில் த்யாநித்துக்கொண்டு ஆசார்யன் சிஷ்யனுக்கு மந்த்ரோபதேசம் செய்யவேண்டியது. கஉ.

సమానోత్కృష్టరహితం సంసారోచ్ఛేదనంపరమ్।
సర్వదంసర్వపాపఘ్నం మహాప్రియతమం విభోః॥ ౧౩.
అధ్యాపయేన్మన్త్రరత్నం సర్షిఛన్దోధిదైవతమ్।
సన్యాసఞ్చ సముద్రఞ్చ సార్థమధ్యాపయేత్స్వయమ్॥ ౧౪.
వినాపిన్యాసముద్రేచ వినాఛన్దోధిదైవతే।
యస్యోచ్చారణమాత్రేణ సర్వసిద్ధిఫలంలభేత్॥ ౧౫.

ஸமாநோத்க்ருஷ்டரஹிதம் ஸம்ஸாரோச்சேதநம்பரம் |
ஸர்வதம்ஸர்வபாபக்நம்மஹாப்ரியதமம்விபோः || கங.
அத்யாபயேந்மந்த்ரரத்நம் ஸர்ஷிசந்தோதிதைவதம் |
ஸந்யாஸஞ்சஸமுத்ரஞ்ச ஸார்த்தமத்யாபயேத்ஸ்வயம் || கச.
விநாபிந்யாஸமுத்ரேச விநாசந்தோதிதைவதே |
யஸ்யோச்சாரணமாத்ரேண ஸர்வஸித்திபலம்லபேத் || கரு.

தா-ம். இப்பொழுது உபதேசிக்கவேண்டும் மந்த்ரத்துக்கு மந்த்ரரத்நம் என்றுபெயர். எல்லா மந்த்ரங்களைக்காட்டிலும் உயர்ந்த ப்ரபாவமுடைய தாகையால் மந்த்ரரத்நம் என்று த்வத்துக்குத் திருநா

மம். மாஹாத்ம்யத்தில் இதுக்கு ஸமானமாவது இதை யதிகரித்ததாவதுவேறொரு மந்த்ரம் கிடையாது. 'இதை யொருகாலுச்சரித்தால் உடனே ஸம்ஸாரத்தை யறுத்துவிடும். இதரமான எல்லா மந்த்ரங்களினாலும் போக்கத்தக்கதாயும் போக்கத்தகாததாயுமுள்ள ஸகல பாபங்களையும்போக்கி அவைகளால் ஸாத்யமாயும் அஸாத்யமாயுமுள்ள ஸகல பலங்களையும் தானொன்றே கொடுக்கும். இது ஸர்வேஸ்வரனுக்கு மிகவும் ப்ரியமானது. இதை ருஷி, சந்தஸ்ஸு, தேவதை, அங்கந்யாஸ கரந்யாஸங்கள், முத்ரை, இவைகளுடன் உபதேசித்து அர்த்தத்தையும் தானே உபதேசிக்கவேண்டியது. அங்கந்யாஸ கரந்யாஸங்கள், முத்ரை, சந்தஸ்ஸு, தேவதை, இவைகளில்லாமல் வெறும் மந்த்ரத்தை யுச்சரித்தாலும் இதர மந்த்ரங்களின் ஸித்தியினாலுண்டாகும் பலத்தை யடைவன். ௧௫.

అనధీత్య ద్వయంమన్త్రం నవిప్రో వైదికోభవేత్।
మన్త్రరత్నేనరహితం బ్రాహ్మణం దూరతస్త్యజేత్॥ ౧౬.

அநதீத்யத்வயம்மந்த்ரம் நவிப்ரோவைதிகோபவேத்|
மந்த்ரரத்நேநரஹிதம் ப்ராஹ்மணம்தூரதஸ்த்யஜேத்|| ௧௬.

தா-ம். த்வயமந்த்ரத்தை நியமத்துடன் ஆசார்யனிடத்தி லிருந்து எவன் க்ரஹிக்கவில்லையோ? அவன் ப்ராஹ்மணகுலத்திற் பிறந்தபோதிலும் வேதோக்தமான ஒரு கர்மங்களுக்கு முபயோகியாக மாட்டான். ஆகையால் அவனை தூரத்திலே விட்டுவிடவேண்டியது.

అధ్యాపయే ద్ద్వయంమన్త్ర మాచార్య శ్శిష్యవత్సలః।
అధ్యాపయే త్తతఃపశ్చా న్మన్త్ర మష్టాక్షరంతథా॥ ౧౭.

அத்யாபயேத்த்வயம் மந்த்ர மாசார்யச்சிஷ்யவத்ஸலஃ|
அத்யாபயேத்ததஃ பச்சாந மந்த்ரமஷ்டாக்ஷரம்ததா|| ௧௭.

தா-ம். ஆசார்யன் சிஷ்யனிடத்தில் ப்ரீதியுடையனாய் த்வயமந்த்ரத்தை முன்னே உபதேசித்து அதுக்கநந்தரத்தில் அஷ்டாக்ஷரத்தையும் ந்யாஸம் முத்ரை ருஷி தேவதைகளோடு உபதேசிக்க வேண்டும். ௧௮.

అచక్రధారిణం విప్రం యోఽధ్యాపయతి దేశికః।
సగురు ర్నరకంయాతి కల్పకోటిశతంద్విజాః॥ ౧౮.

அசக்ரதாரிணம்விப்ரம் யோத்யாபயதிதேசிகஃ
ஸகுருர்நரகம்யாதி கல்பகோடிசதம்த்விஜாஃ ௧௮.

தா-ம். எந்த ஆசார்யன், ஸமாஶ்ரயணமில்லாத ப்ராஹ்மணனுக்கு மந்த்ரத்தை யுபதேசிக்கிறானோ? ருஷிகளே! அவன் நரகத்தை யடைந்து அநேக கல்பங்கள் அங்கேயே வஸிப்பன். ௧௮.

తస్మా త్తాపాదిసంస్కారా స్సర్వమన్త్రేషుస త్తమాః ।
అధ్యాపయే త్తతఃపశ్చా దన్యథా నరకం వ్రజేత్॥ ౧౯.

தஸ்மாத்தாபாதிஸம்ஸ்காராஸ் ஸர்வமந்த்ரேஷுஸத்தமாஃ|
அத்யாபயேத்ததஃ பஶ்சாதந்யதாநரகம்வ்ரஜேத்|| ௧௯.

தா-ம். ஆகையால் ஸமாஶ்ரயணம் முதலான கீழ்ச்சொன்ன ஸம்ஸ்காரங்கள் எந்தமந்த்ரத்தை யுபதேசித்துக் கொண்டபோதிலும் அவஶ்யம் செய்துகொள்ளத் தக்கதுகள். அவைகளைச் செய்தே மந்த்ரத்தை யுபதேசிக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் நரகத்தை யடைவன்.

ఏకస్మిన్దివసేవాపి కృత్వాతాపాదిసంస్క్రియాః॥
పృథక్పృథక్చానుపూర్వ్యా సర్వఙ్కుర్యా దతన్ద్రితః॥ ౨౦.

ஏகஸ்மிந்திவஸேவாபி க்ருத்வாதாபாதிஸம்ஸ்க்ரியாஃ|
ப்ருதக்ப்ருதக்சாநுபூர்வ்யா ஸர்வங்குர்யாததந்த்ரிதஃ|| ௨௦.

தா-ம். ஸமாஶ்ரயணம் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட ஸம்ஸ்காரங்களை யெல்லாம் ஒருதிநத்திலாவாது, வெவ்வேறு திநங்களிலாவது, சொன்ன க்ரமப்படி ஒன்றும் விடாமல் செய்யவேண்டும். ௨௦.

అధీత్య మన్త్ర మాచార్యం పూజయే ద్భక్తితో ద్విజః।
ఆచార్యాధీనవృత్తిస్తు యావజ్జీవం భవేత్సదా॥ ౨౧.

அதீத்யமந்த்ரமாசார்யம் பூஜயேத்பக்திதோத்விஜஃ|
ஆசார்யாதீநவ்ருத்திஸ்து யாவஜ்ஜீவம்பவேத்ஸதா|| ௨௧.

தா-ம். சிஷ்யன் மந்த்ரத்தை நியமத்துடன் கற்றபின்பு ஆசார்யனை பக்தியுக்தனாய்ப் பூஜிக்கக்கடவன், அநந்தரம் ப்ராணனுள்ள வளவும் எப்போதும் ஆசார்யனுக்குப் பரதந்த்ரமான வ்ருத்தியையுடையனாயிருக்கக்கடவன். அதாவது - ஆசார்யன் அமுதுசெய்த பின்பு அந்த சேஷத்தைத் தான் புஜித்தல், அவனைக் காட்டிலும் தாழ்ந்த இடத்தில் உட்கார்தல், படுத்தல், பின்செல்லல், ஸமித்து குசம் திருத்துழாய் இவைகளைக்கொண்டு வருதல், இவை முதலானவைகள்.

హోమశేషంసమాప్యాథ బ్రాహ్మణాన్భోజయేచ్ఛుభాన్।
యావచ్ఛరీరపాతన్తు ద్వయమావర్తయేన్మనుమ్॥ ౨౨.

ஹோமசேஷம்ஸமாப்யாத ப்ராஹ்மணாந்போஜயேச்சுபாந்|
யாவச்சரீரபாதந்துத்வய மாவர்தயேந்மநும்|| ௨௨.

தா-ம். சிஷ்யனுக்கு ஆசார்யன் பக்கல் செய்யவேண்டும் முறையைச் சொல்லி ஸம்ஸ்காராந்தத்தில் ஆசார்யன்செய்யவேண்டும் க்ருத்யத்தைச்சொல்லுகிறார். மந்த்ரோபதேசாநந்தரத்தில் செய்யவேண்டும் ஹோமத்தைச் செய்து முடித்து நல்லொழுக்கமுடைய ப்ராஹ்மணோத்தமர்களை அமுது செய்விக்கவேண்டியது. பிற்பாடுசரீரமுள்ளவளவிலும் மந்த்ரராஜனை த்வயத்தை அநுஸந்திக்கக் கடவன்.

ఇతి శ్రీపరాశరస్మృతౌ ఉత్తరఖణ్డే మన్త్రసంస్కార
వర్ణనన్నామ తృతీయోఽధ్యాయః.

௩-வது அத்யாயம் முற்றிற்று.

---

௪ - வது அத்யாயம்.

யாகஸம்காரத்தின் க்ரமம்.

శ్రీపరాశరఉవాచ.

శుభకాలే విధానేన ప్రణిపత్య తతో గురుమ్।
అస్యప్రసాదలబ్ధన్తు గృహీత్వావిగ్రహంహరేః॥ ౧.
శ్రీభూమినీళాసహితం సాయుధంసపరిచ్ఛదమ్।
అర్చయేద్విగ్రహన్నిత్యం యావత్కాలమతన్ద్రితః॥ ౨.

ஸ்ரீபராசரஉவாச.

சுபகாலேவிதாநேந ப்ரணிபத்யததோகுரும்|
அஸ்யப்ரஸாதலப்தந்து க்ருஹீத்வாவிக்ரஹம்ஹரே:|| ௧.
ஸ்ரீபூமிநீளாஸஹிதம்ஸாயுதம் ஸபரிச்சதம்|
அர்ச்சயேத்விக்ரஹந்நித்யம் யாவத்காலமதந்த்ரித:|| ௨.

தா-ம். பராசரர் சொல்லுகிறார்.—தாபம் முதல் மந்த்ரக்ரஹண பர்யந்தமான நாலு ஸம்ஸ்காரங்களுக்குப் பிற்பாடு, சுபமான திதி

வாரநக்ஷத்ரங்கள் கூடின தினத்தில் நித்யகர்மங்களை யநுஷ்டித்தவ ஞய் ஆசார்யன் ஸந்நிதியில் தெண்டன் ஸமர்ப்பித்து அவனநுக்ரஹி த்துத்தந்த பகவானுடைய அர்ச்சாவிக்ரஹத்தை, ஸ்ரீதேவி பூதேவி நீளாதேவிகளென்ன, திருவாழி முதலான ஆயுதங்களென்ன, அநந் தன் முதலான பரிஜநங்களென்ன, இவைகளுடன் கூட எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு ஆயுஸ்ஸுள்ள வரையிலும் சோம்பலைவிட்டுத் திருவாராதநம் செய்யக்கடவன்.

శ్రౌతస్మార్తాగమోక్తానాం గృహీత్వాసమ్మతంగురోః।
అర్చయేచ్ఛ్రద్ధయానిత్యం దేవ న్దహరవాసినమ్॥ ౩.

ஶ்ரௌதஸ்மார்தாகமோக்தாநாம் க்ருஹீத்வாஸம்மதம்குரோः|
அர்ச்சயேச்ச்ரத்தயாநித்யம் தேவந்தஹரவாஸிநம்|| ௩.

தா-ம். வேதங்களிலும் தர்மசாஸ்த்ரங்களிலும் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர த்திலும் சொல்லப்பட்ட திருவாராதந க்ரமங்களில் தன்னுடைய ஆசார்யனுக்கு எது இஷ்டமோ? அந்த க்ரமத்தினால் ஸர்வாந்தர்யா மியான ஸ்ரீமந்நாராயணனை மிக ஶ்ரத்தையுடன் தினந்தோறு மாராதி க்கக்கடவன். ௩.

అర్చయేత్పూర్వవత్స్నాత్వా హరేస్సంపూజ్యవిగ్రహమ్।
హోమం కుర్యాద్విధానేన శ్రీమదష్టాక్షరేణవై॥ ౪.
మన్త్రద్వయేనచతథా హోతవ్యంవిధినాహవిః।
సూక్తేనచతథా హోమః పౌరుషేణవిధీయతే॥ ౫.
శత మష్టాక్షరాద్ధోమో మన్త్రాభ్యాఞ్చ తథోదితః।
సూక్తేనప్రత్యృచం హోమే హోతవ్యందధినాహవిః॥ ౬.
తత్తన్నామ్నాతథైవైకముద్దిశ్యావరణాన్సురాన్।
హుత్వాప్రదక్షిణంకృత్వానమస్కృత్వాజనార్దనమ్॥ ౭.
తస్మైతద్విగ్రహన్దత్వావృత్తింసమ్యక్ప్రచోదయేత్।

அர்ச்சயேத்பூர்வவத்ஸ்நாத்வாஹரேஸ்ஸம்பூஜ்யவிக்ரஹம்|
ஹோமங்குர்யாத்விதாநேநஶ்ரீமதஷ்டாக்ஷரேணவை|| ௪.
மந்த்ரத்வயேநசததாஹோதவ்யம்விதிநாஹவிः|
ஸூக்தேநசததாஹோமःபௌருஷேணவிதீயதே|| ௫.

சதமஷ்டாக்ஷராத்ஹோமோ மந்த்ராப்யாஞ்சததோதித:।
ஸூக்தேநப்ரத்ய்ருசம்ஹோமே ஹோதவ்யம்விதிநாஹவி:॥ ௬.

தத்தந்நாம்நாததைவைக முத்திஸ்பாவராணந்ஸுராந்।
ஹுத்வாப்ரதக்ஷிணங்க்ருத்வா நமஸ்க்ருத்வாஜநார்த்தநம்॥ ௭.
தஸ்மைதத்விக்ரஹந்தத்வா வ்ருத்திம்ஸம்யக்ப்ரசோதயேத்।

தா-ம். ஆசார்யன் ப்ராத:காலத்தில் ஸ்நாநம் முதலான நித்ய கர்மங்களை யநுஷ்டித்து, சிஷ்யனுக்கு எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொடுக்கவேண்டிய திவ்யமங்கள விக்ரஹத்துக்குத் திருவாராதநம் கண்டருளப்பண்ணி, விதிபூர்வகமாய் ப்ரதிஷ்டை பண்ணப்பட்ட அக்நியில் ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷரத்தினாலும், த்வயத்தினாலும், புருஷஸூக்தத்தினாலும் ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் பண்ணவேண்டியது. அதில் திருவஷ்டாக்ஷரத்தினாலும் த்வயத்தினாலும் நூறுநூறு ஆவ்ருத்தியும், புருஷஸூக்தத்தினுடைய பதினாறு ருக்குக்களினால் பதினாறு ஆவ்ருத்தியும் நியமத்துடன் ஹோமம் செய்யவேண்டியது. விமாநபாலகர்களென்ன, ஸுதர்ஸநாநந்த கருடாதிகளென்ன, பகவானை யநுஸரித்திருக்கிற இந்த தேவதைகளை யுத்தேசித்து ஒவ்வொரு ஆவ்ருத்தி அவ்வவர்கள் நாமங்களினாலே ஹோமம் செய்யவேணும். ஹோமம் முடிந்த பின்பு பகவத் விக்ரஹத்தையும் அக்நியையும் ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணி, தெண்டன் ஸமர்ப்பித்து, அந்த திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை சிஷ்யனுக்கு எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொடுத்து எப்போது மாராதிக்கும்படி நன்றா யுபதேசிக்கக்கடவன். ௭௨.

యజ్ఞకర్మవిధానేన సమ్యక్స్నాత్వా గురు స్తదా ॥ ౮.
యాజయే ద్వైష్ణవం భక్త్యా వైష్ణవా న్పరితోషయేత్।

யஜ்ஞகர்மவிதாநேந ஸம்யக்ஸ்நாத்வாகுருஸ்ததா॥ ௮.
யாஜயேத்வைஷ்ணவம் பக்த்யாவைஷ்ணவாந்பரிதோஷயேத்।

தா-ம். ஆசார்யன் மாத்யாஹ்நிக ஸ்நாநத்தைச் செய்து அப்பொழுது யாக ஸம்ஸ்காரத்திற் சொல்லிய விதிப்படி வைஷ்ணவனான சிஷ்யனைக்கொண்டு பகவதாராதநமாகிற யாகத்தைச் செய்விக்கவேண்டியது. அநந்தரம் பக்தியுக்தனாய் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை யமுது செய்விக்க வேண்டியது. ௮௨.

ఏవం యాగాన్తసంస్కారాః కర్తవ్యా విధివ ద్ద్విజాః॥ ౯
బ్రాహ్మణానాం విశేషేణ పారమైకాన్త్యసిద్ధయే।

5

ஏவம்யாகாந்தஸம்ஸ்காரா꞉ கர்த்தவ்யாவிதிவத்த்விஜா꞉॥ ௯.
ப்ராஹ்மண்யாம்விஶேஷேண பாரமைகாந்த்யஸித்தயே।

தா-ம். மஹர்ஷிகளே! இவ்விதமாய் தாபம் முதல் யாகம்வரையிலுமான ஸம்ஸ்காரங்களை ஸர்வேஶ்வரனிடத்திலேயே அந்தரங்கதை ஸித்திக்கைக்காக எல்லாரும் விதிபூர்வமாய்ச் செய்து கொள்ள வேணும். அதிலும் ப்ராஹ்மண்யத்துக்கு இவைகள் முக்யகாரணமாகையால் ப்ராஹ்மணர்களவஶ்யம் செய்துகொள்ளவேணும். ௯௨.

ఇతి శ్రీపరాశరస్మృతౌ వుత్తరఖణ్డే విశిష్టపరమధర్మశాస్త్రే
యాగసంస్కారవర్ణనన్నామ చతుర్థోఽధ్యాయః.

௪-வது அத்யாயம் முற்றிற்று.

ரு - வது அத்யாயம்.

இனி பகவதாராதநமும் ஆஶ்ரமதர்மமும் சொல்லுகிறது.

శ్రీపరాశర ఉవాచ.

నిత్య మభ్యర్చయే ద్విష్ణుం పురాణం పురుషోత్తమమ్।
అప్సు వ్యోమ్ని తథాఽర్చాయాం వహ్నౌ హృది తథా గురౌ॥
త్రికాల మర్చయే ద్దేవం ప్రీతిమాన్ సువిశేషతః।

ஸ்ரீபராசர உவாச.

நித்யமப்யர்ச்சயேத் விஷ்ணும் புராணம்புருஷோத்தமம்।
அப்ஸுவ்யோம்நிததார்ச்சாயாம் வஹ்நௌஹ்ருதிததாகுரௌ॥ ௧.
த்ரிகாலமர்ச்சயேத்தேவம் ப்ரீதிமாந்ஸுவிசேஷத꞉।

தா-ம். ஸர்வவ்யாபியாய் ஸர்வோத்தமனாய் அநாதியாயுள்ள ஸ்ரீமந்நாராயணனை, ஜலத்திலும், ஆகாசத்திலும், அர்ச்சாவிக்ரஹத்திலும், அக்நியிலும், ஹ்ருதயத்திலும், ஆசார்யனிடத்திலும் இநந்தோறும் மூன்று காலங்களிலும் மிகுந்த பக்தியுடையவனாய் அர்ச்சிக்கக்கடவன். ௧௨.

స్నానకాలే హరిం సమ్యక్పూజయే జ్జలశాయినమ్॥ ௨.
సన్ధ్యాకాలే తథా వ్యోమ్ని పూజయే ద్రవిమణ్డలే।

ప్రతిమాస్వర్చయే ద్దేవ మగ్నౌ హోమై స్తథా ప్రభుమ్॥ 3.
ప్రాణాగ్నౌ హోత్రసమయే।

ஸ்நாநகாலேஹரிம்ஸம்யக் பூஜயேஜ்ஜலசாயிநம்|| ௨.
ஸந்த்யாகாலேததாவ்யோம்நி பூஜயேத்ரவிமண்டலே|

ப்ரதிமாஸ்வர்ச்சயேத்தேவ மக்நௌஹோமைஸ்ததாப்ரபும்||௩.
ப்ராணாக்நிஹோத்ரஸமயே|

தா-ம். அதில் ஸ்நாநகாலத்தில் ஜலத்தில் பள்ளிகொண்ட விஷ்ணுவை ஜலத்தில் ஆராதிக்கவேணும். ஸந்த்யாவந்தநம் செய்யும்போது ஆகாசத்தில் ஸூர்யமண்டலத்திலும், கீழ்ச்சொன்ன யாகாநுஷ்டாந காலத்தில் அர்ச்சாவிக்ரஹத்திலும், ஹோமகாலத்தில் அக்நியிலும், போஜநகாலத்தில் ப்ராணாஹுதி பண்ணும்போது ஹ்ருதயத்திலும் ஸர்வஸ்வாமியான அவனை ஆராதிக்கவேணும்.

జపే దష్టాక్షరం బుధః।
అష్టోత్తరశతం వాపి హ్యష్టావింశతిమేవవా॥ ౪.

యథాశక్తి జపే న్మన్త్రం నిత్య మేవ మతన్ద్రితః।
తదర్థంచిన్తయే న్నిత్యం యావద్దేహనిపాతనమ్। ౫.

ஜபேதஷ்டாக்ஷரம்புதஃ|
அஷ்டோத்தரஶதம் வாபி ஹ்யஷ்டாவிம்ஶதிமேவவா|| ௪.

யதாஶக்திஜபேந்மந்த்ரம் நித்யமேவமதந்த்ரிதஃ|
தததர்த்தம்சிந்தயேந்நித்யம் யாவத்தேஹநிபாதநம்|| ௫.

தா-ம். சரீரம் நசிக்குமளவும் நித்யந்தோறும் திருவஷ்டாக்ஷரத்தை நூற்றெட்டு தரமாவது இருபத்தெட்டு தரமாவது தன் சக்திக்கு அநுகுணமாக ஜபித்து அதினர்த்தத்தையும் அநுஸந்தாநம் பண்ணக்கடவன். ௫௨.

అలాభే ప్రతిమాయాస్తు శుచౌ దేశే మనోహరే।
స్థణ్డిలే పురుషం ధ్యాత్వా పూజయే న్మనసైవతు। ౬.

அலாபேப்ரதிமாயாஸ்து ஶுசௌதேஶேமநோஹரே|
ஸ்தண்டிலேபுருஷம்த்யாத்வா பூஜயேந்மநஸைவது|| ௬.

தா-ம். அர்ச்சாவிக்ரஹம் அகப்படாவிடில் பரிசுத்தமாய் அழகாய் புல்லு முதலானவைகளில்லாத தேசத்திலே சித்ரத்தை யெழுதி அதில் பகவானை மனதினால் த்யானிக்கவேண்டியது. ௬ உ.

జపే ద్ద్వయ మన్త్రరత్నం ధ్యాయ న్సర్వగతం హరిమ్।

ஜபேத்த்வயம்மந்த்ரரத்நம் த்யாயந்ஸர்வகதம்ஹரிம்|

தா-ம். மந்த்ரங்களில் உத்க்ருஷ்டமான த்வயமந்த்ரத்தை ஸர்வவ்யாபியான பரமாத்மாவை ஸ்மரித்துக்கொண்டு ஜபிக்கவேணும்.

పాషణ్డినః పాశుపతా న్వికర్మస్థా ననీశ్వరాన్॥ ౭.
నసంభాషేత సతతం వాఙ్మాత్రేణాపినార్చయేత్।

பாஷண்டிந: பாசுபதாந் விகர்மஸ்தாநநீஸ்வராந்|| ௭.
நஸம்பாஷேதஸததம் வாங்மாத்ரேணாபிநார்ச்சயேத்|

தா-ம். பகவத் பாகவதர்களோடு த்வேஷம் பண்ணித் திரிகிற பாஷண்டிகளோடும், பாசுபதம் என்கிற சைவமதத்தை யவலம்பித்தவர்களோடும், கர்மப்ரஷ்டர்களோடும் ஈஸ்வரனொருவனில்லையென்று சொல்லுகிற நாஸ்திகர்களோடும் எப்போதும் ஸம்பாஷிக்கவுங் கூடாது; அவர்களை உத்கர்ஷித்துச் சொல்லவுங் கூடாது. ௭ உ.

ఉపవీతం శిఖాబన్ధ మూర్ధ్వపుణ్డ్రం తథైవచ॥ ౮.
పద్మాక్షమాలాం కౌశేయం సతతం ధారయే ద్ద్విజః।

உபவீதம்சிகாபந்த மூர்த்வபுண்ட்ரம்ததைவச|| ௮.
பத்மாக்ஷமாலாம்கௌசேயம் ஸததம்தாரயேத்த்விஜ:|

தா-ம். ப்ராஹ்மணன் பூணூலும் குடுமியும் ஊர்த்வபுண்ட்ரமும் தாமரைமணி மாலையும் வெண்வஸ்திரமும் எப்போதுந்தரிக்கவேணும். ௮ உ.

ఏకోపవీతం ధార్యం స్యా ద్యతీనాం బ్రహ్మచారిణామ్॥ ౯.
గృహస్థానాం వనస్థానా ముపవీతద్వయం విదుః।

ஏகோபவீதம்தார்யம்ஸ்யாத் யதீநாம்ப்ரஹ்மசாரிணாம்|| ௯.
க்ருஹஸ்தாநாம்வநஸ்தாநா முபவீதத்வயம்விது:|

தா-ம். அதில் ப்ரஹ்மசாரிக்கும் ஸந்யாஸிக்கும் ஒரு பூணூலும், க்ருஹஸ்தனுக்கும் வாநப்ரஸ்தனுக்கும் இரண்டு பூணூலும் தார்யங்களென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவர்கள். ௯ உ.

మౌఞ్జీ మజినదణ్డౌచ బ్రహ్మచారీధరేత్సదా। ౧౦.

மௌஞ்சிமஜிநதண்டௌச ப்ரஹ்மசாரீதரேத்ஸதா|| ௧௦.

தா-ம். முஞ்சமென்னும் புல்லினால் பின்னப்பட்ட மௌஞ்சியென்பதையும் க்ருஷ்ணாஜிநத்தையும் பாலாசம் முதலான தண்டத்தையும் ப்ரஹ்மசாரி தரிக்கக்கடவன். ௧௦.

కటిసూత్రఞ్చ కౌపీనం శుక్లవస్త్రద్వయం శుభమ్।
వలయాద్యఙ్గులీయాది గృహస్థానాంవిధీయతే॥ ౧౧.

கடிஸூத்ரஞ்சகௌபீநம் சுக்லவஸ்த்ரத்வயம்சுபம்|
வலயாத்யங்குலீயாதி க்ருஹஸ்தாநாம்விதீயதே|| ௧௧.

தா-ம். அரைநாண், கௌபீநம், மங்களகரமான இரண்டு வெண் வஸ்த்ரம், கைவளை, மோதிரம் முதலான ஆபரணங்கள், இவைகளெப்போதும் க்ருஹஸ்தர்களுக்கு தார்யங்களாக விதிக்கப்பட்டன. ௧௧.

శ్మశ్రులోమ జటాఞ్చైవ తథా వల్కలధారణమ్।
చీరాజినతపోఽరణ్యాం వనస్థస్య విధీయతే॥ ౧౨.

ஸ்மஸ்ருலோமஜடாஞ்சைவ ததாவல்கலதாரணம்|
சீராஜிநதபோரண்யம் வநஸ்தஸ்யவிதீயதே|| ௧௨.

தா-ம். மீசை மயிர் ஜடை இவைகளை க்ஷௌரஞ் செய்யாமல் வளர்த்தல், அரையில் மரவுரியைத் தரித்தல், மரவுரியாவது க்ருஷ்ணாஜிநமாவது உத்தரீயமாகத் தரித்தல், தபஸ்ஸுபண்ணுதல், காட்டில் வஸித்தல் இவைகள் வாநப்ரஸ்தனுக்கு விதிக்கப்பட்டன. ௧௨.

త్రిదణ్డ ముపవీతఞ్చ శిక్యంకాషాయమమ్బరమ్।
కమణ్డలు భైక్షచర్యా యతీనా స్తువిధీయతే॥ ౧3.

த்ரிதண்டமுபவீதஞ்ச சிக்யங்காஷாயமம்பரம்|
கமண்டலுர்பைக்ஷசர்யா யதீநாந்துவிதீயதே|| ௧௩.

தா-ம். த்ரிதண்டம், யஜ்ஞோபவீதம், பிக்ஷையை வாங்குகைக்காக முடிவிட்டு வைத்திருக்கும் சிக்யம், காஷாயவஸ்த்ரம், கமண்டலு இவைகளைத் தரித்தல், பிக்ஷாடநஞ் செய்தல் இவை யதிகளுக்கு விதிக்கப்பட்டன. ௧௩.

సాధారణస్తు సర్వేషాంధర్మస్తు మునిభిస్స్మృతమ్।
అభక్ష్యభక్షణం హింసా పరస్త్రీష్వభిలాషితా॥ ౧౪.
పరేషాందోషకథన మనర్థాయప్రకల్పతే।

ஸாதாரணந்து ஸர்வேஷாம் தர்மந்துமுநிபிஸ்ஸ்ம்ருதம்|
அபக்ஷ்யபக்ஷணம்ஹிம்ஸா பரஸ்த்ரீஷ்வபிலாஷிதா|| ௧௪.
பரேஷாம்தோஷகதந மநர்த்தாயப்ரகல்பதே|

தா-ம். இந்த நாலு ஆஶ்ரமத்திலுள்ளவர்களுக்கும் நிஷித்தமான கர்மங்களைச் செய்யாதொழிவது பொதுவான தர்மமென்று ருஷிகள் சொன்னார்கள். நிஷித்தங்களாவது வென்றால்-புஜிக்கத்தகாததென்று சாஸ்த்ரத்திலும் ஸிஷ்டாசாரத்திலும் கழித்து விட்டதை புஜித்தல், ஒரு ஜீவனைக் கொல்லுதல், பரஸ்த்ரீயை இச்சித்தல், பிறர் தோஷத்தைச் சொல்லுதல், மற்றும் பிறர் வருத்தமுறும் வ்யாபாரத்தைச் செய்தல் இவைகள். ௧௪ உ.

పూర్వాశ్రమాత్తురీయస్తు నారీసఙ్గం విసర్జయేత్॥ ౧౫.
గృహస్థశ్చ వనస్థశ్చ స్వదారనిరతావుభౌ।

பூர்வாஶ்ரமாத்துரீயஸ்து நாரீஸங்கம்விஸர்ஜயேத்|| ௧௫.
க்ருஹஸ்தஶ்சவநஸ்தஶ்ச ஸ்வதாரநிரதாவுபௌ|

தா-ம். க்ருஹஸ்தாஶ்ரமத்தையும் வாநப்ரஸ்தாஶ்ரமத்தையும் விட்டு ஸந்யாஸியாகும்போது தன் ஸ்த்ரீயை விட்டுவிட வேண்டியது. க்ருஹஸ்தனும் வாநப்ரஸ்தனும் தங்கள் ஸ்த்ரீகளிடத்திலேயே போகேச்சையுடையவர்களாக ஆகக்கடவர்கள். ௧௫ உ.

శ్రుతిస్మృత్యుదితం సమ్యఙ్నిత్యమాచారమాచరేత్॥ ౧౬.

ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யுதிதம் ஸம்யங் நித்யமாசாரமாசரேத்|| ௧௬.

தா-ம். எந்த வர்ணத்துக்கு எந்த ஆஶ்ரமத்துக்கு எந்த ஆசாரம் வேதத்திலும் தர்மசாஸ்த்ரத்திலுஞ் சொல்லியிருக்கிறதோ? அந்த வர்ணத்தில் அந்த ஆஶ்ரமத்திலுள்ளவன் அதே ஆசாரத்தைச் செய்யக்கடவன். ௧௬.

பாஷண்டிலக்ஷணம்.

శ్రుతిస్మృత్యుదితం నిత్యం యస్తు నాచరతి ద్విజః।
స పాషణ్డీతి విజ్ఞేయః సర్వకర్మసుగర్హితః॥ ౧౭.

ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யுதிதம் நித்யம்யஸ்துநாசாதித்விஜ:|
ஸபாஷண்டஇதிவிஜ்ஞேயஸ் ஸர்வகர்மபஹிஷ்க்ருத:|| ௧எ.

தா-ம். வேதங்களிலும் தர்மசாஸ்த்ரங்களிலும் எதை விசேஷ தர்மமென்றும் நித்யமாக அநுஷ்டிக்கத் தக்கதென்றும் சொல்லியிருக்கிறதோ? அதை எவனொருவன் அநுஷ்டியாமலிருக்கிறானோ? அந்த ப்ராஹ்மணனைப் பாஷண்டியென்று அறியவும். அவன் ஒரு கர்மங்களிலு முபயோகிக்கமாட்டான். ௧எ.

ப்ரஹ்மசாரி செய்யவேண்டும் நித்யக்ருத்யம்.

సాయం ప్రాత స్సమిద్ధోమ స్స్వాధ్యాయాధ్యయనం జపః।
గృహస్థానాంగృహే భైక్షవిధిస్తు బ్రహ్మచారిణామ్॥ ౧౮.

ஸாயம்ப்ராதஸ்ஸமித்தோமஸ் ஸ்வாத்யாயாத்யயநம்ஜப:|
க்ருஹஸ்தாநாம்க்ருஹேபைக்ஷவிதிஸ்துப்ரஹ்மசாரிணாம்|| ௧அ.

தா-ம். உதயகாலத்திலும் ஸாயங்காலத்திலும் பலாசம்ஸமித்தினால் ஹோமம், அதாவது - ஸமிதாதாநம், வேதாத்யயநம், காயத்ரீ திருவஷ்டாக்ஷரம் முதலிய மஹாமந்த்ரங்களின் ஜபம், க்ருஹஸ்தர்களுடைய க்ருஹத்தில் பிக்ஷைகொள்ளுதல்,—அதாவது சாப்பிடுகைக்காக நாலு ஐந்து க்ருஹஸ்தர்களிடம் யாசித்து அந்நத்தை ஸம்பாதித்தல், இவைகளே ப்ரஹ்மசாரி நித்யமாகச் செய்யவேண்டும்.

க்ருஹஸ்தன் செய்யவேண்டும் நித்யக்ருத்யம்.

సాయంప్రాతర్ద్విజఃకుర్యా దగ్నిహోత్రం సదా గృహీ।
తథైవ పఞ్చయజ్ఞాది యజ్ఞహోమం సమాచరేత్॥ ౧౯.

ஸாயம்ப்ராதர்த்விஜ:குர்யா தக்நிஹோத்ரம்ஸதாக்ருஹீ|
ததைவபஞ்சயஜ்ஞாதி யஜ்ஞஹோமம்ஸமாசரேத்|| ௧௯.

தா-ம். க்ருஹஸ்தன் தினந்தோறும் உதயகாலம் சாயங்காலங்களில் அக்நிஹோத்ரமென்கிற ஹோமத்தைச் செய்யக்கடவன். ப்ரதிதிநம் ப்ரஹ்மயஜ்ஞம், தேவயஜ்ஞம், பித்ருயஜ்ஞம், பூதயஜ்ஞம், மநுஷ்யயஜ்ஞம் ஆகிற பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களைச் செய்யக்கடவன். ப்ரஹ்மயஜ்ஞமாவது - வேதாத்யயநம்; தேவயஜ்ஞமாவது - ஹோமம் (ஔபாஸநம்); பித்ருயஜ்ஞமாவது - பித்ருதர்ப்பணம்; பூதயஜ்ஞமாவது - காகம் முதலிய பூதங்களுக்கு அந்நத்தினால் பலியிடுதல்; மநுஷ்யயஜ்ஞமாவது - அதிதியைப் பூஜித்தல். அதிதியென்பவன் - தான் போஜநம் செய்யும் ஸமயத்தில் வந்த வழிப்போக்கன்; அவன் ஜாதி

யில் தனக்குக் குறைந்திருந்தால் அதிதியாகமாட்டான். அப்படியே தர்சபௌர்ண மாஸங்கள் முதலாகிய யஜ்ஞங்களையும் செய்யக் கடவன். ௧௯.

ஸந்யாஸிசெய்யவேண்டும் நித்யக்ருத்யம்.

స్నానం త్రిసంధ్యమపిహి యతీనాన్తు విధీయతే।
జపమౌనతపోయోగ బ్రహ్మచర్యదమాస్తథా॥ ౨౦.

కామక్రోధా తథాలోభ మోహమానమదాంస్త్యజేత్।
మత్సరద్వేషరూక్షోక్తి నిద్రాలస్యాదివర్జయేత్॥ ౨౧.

ஸ்நாநம்த்ரிஸந்த்யமபிஹி யதீநாந்துவிதீயதே।
ஜபமௌநதபோயோக ப்ரஹ்மசர்யதமாஸ்ததா॥ ௨௦.

காமக்ரோதௌ ததாலோப மோஹமாநமதாம்ஸ்த்யஜேத்।
மத்ஸரத்வேஷரூக்ஷோக்தி நித்ராலஸ்யாதிவர்ஜயேத்॥ ௨௧.

தா-ம். ஸந்யாஸி உதயம், மத்யாஹ்நம், ஸாயங்காலம் ஆகிய இம் மூன்று காலங்களிலும் ஸ்நாநம் செய்யவேணும். திருவஷ்டாக்ஷரம் முதலிய மஹாமந்த்ரங்களை ஜபிக்கவேணும். வ்யர்த்தமாய்ப் பேசக் கூடாது. சரீரமிளைக்கும்படி உபவாஸம் சாந்த்ராயணம் முதலானவைகளைச் செய்யவேண்டும். பரமாத்மாவினிடத்தில் பக்திசெய்ய வேணும். ஸ்த்ரீயோடு ஸம்பாஷணம் முதலியவைகளும் செய்யக் கூடாது. இந்த்ரியங்களை அதன் வழிகளில் யதேச்சையாய்ப் போக வொட்டாமல் அடக்கவேணும். ஜகத்திலாவது பந்துக்களிடத்தி லாவது ப்ரீதிவைக்கக் கூடாது. ஒருவரைக் கோபிக்கக் கூடாது. பிறர் வஸ்துவை ஆசைபடக்கூடாது. நச்வரமான இந்த லோகத்தை சாச்வதமென்றெண்ணி மோஹிக்கக்கூடாது. நான் பெரியனென்கிற கர்வம்கூடாது. ஒருவன் பரிஹாஸம் செய்தால் அதினால் வெட்கப்படக்கூடாது. ஒருவன் மேன்மையைக்கண்டு பொறாமை யடையக்கூடாது. ஒருவனோடு த்வேஷம் செய்யக்கூடாது. ஒருவனை கோவ வார்த்தை சொல்லக்கூடாது. தூக்கம், சோம்பல் இவை முதலியவைகளை விட்டுவிடவேணும். ௨௧.

ఇతి శ్రీపరాశరస్మృతౌ ఉత్తరఖణ్డే విశిష్టపరమధర్మశాస్త్రే
భగవదారాధనాశ్రమధర్మవర్ణనన్నామ పఞ్చమోఽధ్యాయః,

ரு-வது அத்யாயம் முற்றிற்று.

௬-வது அத்யாயம்.

శ్రీపరాశరఉవాచ.

విస్తరేణ బ్రవీమ్యత్ర విష్ణోరాశ్రయణక్రియామ్।

ஸ்ரீபராசரஉவாச.

விஸ்தரேணப்ரவீம்யத்ர விஷ்ணோராஶ்ரயணக்ரியாம்।

தா-ம்.—ஸ்ரீபராசரமஹர்ஷி சொல்லுகிறார்.—ருஷிகளே! முன் சுருக்கமாகச்சொன்ன பகவதாஶ்ரயணத்தை இந்த அத்யாயத்தில் விஸ்தாரமாகச்சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். க.

ఉత్థాయ పశ్చిమే యామ ఆచమ్య ప్రయతాత్మవాన్॥ ౧.
నివేశితే శుచౌ దేశే సమాసీన స్సుఖాసనే।
ఆత్మానం స్వశరీరఞ్చ పరేశమనుచిన్తయేత్॥ ౨.

உத்தாயபஶ்சிமேயாம ஆசம்யப்ரயதாத்மவாந்॥ க.
நிவேசிதேசுசௌதேசே ஸமாஸீநஸ்ஸுகாஸநே।
ஆத்மாநம்ஸ்வசரீரஞ்ச பரேசமநுசிந்தயேத்॥ ௨.

தா-ம்.—இரவில் நான்காவது யாமத்திலெழுந்திருந்து கைகால்களைச் சுத்திசெய்துகொண்டு ஆசமநஞ்செய்து எறும்புமுதலிய புழுக்களில்லாமல் பரிசுத்தமாயிருக்கிற இடத்தில் ம்ருதுவாயிருக்கிற ஆஸநத்தையிட்டு அதிலுட்கார்ந்து மநஸ்ஸைப் பெண்டாட்டி பிள்ளை முதலிய விஷயங்களிற் செல்லாமற்படிசெய்து பின்பு தன்னையும் தன்னுடைய சரீரத்தையும் தனக்கு ஸ்வாமியான பரமாத்மாவையும் த்யாநம் செய்யக்கடவன். ௨.

சரீரத்தை த்யாநிக்கும் விதம் சொல்லுகிறது.

శుక్రశోణితసంభూతం శరీరం పాఞ్చభౌతికమ్।
శబ్దాదివిషయోపేతై ర్యుత మేకాదశేన్ద్రియైః॥ 3.
అవ్యక్తబుద్ధ్యహఙ్కారదశకార్యగుణైర్యుతమ్।
వసామూత్రపురీషాస్థిచర్మమాంససిరాయుతమ్॥ ౪.
ద్విషద్భిః కామకారాద్యై రనిశం పీడితాన్తరమ్।
తాపత్రయమహాజ్వాలవహ్నిభిః పరివేష్టితమ్॥ ౫.

ఈషణాత్రయతృష్ణాభి ర్నిబద్ధం మలపూరితమ్।
ద్వాసప్తతిసహస్రాభి ర్నాడీభిః పరివేష్టితమ్॥ ౬.

சுக்ரசோணிதஸம்பூதம் சரீரம்பாஞ்சபௌதிகம்|
சப்தாதிவிஷயோபேதம் யுதமேகாதசேந்த்ரியைஃ|| ௩.

அவ்யக்தபுத்யஹங்கார தசசார்யகுணைர்யுதம்|
வஸாமூத்ரபுரீஷாஸ்தி சர்மமாம்ஸஸிராயுதம்|| ௪.

த்விஷத்பிஃகாமகாராத்யை ரதிசம்பீடிதாந்தரம்|
தாபத்ரயமஹாஜ்வாலவஹ்நிபிஃ பரிவேஷ்டிதம்|| ௫.

ஈஷணாத்ரயத்ருஷ்ணாபிர் நிபத்தம்மலபூரிதம்|
த்விஸப்ததிஸஹஸ்ராபிர் நாடீபிஃபரிவேஷ்டிதம்|| ௬.

தா-ம்.—இந்தச் சரீரமானது சுக்ரமென்கிற புருஷனுடையவீர்யத்தினாலும், சோணிதமென்கிற ஸ்த்ரீயினுடைய ரஜஸ்ஸினாலுமுண்டானது. மண், ஜலம், தீ, காற்று, ஆகாயம் ஆகிய ஐந்து பூதங்கள் சேர்ந்து இவ்விதமாய் விகாரத்தை யடைந்திருக்கின்றன. இது த்வக், சக்ஷுஸ், ஶ்ரோத்ரம், ஜிஹ்வை, க்ராணம், என்கிற ஐந்து ஜ்ஞானேந்த்ரியங்களும், வாக், பாணி, பாதம், பாயு, உபஸ்தம், என்கிற ஐந்து கர்மேந்த்ரியங்களும், மநஸ்ஸு என்கிற ஆந்தரிந்த்ரியமும் ஆகிய பதினொரு இந்த்ரியங்களோடுகூடியிருக்கிறது. த்வக் என்பது-வெம்மை குளிர்ச்சி முதலிய ஸ்பர்சங்களையறிகைக்கு ஹேதுவாய் சரீரமெங்கும் வ்யாபித்திருக்கும். சக்ஷுஸ் என்பது—வெண்மை, நீலம், முதலிய ரூபங்களை யறிகைக்கு ஸாதகமாய்க் கண்ணில் கருவிழியின் மத்தியிலிருக்கும், ஶ்ரோத்ரம் என்பது—சப்தத்தைக் கேட்கஸாதகமாய் செவிக்குள்ளிருக்கும். ஜிஹ்வை என்பது—தித்திப்பு, கைப்பு முதலிய ரஸங்களை யறிகைக்குக் காரணமாய் நாவின் நுனியிலிருக்கும். க்ராணம் என்பது—பரிமளம், துர்க்கந்தம் முதலியவைகளை யறிகைக்குக் காரணமாய் மூக்கின் நுனியிலிருக்கும். இவைவையைந்தும் அறிவுக்கு ஸாதகமாகையால் ஜ்ஞானேந்த்ரியங்களென்று சொல்லப்படுகின்றன. வாக் என்பது—வார்த்தை சொல்லுகைக்குக் காரணமாய் கடைவாய்முதலிய இடங்களிலிருக்கும். பாணி என்பது-ஒன்றை எடுத்தல், பிடித்தல்முதலியவை செய்கைக்கு ஹேதுவாய் இரண்டுகைகளின் தலங்களிலிருக்கும். பாதம் என்பது—நடக்கைக்கு ஹேதுவாய் இரண்டு பாதங்களிலிருக்கும். பாயு என்பது—மலத்

தை விடுகைக்கு ஹேதுவாய்க் குதத்திலிருக்கும். உபஸ்தமென்பது-ஸ்த்ரீபுருஷர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் புணர்ந்து ஸுகத்தை யநுபவிக்கைக்கு ஸாதகமாய் ஆண் பெண் குறிகளிலிருக்கும். இவ்வைந்தும் செயலுக்குஸாதகமாகையால் கர்மேந்த்ரியங்களென்று சொல்லப்படுகின்றன. மநஸ்ஸு என்பது—எல்லாவறிவுக்கும் ஸாதகமாய்சரீரத்தினுள்ளே யிருக்கும். ஆகையால் இதற்கு ஆந்தரிந்த்ரியமென்று பெயர். இப்பதினொன்றும் தந்தம் வ்யாபாரத்தோடு கூடியதாய்இந்தச் சரீரத்தில் வஸிக்கின்றன. மூலப்ரக்ருதி, புத்தி என்கிற மஹத்தத்வம், அஹங்காரம், அஹங்காரதத்வத்தில் நின்று மூண்டான (சப்ததந்மாத்ரை, ஸ்பர்சதந்மாத்ரை, ரூபதந்மாத்ரை, ரஸதந்மாத்ரை, கந்ததந்மாத்ரை ஆகிய ஐந்து தந்மாத்ரைகள், ப்ருதிவீ, ஜலம், தேஜஸ்ஸு, வாயு, ஆகாசம், ஆகிய ஐந்து பூதங்கள், இந்த) பத்து தத்வங்கள், ஸத்வகுணம், ரஜோகுணம், தமோகுணம், ஆகிய மூன்று குணங்கள் இவைகளோடும் கூடியதாயிருக்கு மிந்தச் சரீரம், சவுந்நீர், மூத்ரம், விஷ்டை, எலும்பு, தோல், மாம்ஸம், நரம்பு, இவைகளோடும் கூடியிருக்கிறது. தனக்கு சத்ருக்களாகிற காமம் (ஒரு வஸ்துவில் ஆசை), க்ரோதம் (ஆசைப்பட்ட வஸ்துவை அகப்படாமல் செய்தவர்களிடத்திலுண்டான கோபம்), மோஹம் (செய்யவேண்டியவை செய்யத்தகாதவைகளை உள்ளபடி யறியாமை), லோபம் (அயலாருடைய பொருளை யாசைப்படல்), மதம் (தானே பெரியனென்கிற கர்வம்), மாத்ஸர்யம் (அயலார் மேன்மையைக்கண்டு பொறாமை), இவைகளினா லெப்போதும் நெருங்கிருக்கிறது. ஆத்யாத்மிகம் (சரீரத்தில் வாதம் பித்தம் ச்லேஷ்மம் இந்த தாதுக்களினுடைய உயர்வு தாழ்வுகளினாலுண்டான ஜ்வரம் முதலிய உபத்ரவம்), ஆதிபௌதிகம் (பாம்பு தேள் முதலானவைகளாலுண்டான உபத்ரவம்), ஆதிதைவிகம் (மின்னல் இடி முதலானவைகளினாலுண்டான உபத்ரவம்) என்கிற மூன்றுவிதமான தாபங்களாகிற பெரிய எரிச்சலோடு கூடிய மூன்றக்நிகளினால் நாலுபக்கங்களிலும் சூழப்பட்டிருக்கிறது. புத்ரேஷணை (பிள்ளையினிடத்திலாசை), வித்தேஷணை (தநத்திலாசை), லோகேஷணை (ஸ்வர்க்கம் முதலான லோகங்களிலாசை) என்கிற மூன்று ஈஷணைகளினால் நெருக்குண்டிருக்கிறது. அழுக்கினால் நிறைந்திருக்கிறது. எழுபத்தீராயிரம் நரம்புகளினால் சுற்றப்பட்டிருக்கிறது. என்று இவ்விதமாய் சரீரத்தின் நிஹீனதையையும் நஸ்வரதையையும், இதன் ஸம்பந்தம் ஆத்மாவையழித்து விடுமென்பதையும் நன்றாய் அநுஸந்திக்கக்கடவன். சு

ஆத்மாவை த்யாநிக்கும் விதம் சொல்லுகிறது.

హృత్పుణ్డరీకమధ్యేత్ర వసామి ప్రభయా జ్వలన్।
దేహేన్ద్రియమనఃప్రాణధీభ్యోఽన్యోఽనన్యసాధనః॥ ౭.

పఞ్చవింశాత్మకో నిత్యో మకారార్థస్సమాధిమాన్।
భగవచ్ఛేషభూతోఽహ మనన్యార్హోఽచితః పరః॥ ౮.

నిర్వికారో హ్యణు ర్నిత్యః ప్రకృతే రవ్యయః పరః।
అజడోఽవ్యక్తరూపశ్చ జ్ఞానానన్దస్వరూపభాక్॥ ౯.

ఏకరూపో వ్యాప్తిశీలః క్షేత్రీ క్షేత్రజ్ఞ ఏవ చ।
జ్ఞాతా కర్తా చ భోక్తా చ అహంప్రత్యయగోచరః॥ ౧౦.

అదాహ్యోఽక్లేద్యోఽచ్ఛేద్యో హ్యశోష్యోఽక్షర ఏవ చ।
ఏవం దేహేన్ద్రియాద్యన్య మాత్మానం సతతం స్మరేత్॥ ౧౧.

ஹ்ருத்புண்டரீகமத்யேத்ரவஸாமிப்ரபயாஜ்வலந்|
தேஹேந்த்ரியமநஃப்ராணதீப்யோக்யோநந்யஸாதநஃ|| எ.

பஞ்சவிம்சாத்மகோநித்யோ மகாரார்த்தஸ்ஸமாதிமாந்|
பகவச்சேஷபூதோஹ மநந்யார்ஹோசிதஃபரஃ|| அ.

நிர்விகாரோஹ்யணுர்நித்யஃ ப்ரக்ருதேரவ்யயஃபரஃ|
அஜடோவ்யக்தரூபஸ்ச ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபபாக்|| கூ,

ஏகரூபோவ்யாப்திசீலஃ க்ஷேத்ரீக்ஷேத்ரஜ்ஞஏவச|
ஜ்ஞாதாகர்த்தாசபோக்தாச அஹம்ப்ரத்யயகோசரஃ க0.

அதாஹ்யோக்லேத்யச்சேத்யோஹ்யசோஷ்யோக்ஷரஏவச|
ஏவம்தேஹேந்த்ரியாத்யந்யமாத்மாநம்ஸததம் ஸ்மரேத்|| கக.

தா-ம்.—இந்த ஹேயமான சரீரத்தில் மார்பின்நடுவில் தாமரைமொக்குபோலிருக்கிற மாம்ஸரூபமான அவயவத்தின் நடுவில் நான் வாஸம் பண்ணுகிறேன். ஹேயமாய் பருமனுய்க்காண்கிற இந்தச்சரீரம், இதைக்காட்டிலும் ஸூக்ஷ்மமான இந்த்ரியங்கள், மநஸ்ஸு, இவைகளொழிந்தகாலத்திலும் காண்கிறப்ராணன், புத்தி, இவைகளைக்காட்டிலும் வேறாய்த் தன்னுடைய ப்ரகாசத்திற்கு வேறொரு

ஸாதகம் வேண்டாமல் தீபம்போல் தனக்குத்தானே ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறேன், நான் ப்ரக்ருதி, மஹத், அஹங்காரம், ஐந்து தந்மாத்ரைகள், ஐந்துபூதங்கள், பதினொரு இந்த்ரியங்கள் ஆகிய இருபத்துநாலு தத்வங்கள் கழிந்து இருபத்தைந்தாம் தத்வமாய், க-முதல் இருபத்தைந்தாவது அக்ஷரமான ம-என்கிற அக்ஷரத்தினால் சொல்லப்பட்டவனாய், (ஜ்ஞாநஸ்வரூபனாய்) உத்பத்தி விநாசமில்லாதவனாயிருக்கிறேன். பரமாத்மாவை ஸாக்ஷாத்கரிக்கைக்கு யோக்யமான பக்தியோகத்தை யநுஷ்டிக்கைக்கு யோக்யதையுடையவன்; பகவானான ஸ்ரிய:பதிக்கே அடியன், வேறொருவனுக்கு அடிமைப்பட யோக்யனல்லன்; ஞானமில்லாத அசித்தைக்காட்டிலும் விலக்ஷணமாயிருக்கிறவன், அதெப்படியெனில்; அசித்து, சிறிதாகவும் பெரிதாகவும் பரிணமத்தை யடையும்; பெரிதாகக்காணும்; பிறக்கும்; அழியும்; மூலப்ரக்ருதியைக்காட்டிலும் கீழ்ப்பட்டிருக்கும்; ஜ்ஞாநமில்லாமலிருக்கும்; எல்லாராலும் காணக்கூடியதாய் ஜடமாயிருக்கும், பலவிதமாயிருக்கும்; ஒன்றால் வ்யாபிக்கப்பட்டிருக்கும், ஆத்மாவானநான் எப்போதும் ஏகரூபமாய், அணுவாய், பிறப்பிறப்பில்லாதவனாய், மூலப்ரக்ருதிக்கும்மேலாய், ஜ்ஞாநமுடையவனாய், எல்லாருக்கும் ஸ்பஷ்டமாகக்காணக்கூடாதவனாய்: ஜ்ஞாநாநந்தங்களையே ஸ்வரூபமாகவுடையவனாயிருக்கிறேன். பல்விதமின்றிக்கே மற்ற ஆத்மாக்கள்போல விருக்கின்றேன்; எல்லாவஸ்துக்களிலும் உள்ளே ப்ரவேசிக்க சக்தியுடையனாயிருக்கிறேன். நான் சரீரத்தையுடையவன். சரீரத்தை இது வென்றும் எனது என்றும் அறிகிறேன். அடையவேண்டும் பலத்தையும் அதற்குபாயத்தையுமறிந்து அவ்வுபாயத்தைச் செய்து அந்த பலத்தை யநுபவிக்கிறேன். அஹம் என்று நானே தோற்றுகிறேன். அழிவில்லாமைக்குக் காரணமென்னென்னில்; ஜலம், தீ, வாயு, ஆயுதம், இவைகளினால் நனைக்கவும் எரிக்கவும் வறட்டவும், வெட்டவும் செய்யத்தகாதவன். இவைகள் உள்ளே நுழைந்து தந்தம் கார்யங்களைச் செய்யவேணும்; ஆத்மா மிகவும் ஸூக்ஷ்மமாகையால் இதற்குள்ளே ப்ரவேசிக்க அவைகளுக்கு ஸாமர்த்யமில்லை. ஆகையாலழிவில்லை. என்று இவ்விதமாக தேக முதலியவைகளைக்காட்டிலும் வேறுபட்டவனாக ஆத்மாவை எப்போதும் த்யாநம் செய்யவேண்டும்.

ఇత్యాత్మానం దృఢం జ్ఞాత్వా స్వాత్మైకమనుచిన్తయేత్।
పరే బ్రహ్మణి పరేశానం తథా వ్యాపకభేదతః॥ ౧౨.

இத்யாத்மாநம் த்ருடம் ஜ்ஞாத்வா ஸ்வாத்மேசமநுசிந்தயேத்|
பரேவ்யோம்நிபரேசாநம்ததாவ்யூஹாதிபேதத:|| ௧௨.

தா-ம்.—இப்படி ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை நன்றாயறிந்து பின்பு தனக்கு ஸ்வாமியாய் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலும் திருப்பாற்கடல் முதலிய வ்யூஹங்களிலும் ஸமஸ்த ப்ராணிகளுக்கும் நியாமகனாயெழுந்தருளியிருக்கிற பரமாத்மாவை த்யாநம் செய்யக்கடவன். ௧௨.

லீலா விபூதியை த்யாநிக்கும் விதம்.

అణ్డ మణ్డగతాన్ లోకాన్ తదన్తర్గతవిగ్రహాన్।
తదంశాంశసమూహం తదన్తర్యామిత్వ మాత్మనః॥ ౧౩.

దశోత్తరానావరణాన్ తదన్తస్థచరాచరాన్।
ప్రధానం పురుషంచైవ త్రిగుణం తత్ర సంభవమ్॥ ౧౪.

அண்டமண்டகதாங்லோகாந் ததந்தர்கதவிக்ரஹாந|
ததம்சாம்சஸமூஹம்த தந்தர்யாமித்வமாத்மந:|| ௧௩.

தசோத்தராநாவரணாந் ததந்தஸ்தசராசராந்|
ப்ரதாநம்புருஷம்சைவ த்ரிகுணம்தத்ரஸம்பவம்|| ௧௪

தா-ம்.—பகவானுடைய விபூதியான ப்ரஹ்மாண்டத்தையும், அதிலுள்ள ஸத்யலோகம் முதலிய பதினாலுலோகங்களையும், ஆஸ்ரித ஸம்ரக்ஷணார்த்தமாக அங்கங்கே எழுந்தருளியிருக்கிற அநிருத்தன் முதலிய அவதாரங்களையும், அவருடைய அம்ச பூதர்களான த்ருவன், தந்வந்த்ரி, ப்ருது, வாஸுகி, முதலியவர்களையும், அவைகளில் பரமாத்மா அந்தர்யாமியாய் வ்யாபித்திருப்பதையும், ஒன்றைக்காட்டிலுமொன்று பத்துமடங்கு அதிகமாய் அண்டத்தைச் சூழ்ந்திருக்கிற ப்ருதிவீ, ஜலம், தேஜஸ்ஸு, வாயு, ஆகாசம், அஹங்காரம், மஹத், என்கிற ஏழு தத்வங்களையும், அண்டத்திலுள்ள பசு பக்ஷி முதலிய ஜங்கமங்களையும், மரம் கொடி மலை முதலிய ஸ்தாவரங்களையும், மூலப்ரக்ருதியையும், அதிலுள்ள ஸத்வம், ரஜஸ்ஸு, தமஸ்ஸு என்கிற மூன்று குணங்களையும், அம்மூலப்ரக்ருதியிலழுந்தியிருக்கிற ஜீவன்களையும் த்யாநிக்கக்கடவன்.

நித்யவிபூதியை த்யாநிக்கும் விதம்.

తమసస్తుపరం శుద్ధం హిరణ్మయ మనామయమ్।
పరమం వైష్ణవం లోకం నిత్యానన్దసుఖావహమ్॥ ౧౫.

தமஸஸ்தத்பரம்சுத்தம்ஹிரண்மயமநாமயம்|
பரமம்வைஷ்ணவம்லோகம்நித்யாநந்தஸுகாவஹம்|| கரு.

தா-ம்.—மூலப்ரக்ருதிக்குமேல் சுத்தஸத்வமயமாய் ஸுவர்ணம் போல் ப்ரகாசித்துக்கொண்டு மிகவழகியதாய் ப்ரளயம்முதலிய உபத்ரவங்களின்றி ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாய் எப்போதும் ஆநந்தத்தைவிளைக்குமதானஸ்ரீவைகுண்டமென்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவலோகத்தை த்யானிக்கக்கடவன்.

తత్రసంవాహినీం దివ్యాం విరజాం వేదసంభవామ్।
తత్ర శుద్ధం పరం వ్యోమ హ్యనన్త మమృతాహ్వయమ్॥ ౧౬.

నిర్మలం నిత్య మజడ మనన్తసుఖదం సుఖమ్।
తత్రస్థితా న్యనేకాని స్థానాని సుఖవన్తిచ॥ ౧౭.

తత్ర జానపదగ్రామనగరాణిమహాన్త్యపి।
సర్వే హిరణ్మయా స్తత్ర సర్వే వేదమయా శ్శుభాః। ౧౮.

అప్రాకృతతయా నిత్యాః పునరావృత్తివర్జితాః।

தத்ரஸம்வாஹிநீம்திவ்யாம்விரஜாம்வேதஸம்பவாம்|
தத்ரசுத்தம்பரம்வ்யோமஹ்யநந்தமம்ருதாஹ்வயம்|| கசு.

நிர்மலம்நித்யமஜடமநந்தஸுகதம்ஸுகம்|
தத்ரஸ்திதாந்யநேகாநிஸ்தாநாநிஸுகவந்திச|| கஎ

தத்ரஜாநபதக்ராமநகராணிமஹாந்த்யபி|
ஸர்வேஹிரண்மயாஸ்தத்ரஸர்வேவேதமயாஶ்ஶுபா:|| கஅ.

அப்ராக்ருததயாநித்யா:புநராவ்ருத்திவர்ஜிதா:|

தா-ம்.—மூலப்ரக்ருதிக்கப்பால் வேதபர்வதத்தில் நின்றுமுண்டாய்ப்பெருகுகிற விரஜை என்றுபெயரையுடைய ஶ்ரேஷ்டமான நதியை த்யாநிக்கக்கடவன். அதற்குமேல் தேஜோமயமாய், அளவில்லாமல் பரந்து மோக்ஷமென்று சொல்லப்படுகிற பரமாகாசமுண்டு. அதற்கு உத்பத்தி விநாசங்கள் முதலிய தோஷங்கள் கிடையாது. ஸ்வயம் ப்ரகாசமாய், அங்குள்ளவர்களுக்கு அபரிமிதமான ஸுகத்தையுண்டுபண்ணுகிறதாய் அத்யந்த மநுகூலமாயிருக்கும். அங்கு அநேகமான இடங்கள் ஸுகஜநகங்களாய் இருக்கின்றன, அங்கு தேசங்க

ருநும் ஊர்களும் பெரிய பட்டணங்களு மிருக்கின்றன. அங்குள்ள புருஷர்கள் எல்லாரும் ஸுவர்ணம்போல் ஸௌந்தர்யமுடையவர்களாய், எப்போதும் வேதாத்யயநம் பண்ணிக்கொண்டு சாந்தமூர்த்திகளாய், ப்ரக்ருதிஸம்பந்த மடியாகவந்த ஜநநமரண சூந்யராய், இஸ்ஸம்ஸாரத்தில் திரும்பி வராமல் அங்கே யிருந்து பகவதநுபவம் பண்ணிக்கொண் டிருக்கிறார்கள். இவைகளை யெல்லாம் த்யாகிக்கக் கடவன். கஅ உ.

తన్మధ్యే నగరం దివ్యం వైకుణ్ఠం నామ నామతః॥ ౧౯.

చన్ద్రకాన్తమయై ర్నిత్యై ర్విమానై ర్బహుభి ర్వృతమ్।
సర్వవర్ణమయై స్సౌధై ర్నానారత్నైశ్చ శోభితమ్॥ ౨౦.

దివ్యరత్నమయై శ్శుభ్రైః ప్రాకారై ర్గోపురై ర్యుతమ్।
నానామణిమయై ర్దీప్రగృహపఙ్క్తిభి రావృతమ్॥ ౨౧.

శక్రచాపౌఘసఙ్కాశైః ప్రాగ్ర్యైస్సౌధైస్సముచ్ఛ్రితమ్।
వివస్వత్కోటిసఙ్కాశై స్తోరణై రుపశోభితమ్॥ ౨౨.

సుధాకరసహస్రాభైః పురుషై రుపశోభితమ్।
సర్వే చతుర్భుజా శ్శుద్ధా స్సర్వత్రేశ సమవిగ్రహాః॥ ౨౩.

శఙ్ఖచక్రధరా స్సర్వే స్రగ్విణః పీతవాససః।
అనురజ్యన్తి దేవేశం భక్త్యా భృత్యైర సేన వై॥ ౨౪.

ప్రాతరుద్యత్సహస్రాంశుకోటీశతసమప్రభాః।
సర్వే లక్షణసమ్పన్నాః పద్మహస్తాశ్చతుర్భుజాః॥ ౨౫

అనిశం భక్తిభిశ్శ్రీశ మర్చయన్తి చ కేశవమ్।
ఆరూఢయౌవనా స్సర్వే నార్యశ్చ పురుషా స్తథా॥ ౨౬.

தந்மத்யேநகரம்திவ்யம்வைகுண்டம்நாமநாமத:॥ க௯.

சந்த்ரகாந்தமயைர்நித்யைர்விமாநைர்பஹுபிர்வ்ருதம்।
ஸர்வவர்ணமயைஸ்ஸௌதைர்நாநாரத்நைஸ்சசோபிதம்॥ ௨0.

திவ்யரத்நமயைஶ்ஶுப்ரை: ப்ராகாரைர்கோபுரைர்யுதம்।
நாநாமணிமயைர்தீப்ரக்ருஹபங்க்திபிராவ்ருதம்॥ ௨க.

சக்ரசாபௌகஸங்காசை:ப்ராக்ரைஸ்ஸௌதைஸ்ஸமுச்ச்ரிதம்।
விவஸ்வத்கோடிஸங்காசை ஸ்தோரணைருபசோபிதம்॥ ௨௨.

ஸூதாகரஸஹஸ்ராபை: புருஷைருபசோபிதம்।
ஸர்வேசதுர் புஜாஸ்ஸூத்ராஸ்ஸ்வாத்மேச ஸமவிக்ரஹா:।
சங்கசக்ரதராஸ்ஸர்வே ஸ்ரக்விண: பீதவாஸஸ:॥ ௨௩.

அநுரஜ்யந்திதேவேசம் பக்த்யாப்ருத்யரஸேநவை।
ப்ராதருத்யத்ஸஹஸ்ராம்சுகோடிசதஸமப்ரபா:॥ ௨௪.

ஸர்வேலக்ஷண ஸம்பந்நா: பத்மஹஸ்தாஸ்சதுர்புஜா:।
அநிசம்பக்திபிஸ்ஸ்ரீச மர்ச்சயந்திசகேசவம்॥ ௨௫.

ஆரூடயௌவநாஸ்ஸர்வே நார்யஸ்சபுருஷாஸ்ததா।
மோதந்தேபரமேவ்யோம்நி சாச்வதேப்ரபுகிங்கரா:॥ ௨௬.

தா-ம்.—அந்ததேசத்தில் ஸ்ரீவைகுண்டமென்று ஒரு பட்டணமுண்டு. அங்கு சந்த்ரகாந்த மணிகளிழைத்த விமாநங்களும், உயர்ந்த ரத்நங்களினால் கட்டப்பட்ட கோபுரங்களும் ப்ராகாரங்களும், பலவிதமான மணிகளிழைத்து விசித்திரமாய் அநேகமான இந்த்ர தநுஸ்ஸூக்கள் கூடினாற்போலிருக்கிற உப்பரிகைகளும், ஒரேகாலத்தில் கோடி ஸூர்யர்களுதித்தாற்போல் விளங்காநின்றகோபுரதுவாரங்களும் சூழ்ந்துவிளங்குகின்றன. அங்குள்ள புருஷர்களெல்லாம் அநேக சந்த்ரனோடொத்த காந்தியுடையவர்களாய், பரமாத்மாவைப்போல் நாலு திருக்கைகளையுடையவர்களாய், சங்கம் சக்ரம் வநமாலை பீதாம்பரங்களை யணிந்தவர்களாய், பக்தியுடன் கைங்கர்யம் செய்து பரமாத்மாவை ஆநந்திப்பிக்கிறார்கள். அங்குள்ள ஸ்த்ரீகளும் அப்போதுஉதயமான அநேகங்கோடி ஸூர்யர்கள்போன்ற காந்தியையுடையவர்களாய், ஸர்வலக்ஷணங்களையுமுடையவர்களாய், தாமரைப்பூக்களை நான்கு திருக்கைகளிலுமுடையவர்களாய், ஸ்ரிய: பதியான ஸ்ரீமந் நாராயணனை அத்யந்த பக்தியுக்தராய் ஆராதிக்கிறார்கள். ஸ்த்ரீகளும் புருஷர்களும் எப்போதும் யௌவநத்தையுடையவர்களாய்த் தங்கள் ஸ்வாமியான பரமாத்மாவுக்குக் கைங்கர்யத்தைச்செய்து கொண்டு ஆநந்தித்திருக்கிறார்கள். ௨௨-௭.

మోదన్తే పరమే వ్యోమ్ని శాశ్వతే ప్రభుకింకరాః।
తన్మధ్యే మన్దిరం దివ్యం ప్రాసాద శతసఙ్కులమ్ ॥ ౨౮.

మణిప్రాకార సంశోభి చతుర్ద్వార సమన్వితమ్ ।
చణ్డాది ద్వారపాలైశ్చ కుముదాద్యైశ్చ రక్షితమ్॥ ౨౮.
నానా రత్నమయైర్దివ్యై ర్గృహముఖ్యై స్సుశోభితమ్।

தந்மத்யேமந்திரம்திவ்யம் ப்ராஸாதசதஸங்குலம்|
மணிப்ராகாரஸம்சோபி சதுர்த்வாரஸமந்விதம்|| உஎ.
சண்டாதித்வாரபாலைஶ்ச குமுதாத்யைஶ்சரக்ஷிதம்,
நாநாரத்நமயைர்திவ்யைர் க்ருஹமுக்யைஸ்ஸுசோபிதம். உஅ.

தா-ம்.—அந்த ஸ்ரீ வைகுண்டமென்கிற திவ்யநகரத்தின் மத்தியில் அநேக மண்டபங்கள், ரத்நங்களிழைத்தப்ராகாரங்கள் இவைகளோடுகூடியதாய், நாலுகோபுரத்வாரங்களையுடைய கோயிலிருக்கிறது. அந்தக்கோயிலை + சண்டன் முதலிய த்வாரபாலர்களும் ‡ குமுதன் முதலியவர்களும் ரக்ஷிக்கிறார்கள். அதின் நடுவில் அநேகவிதமானரத்நங்களிழைத்த மாளிகைகள் இருக்கின்றன. உஅ.

మధ్యే మణిమయం దివ్యం సహస్రస్తమ్భసంయుతమ్॥ ౨౯.
నానారత్నవితానౌఘై శ్చిత్రితం సుసుఖాస్పదమ్ ।
దివ్య చన్దన కర్పూరైః కుఙ్కుమాద్యై స్సుశోభితమ్ ॥ 30॥
దివ్యా ప్సరోగణైర్నిత్యై స్సేవితం సతతంశుభైః ।

மத்யேமணிமயம்திவ்யம் ஸஹஸ்ரஸ்தம்பஸம்யுதம்|
நாநாரத்நவிதாநௌகை ஶ்சித்ரிதம்ஸுஸுகாஸ்பதம்|| உகூ.
திவ்யசந்தநகர்பூரைঃ குங்குமாத்யைஸ்ஸுசோபிதம்|
திவ்யாப்ஸரோகணைர்நித்யை ஸ்ஸேவிதம்ஸததம்சுபை:|| ௩0.

தா-ம்.—அந்தமாளிகைகளின் மத்தியில் ரத்நங்களினால் கட்டப்பட்டு ஆஶ்சர்யகரமாய், ஆயிரம்கால்களையுடையதாய், அநேகவிதமான மணிகளினால் செய்யப்பட்ட மேற்கட்டுகளினால் விசித்ரமாய், மிகவு மாநந்தஜநகமான மண்டபமிருக்கிறது. அது ஶ்ரேஷ்டமான சந்தனம் பச்சைக்கற்பூரம் குங்குமப்பூ முதலிய வாஸனைத்ரவ்யங்களினால் பரிமளித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அங்கு ஸர்வாலங்கார பூஷிதைகளாய் அழகான அப்ஸர ஸ்த்ரீகள்எப்போதும் வாஸம்பண்ணுகிறார்கள். ௩0.

+ சண்டன், ப்ரசண்டன், பத்ரன், ஸுபத்ரன், ஜயன், விஜயன், தாதா, விதாதா, இவர்களெண்மரும் த்வாரபாலர்கள்.

‡ குமுதன், குமுதாக்ஷன், புண்டரீகன், வாமநன் சங்குகர்ணன், ஸர்வநேத்ரன், ஸுமுகன், ஸுப்ரதிஷ்டன், இவர்கள் கணாதிபர்கள்.

మధ్యే సింహాసనం దివ్యం ధర్మాద్యైస్సూరిభిర్వృతమ్॥ 3౧.
వేదత్రయమయం దివ్యం సాఙ్గోపాఙ్గపరిచ్ఛదమ్।
తన్మధ్యేఽష్టదళం పద్మమష్టాక్షరమయం పరమ్॥ 3౨.
అకారః కర్ణికా తత్ర స్వరవ్యఞ్జనసంయుతః।

மத்யேஸிம்ஹாஸநம்திவ்யம் தர்மாத்யைஸ்ஸூரிபிர்வ்ருதம்|
வேதத்ரயமயம்திவ்யம் ஸாங்கோபாங்கபரிச்சதம்|| ௩௧.
தந்மத்யேஷ்டதளம்பத்ம மஷ்டாக்ஷரமயம்பரம்|
அகாரஃகர்ணிகாதத்ர ஸ்வரவ்யஞ்ஜநஸம்யுதஃ|| ௩௨.

தா-ம்.---அந்தமண்டபத்தின் மத்தியில் மூன்று வேதஸ்வரூபமாய், ஸமஸ்தாவயவங்களினாலும் ஸமஸ்தாலங்காரங்களினாலும் பரிபூர்ணமாய், * தர்மம் முதலிய நித்யஸூரிகளினால் சூழப்பட்ட அத்புதமான ஸிம்ஹாஸநமிருக்கிறது. அதின்நடுவில் ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷரஸ்வரூபமாய் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாய் எட்டு இதழ்களையுடைய கமலமிருக்கிறது. அதின்நடுவில் அச்சு ஹல்லு இந்த அக்ஷரங்களாகிறதாதுகளோடுகூடிய அகாரஸ்வரூபமான கர்ணிகை யிருக்கிறது. ௩௧௨.

తస్మిన్ననన్తపర్యఙ్కే ఫణారత్నవిచిత్రితే॥ 33.
ధ్యాయేన్నివిష్టమాత్మేశమీశ్వర్యా జగత్శ్రియా।
ఇన్దీవరదళశ్యామం పద్మపత్రనిభేక్షణమ్॥ 3౪॥
శ్లక్ష్ణనాసం లసద్గణ్డం సుభ్రూవల్లియుగాన్వితమ్।
ప్రాతరుద్యత్సహస్రాంశుప్రాయకుణ్డలశోభితమ్॥ 3౫.
సంపూర్ణచన్ద్రప్రతిమస్మితయుక్తశుభాననమ్।
మహాహనుం ప్రోన్నతాంసం దీర్ఘబాహుచతుష్టయమ్॥ 3౬.
మహోరస్కం స్నిగ్ధవర్ణం కోమలావయవోజ్జ్వలమ్।
సుస్నిగ్ధనీలకేశాన్తమస్తరాకబరీకృతమ్॥ 3౭.
శఙ్ఖచక్రగదాఖడ్గశార్ఙ్గాద్యైరాయుధైర్వృతమ్।
అర్కబిమ్బసహస్రాభకిరీటేన విరాజితమ్॥ 3౮.

* தர்மம், ஜ்ஞாநம், வைராக்யம், ஐஶ்வர்யம், அதர்மம், அஜ்ஞாநம், அவைராக்யம, அநைஶ்வர்யம், இந்த எண்மரும் திவ்யஸிம்ஹாஸநத்தின் கால்கள்.

దివ్యచన్దనలిప్తాఙ్గం పీతవస్త్రం శుభాహ్వయమ్ ॥
యువాకుమారం దివ్యాఙ్గం శుద్ధసత్వమనోహరమ్ ॥ ౩౯.

కౌస్తుభోద్భాసితోరస్కం వనమాలావిభూషితమ్ ।
కేయూరహారకటకనూపురాద్యైరలఙ్కృతమ్ ॥ ౪౦.

స్నిగ్ధరక్తారవిన్దాభపాదహస్తామ్బుజాన్వితమ్ ।
కన్దర్పకోటిలావణ్య జగన్మోహనవిగ్రహమ్ ॥ ౪౧.

సమానోత్కృష్టరహితం రూపౌదార్యగుణాదిభిః ।
ప్రాతరుద్యత్సహస్రాంశు సదృశా స్వేనతేజసా ॥ ౪౨.

తస్యైవ సదృశీదేవీ శీలరూపగుణాదిభిః ।
సర్వలక్షణసంపన్నా సర్వాభరణభూషితా । ౪౩.
సుధాబ్ధిఫేనసఙ్కాశ దివ్యవస్త్రేణ శోభితా ॥
సుస్నిగ్ధనీలకుటిలకేశభారైస్సుశోభితా ॥ ౪౪.

చతుర్భుజైర్విరాజన్తీ కేయూరాఙ్గదభూషణైః ।
హేమపద్మం మాతులుఙ్గముద్వహన్తీ కరద్వయే ॥ ౪౫.

ఇతరాభ్యాం వహన్తీ సా భర్తుః పాదామ్బుజద్వయమ్ ।
ఏవంభూమిశ్చ నీళాచ పార్శ్వయోస్సముపస్థితే ॥ ౪౬.

గృహీతచామరా దివ్యాశ్శక్త్యోఽష్టదళేషుచ ।
విమలోత్కర్షిణీ జ్ఞానా క్రియా యోగా తథైవచ ॥ ౪౭.

ప్రహ్వీ సత్యా తథేశానా మహిష్యస్సముపస్థితాః ।
ఏవంవైకుణ్ఠనాథోఽసౌ రాజతే పరమేపదే ॥ ౪౮.

సేవ్యమానస్సదానిత్యైర్ముక్తైర్భోగపరాయణైః ।
ఏవం విచిన్తయేన్నిత్యంపరే వ్యోమ్ని మహేశ్వరమ్ ॥ ౪౯.

தஸ்மிந்நநந்தபர்யங்கே பஞ்ஜரத்நவிசித்ரிதே|| ௫௫.
த்யாயேந்நிவிஷ்டமாத்மேச ஸ்ரீபூர்யாஜகதம்பரியா|

இந்தீவரதளஶ்யாமம் பத்மபத்ரநிபேக்ஷணம்|| கச.

ஶ்லக்ஷ்ணநாஸம்லஸத்கண்ட ஸுப்ரூவல்லியுகாந்விதம்|
ப்ராதருத்யத்ஸஹஸ்ராம்சு ப்ராயகுண்டலசோபிதம்|| கரு.

ஸம்பூர்ணசந்த்ரப்ரதிம ஸ்மிதயுக்தசுபாநநம்|
மஹாஹநும்ப்ரோந்நதாம்ஸம் தீர்க்கபாஹுசதுஷ்டயம்|| கசு.

மஹோரஸ்கம்ஸ்நிக்தவர்ணம் கோமலாவயவோஜ்வலம்|
ஸுஸ்நிக்தநீலகேசாந்த மந்தராகபரீக்ருதம்|| கஎ.

சங்கசக்ரகதாகட்க சார்ங்காத்யைராயுதைர்யுதம்|
அர்க்கபிம்பஸஹஸ்ராப கிரீடேநவிராஜிதம்|| கஅ.

திவ்யசந்தநலிப்தாங்கம் பீதவஸ்த்ரம் சுபாஹ்வயம்|
யுவாகுமாரம்திவ்யாங்கம் சுத்தஸத்வமநோஹரம்|| ககூ.

கௌஸ்துபோத்பாஸிதோரஸ்கம் வநமாலாவிபூஷிதம்|
கேயூரஹாரகடக நூபுராத்யைரலங்க்ருதம்|| சய.

ஸ்நிக்தரக்தாரவிந்தாப பாதஹஸ்தாம்புஜாந்விதம்|
கந்தர்பகோடிலாவண்ய ஜகந்மோஹநவிக்ரஹம்|| சக.

ஸமாநோத்க்ருஷ்டரஹிதம் ரூபௌதார்யகுணாதிபிஃ|
ப்ராதருத்யத்ஸஹஸ்ராம்சு ஸத்ருசாஸ்வேநதேஜஸா|| சஉ.

தஸ்யைவஸத்ருசீதேவி சீலரூபகுணாதிபிஃ|
ஸர்வலக்ஷணஸம்பந்நா ஸர்வாபரணபூஷிதா|| சக.

ஸுதாப்திபேநஸங்காச திவ்யவஸ்த்ரேணசோபிதா|
ஸுஸ்நிக்தநீலகுடில கேசபாரைஸ்ஸுசோபிதா|| சச.

சதுர்புஜைர்விராஜந்தீ கேயூராங்கதபூஷணைஃ|
ஹேமபத்மம் மாதுலுங்க முத்வஹந்தீகரத்வயே|| சரு.

இதராப்யாம் வஹந்தீஸா பர்துஃ பாதாம்புஜத்வயம்|
ஏவம்பூமிஸ்சநீளாச பார்ச்வயோஸ்ஸமுபஸ்திதே|| சசு.

க்ருஹீதசாமராதிவ்யாஶ் ஶக்தயோஷ்டதளேஷுச|
விமலோத்கர்ஷிணீ ஜ்ஞாநா க்ரியாயோகாததைவச|| சஎ.

ப்ரஹ்வீஸத்யாததேசாநா மஹிஷ்யஸ்ஸமுபஸ்திதாஃ|
ஏவம் வைகுண்டநாதோ ஸௌ ராஜதே பரமேபதே|| சஅ.

ஸேவ்யமாநஸ்ஸதா நித்யைர் முக்தைர்போகபராயணை:|
ஏவம் விசிந்தயேந்நித்யம் பரேவ்யோம்நி மஹேஸ்வரம்| சகூ.

தா-ம்.—அந்தக்கர்ணிகையின் மத்தியில் திருவநந்தாழ்வான் தன் படங்களிலுள்ள மணிகளின் காந்தியினால் விசித்ரமான அழகை யுடையவராய் எழுந்தருளியிருக்கிறார். அந்தத் திருவநந்தாழ்வானாகி ற படுக்கையின்மேல் தனக்குப்பத்நியான ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியுடன்கூட எழுந்தருளியிருக்கிறஜகதீஸ்வரனை, ஸ்ரீமந்நாராயணனை த்யாநம் செய்யக்கடவன். அந்த ஸர்வேஸ்வரன் தாமரைப்பூவினிதழ்போல் நீண்டழகிய திருக்கண்களையும், அழகிய நீண்டமூக்கையும், அழகிய கபோலத்தையும், கொடிபோன்ற புருவத்தையும், பூர்ணசந்த்ரன் போல் வெளுத்த புன்சிரிப்பையுடைய திருமுகமண்டலத்தையும், நீண்டு பருத்திருக்கிற தாடையையும், உயர்ந்த தோள்களையும், நீண்டநான்கு திருக்கைகளையும், விசாலமாய் உயர்ந்திருக்கிற திரு மார்பையும், ம்ருதுவான மற்ற அவயவங்களையுமுடையவராய், ம்ருது வாய் கறுத்து உள்ளே சொருகப்பட்டிருக்கிற மயிர் முடியையுடைய வராய், சங்கம், சக்ரம், கதை, கத்தி, தநுஸ்ஸு, இவைமுதலிய ஆயு தங்களையும், ஆயிரம் பாலஸூர்யர்களுக்கு ஸமாநமான காந்தியை யுடைய குண்டலம், ஆயிரம் ஸூர்யர்களோடொத்த கிரீடம், பீதாம் பரம், கௌஸ்துபமணி, வநமாலை, தோள்வளை, முத்துமாலை, தோ டா, அரைநூல்மாலை, இவைமுதலிய திருவாபரணங்களையுமணிந்து, உத்தமமான சந்தநத்தினால் பரிமளித்துக்கொண்டு யௌவநாவஸ் தையையும் கௌமாராவஸ்தையையு முடையதாய், சுத்தஸத்வமய மாய் அத்புதமாய் அழகாய் கரிநெய்தலினிதழ்போல் ஶ்யாமமாய், கோடிமந்மதன்போன்ற லாவண்யத்தையுடையதாய் ஜகத்தைமோ ஹிப்பியாநின்ற திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையவராய் எழுந்தரு ளியிருக்கிறார். ஸௌந்தர்யம், ஔதார்யம் முதலான குணங்களில் இவருக்கொத்தாரும் மிக்காருமில்லை; இவர் அபரிமிதமான குணங்க ளையும், பாலஸூர்யன்போன்ற தேஜஸ்ஸையுமுடையவர். ஸ்ரீமஹால க்ஷ்மியும், ஸௌந்தர்யத்தினாலும் மற்றகுணங்களினாலும் ஸ்ரீமந்நாரா யணனோடொத்தவளாய், ஸமஸ்த கல்யாணகுணபரிபூர்ணையாய், ஸம ஸ்தமான ஆபரணங்களையும், திருப்பாற்கடல்நுரைபோல் வெளுத்து ஶ்ரேஷ்டமாயிருக்கிற திருப்பரியட்டத்தையுமணிந்து, கறுத்து சுரு ண்டு அழகியதாயிருக்கிற மயிர்களினாலும், தோள்வளை பஹுமுத லிய பூஷணங்களணிந்த நான்கு திருக்கைகளினாலும் ஶ்ரேஷ்டமான

சோபையையுடையளாய். ஒரு திருக்கையில் ஸுவர்ணமயமான தாமரஸ புஷ்பத்தையும், மற்றொருதிருக்கையில் வில்வத்தையும்தரித்து, மற்ற இரண்டுதிருக்கைகளினால்தன்பதியான ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு அவருடன்கூட அந்தத் திருவநந்தாழ்வான் மேலே எழுந்தருளியிருக்கிறாள். இவ்விதமாகவே பூமிதேவியும் நீளாதேவியும் எம்பெருமானுடைய இரண்டு பக்கங்களிலுமெழுந்தருளியிருக்கிறார்கள். மற்றமஹிஷிகளும் பக்கங்களிலெழுந்தருளியிருக்கிறார்கள். ஆஸநகமலத்தில் எட்டு இதழ்களிலும் விமலை, உத்கர்ஷிணி, ஜ்ஞானை, க்ரியை, யோகை, ப்ரஹ்வீ, ஸத்யை, என்ற எட்டு சக்திகள் நின்று சாமரம் வீசுகின்றார்கள். நித்யரும் முக்தரும் பரமாநந்த யுக்தராய் எப்போதும் எம்பெருமானுக்குக் கைங்கர்யம் செய்கிறார்கள். இவர்களையெல்லாம் இவ்விதமாகவே த்யாநம் செய்யக்கடவன். ௪௯.

తస్యైవ వ్యూహభేదాశ్చ విభవార్చాదిమూర్తయః ।
హిరణ్మయాభ్యాం హస్తాభ్యాం శుద్ధాభ్యాం ప్రవిరాజితాః ॥ ౫౦.

தஸ்யைவவ்யூஹபேதாஸ்ச விபவார்ச்சாதிமூர்த்தய:|
ஹிரண்மயாப்யாம் ஹஸ்தாப்யாம் சுத்தாப்யாம் ப்ரவிராஜிதா:॥ ௫௦.

தா-ம்.—அந்தப்பரவாஸுதேவனுடைய (அநிருத்தன் கேசவன் முதலிய) வ்யூஹாவதாரங்களும், (பரசுராமன் முதலிய) ஆவேசாவதாரங்களும், (மத்ஸ்யம், கூர்மம் முதலிய) விபவாவதாரங்களும், (அழகிய மணவாளன்முதலிய) அர்ச்சாவதாரங்களும் ஸுவர்ணம்போலழகியதாய் நிர்மலமாயிருக்கிற இரண்டு திருக்கைகளையுடையவர்களாய் அந்தலோகத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறார்கள்.

శఙ్ఖచక్రగదాఖడ్గశార్ఙ్గలాఙ్గలముద్గరాః ।
పరితః పురుషాకారా రక్షన్తి హరిమన్దిరమ్ ॥ ౫౧.

சங்கசக்ரகதா கட்க சார்ங்கலாங்கல முத்கரா:|
பரித : புருஷாகாரா ரக்ஷந்திஹரி மந்திரம்|| ௫௧.

தா-ம்.—சங்கம், சக்ரம், கதை, கட்கம், (கத்தி) சார்ங்கம் (தநுஸ்ஸு), கலப்பை, உலக்கை, இந்த ஆயுதங்கள் புருஷஸ்வரூபத்தை யெடுத்துக்கொண்டு பகவந் மந்திரத்தைச் சுற்றும் ரக்ஷிக்கிறார்கள்.

வ்யூஹம் முதலிய அவதாரங்கள் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்தாநம்.

తస్యవైకుణ్ఠనాథస్య ప్రాచ్యాం శుభతరో విభోః ।
వాసుదేవస్య విమలో లోకో వైశ్వానరప్రభః ॥ ౫౨.

தஸ்யவைகுண்ட நாதஸ்ய ப்ராச்யாம் சுபதரோவிபோ:|
வாஸுதேவஸ்யவிமலோ லோகோவைச்வாநரப்ரப:|| ௫௨.

தா-ம்.—அந்த ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுடைய கோயிலுக்குக்கிழக்குத்திக்கில் மங்களகரமாய், சுத்தஸத்வமயமாய், அக்நிபோல் காந்தியையுடைத்தான வாஸுதேவனுடைய கோயில் இருக்கிறது. ௫௨.

దక్షిణే తస్య విమలో దివ్యస్సఙ్కర్షణాలయః ।
పశ్చిమే తస్య పూజ్యస్తు శుభంప్రద్యుమ్నమన్దిరమ్ ॥ ౫౩.

தக்ஷிணே தஸ்யவிமலோ திவ்யஸ்ஸங்கர்ஷணாலய:|
பஶ்சிமேதஸ்யபூஜ்யந்து சுபம்ப்ரத்யும்நமந்திரம்|| ௫௩.

தா-ம்.—ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் கோயிலுக்குத்தெற்குத்திக்கில் சுத்தஸத்வமயமாய்ஆஶ்சர்யகரமான ஸங்கர்ஷணன்கோயில் இருக்கிறது. மேற்குதிக்கில் சுபகரமாய் கொண்டாடத்தகுந்ததான ப்ரத்யும்நன் கோயில் இருக்கிறது. ௫௩.

ఉదీచ్యామనిరుద్ధస్య లోకః కోటీన్దుసన్నిభః ।
ఈశాన్యాం కాన్తినిలయ ఆగ్నేయ్యాం లక్ష్మీమన్దిరమ్॥ ౫౪.

உதீச்யாமநிருத்தஸ்ய லோக: கோடீந்து ஸந்நிப:|
ஈசாந்யாம் காந்திநிலய ஆக்நேய்யாம் லக்ஷ்மிமந்திரம்|| ௫௪.

தா-ம்.—ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் கோயிலுக்கு வடக்குதிக்கில் கோடிசந்த்ரனையொத்த காந்தியையுடையதான அநிருத்தன்கோயிலும், ஈசாந்ய (வடகிழக்கு) மூலையில் (அநிருத்தனுடைய பத்நியான) காந்திதேவியின்கோயிலும்,அக்நி (தென்கிழக்கு) மூலையில் (வாஸுதேவனுடைய பத்நியான)லக்ஷ்மீதேவியின் கோயிலும் இருக்கின்றன. ௫௪.

సారస్వతన్తు నైరృత్యాం వాయవ్యాం రతిమన్దిరమ్ ।
ఇదమావరణం తస్య ప్రథమం పరమస్య వై ॥ ౫౫.

ஸார்ஸ்வதந்துநைர்ருத்யாம் வாயவ்யாம்ரதிமந்திரம்|
இதமாவரணம்தஸ்ய ப்ரதமம்பரமஸ்யவை|| ௫௫.

தா-ம்.—நைர்ருதி (தென்மேற்கு) மூலையில் (ஸங்கர்ஷணனுடையபத்நியான) ஸரஸ்வதிதேவியின் கோயிலும், வாயு (வடமேற்கு) மூலையில் (ப்ரத்யும்நனுடைய பத்நியான) ரதிதேவியின் கோயிலும் இருக்கின்றன. இவைகள் ஸ்ரீ வைகுண்டநாதன் கோயிலின் முதல்ப்ராகாரத்திலிருக்கின்றன. ௫௫.

ద్వితీయావరణం తస్య వైకుణ్ఠస్య శుభోన్నతమ్।
అనన్తసత్యధామాఖ్య విష్వక్సేన గజాననాః॥ ౫౬.
శఙ్ఖపద్మనిధీ తార్క్ష్యో లోకా నిత్యం సుఖప్రదాః।

த்விதீயாவரணம்தஸ்ய வைகுண்டஸ்யசுபோந்நதம்|
அநந்தஸத்யதாமாக்ய விஷ்வக்ஸேநகஜாநநா:॥ ௫௬.
சங்கபத்மநிதீதார்க்ஷ்யோ லோகாநித்யம்ஸுகப்ரதா:|

தா-ம்.—ஸ்ரீ வைகுண்டநாதன் கோயிலின் மங்களகரமான இரண்டாவது ப்ராகாரத்தில் அநந்தன், ஸத்யதாமன், விஷ்வக்ஸேநர், கஜாநநன்; சங்கநிதி, பத்மநிதி, கருத்மான், இவர்களுடைய ஸுககரங்களான கோயில்களிருக்கின்றன. ௫௬௨.

తృతీయావరణం తస్య కేశవాదిమమూర్తిభిః। ౫౭.

த்ருதீயாவரணம்தஸ்ய கேசவாதிமமூர்த்திபி:| ௫௭.

தா-ம்—ஸ்ரீ வைகுண்டநாதன் கோயிலின் மூன்றுவது ப்ராகாரத்தில் கேசவன் முதல் தாமோதரனளவான பன்னிரண்டு திருநாமங்களின் கோயில்களிருக்கின்றன. ௫௭.

అధిష్ఠితా దివ్యలోకా స్తత స్సఙ్కర్షణాదిభిః।

அதிஷ்டிதாதிவ்யலோகா ஸ்ததஸ்ஸங்கர்ஷணாதிபி:|

தா-ம்.—ஸ்ரீ வைகுண்டநாதன் கோயிலின் நான்காவது ப்ராகாரத்தில் முதல்ப்ராகாரத்திற்சொன்ன ஸங்கர்ஷணன் முதலியவர்களின் கோயில்களிருக்கின்றன. ௫௭௨.

మత్స్యః కూర్మో వరాహశ్చ నారసింహోఽథ వామనః। ౫౮.
జామదగ్న్యో దాశరథిః కృష్ణశ్చైవ సురేశ్వరః।
దధిభక్తో హయగ్రీవః షష్ఠమావరణే స్థితాః॥ ౫౯.

అధిష్ఠితా దివ్యలోకా స్సతతం విభవైశ్చతైః ।

மத்ஸ்யஃகூர்மோவராஹஶ்ச நாரஸிம்ஹோதவாமநஃ॥ ருஅ.
ஜாமதக்ந்யோதாசரதிஃக்ருஷ்ணஶ்சைவஸுரேஶ்வரஃ।

ததிபக்தோஹயக்ரீவஃ பஞ்சமாவரணேஸ்திதாஃ॥ ருகூ.
அதிஷ்டிதாதிவ்யலோகா ஸ்ஸததம்விபவைஶ்சதைஃ।

தா-ம்.—மத்ஸ்யம், கூர்மம், வராஹம், நாரஸிம்ஹன், வாமநன், பரசுராமன், ஸ்ரீராமன், தேவாதிதேவனானக்ருஷ்ணன், ததிபக்தன், ஹயக்ரீவன், இந்த வவதாரங்களுடையகோயில்கள் ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுடையகோயிலின் ஐந்தாவதுப்ராகாரத்திலிருக்கின்றன. ருகூஉ.

ఏవమావరణాః పఞ్చ నిత్యా స్తస్య పరస్యహి॥ ౬౦.

సర్వేదేవగణాః పఞ్చ నిత్యా స్తస్య పరస్యహి ।

ஏவமாவரணாஃபஞ்சநித்யாஸ்தஸ்யபரஸ்யஹி॥ சு0.
ஸர்வேதேவகணாஃபஞ்சநித்யாஸ்தஸ்யபரஸ்யஹி।

தா-ம்.—இவ்விதமாய் ஐந்து ப்ராகாரங்களும், அங்கங்குள்ள ஐந்துவிதமான தேவர்களின் ஸமூஹங்களும்ஸ்ரீவைகுண்டநாதன்கோயிலில் எப்போதும் இருக்கின்றன. சு0உ.

సర్వేదేవా గణై స్తుల్యా వైకుణ్ఠ స్యావనోత్సుకాః॥ ౬౧.

శుద్ధసత్త్వమయా స్సర్వే నిత్యానన్త సుఖప్రదాః ।

అప్రాకృతా శ్శాశ్వతాశ్చ విష్ణుకైఙ్కర్య వర్ధకాః । ౬౨.

ఆనన్దనిస్సీమగుణా స్సర్వే వేదమయాశ్శుభాః ।

హిరణ్మయా నిత్యశుద్ధా స్సామగానోపశోభితాః ॥ ౬౩.

ஸர்வேதேவாகணைஸ்துல்யா வைகுண்டஸ்யாவநோத்ஸுகாஃ॥
சுத்தஸத்வமயாஸ்ஸர்வே நித்யாநந்தஸுகப்ரதாஃ। [சுக.
அப்ராக்ருதாஶ்ஶாஶ்வதாஶ்சவிஷ்ணுகைங்கர்யவர்த்தகாஃ॥ சுஉ.

ஆநந்தநிஸ்ஸீமகுணாஸ்ஸர்வேவேதமயாஶ்ஶுபாஃ।
ஹிரண்மயாநித்யசுத்தாஸ்ஸாமகாநோபசோபிதாஃ॥ சுங.

தா-ம்.—அந்தந்தப்ராகாரங்களிலுள்ள இதரமான தேவர்களும் முன்சொன்ன வாஸுதேவன் முதலியதேவர்களோடுஸமானமான விக்ரஹங்களையுடையவர்களாய் ஸ்ரீவைகுண்டநாதன்கோயிலை ஸந்தோ

ஷமாய்ரக்ஷிக்கிறார்கள். எல்லோரும் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமின்றி சுத்தஸத்வஸ்வரூபமான விக்ரஹத்தை யுடையவர்களாய் ஜநநமரணங்களில்லாமல் எப்போது மங்குள்ளவர்களுக்குஅபாரமான ஆநந்தத்தை யுண்டுபண்ணுகிறவர்களாய், பகவத்கைங்கர்யத்தையேல்மேல் அதிகமாகச்செய்கிறார்கள். எல்லோரும் ஸுவர்ணம்போல் ஸௌந்தர்யமுடையவர்களாய் வேதத்தினால் பரமாத்மாவைஸ்தோத்ரம்பண்ணிக்கொண்டு அளவில்லாத ஆநந்தத்தையடைந்து எப்போதும் ஸாமகாநம்பண்ணுகிறார்கள். சூந.

ఏవన్తుపరమంధామ వ్యూహాదిమపి చిన్తయేత్ ।

ஏவந்துபரமம்தாம வ்யூஹாதிமபிசிந்தயேத்।

தா-ம்.—இவ்விதமாய்ஸ்ரீவைகுண்டநாதனையும், வ்யூஹம்விபவம் முதலியமுன் சொல்லிய அவதாரங்களையும் அங்குள்ள தேவர்களையும் த்யாநம்செய்யக்கடவன். சூந உ.

త్రిపాద్విభూతి రూపంతు సమ్యగ్జ్ఞాత్వా విచక్షణః ॥ ௨௪.

తస్యపాదవిభూతేస్తు రూపంజ్ఞేయ మనన్తకమ్ ।

த்ரிபாத்விபூதிரூபம்து ஸம்யக்த்யாத்வாவிசக்ஷணஃ॥ சூச.

தஸ்யபாத விபூதேஸ்து ரூபம்ஜ்ஞேயமநந்தகம்।

தா-ம்.—இப்படி பரமபதத்தையும் அங்குள்ள அவதாரங்களையும் அறிந்து த்யாநம்செய்த பின்பு ஸம்ஸாரமண்டலத்திலுள்ள அவதாரஸ்வரூபத்தையும் த்யாநிக்கக்கடவன். சூச உ.

వైకుణ్ఠే కారణే శ్వేత ద్వీపే లోకే సుధామ్బుధౌ ॥ ௨௫.

సంస్థితంపరమాత్మానం దర్శనార్థం దివౌకసామ్ ।

வைகுண்டேகாரணேஶ்வேதத்வீபே லோகேஸுதாம்புதௌ॥ சூரு.

ஸம்ஸ்திதம் பரமாத்மாநம் தர்சநார்த்தம் திவௌகஸாம்।

தா-ம்.—ஸம்ஸாரிகளான ப்ரஹ்மாமுதலிய தேவர்கள் பரம்பதத்தைக்கிட்டி அங்குள்ள பரமாத்மஸ்வரூபத்தை யநுபவிக்க யோக்யர்களல்லாமையால் அவர்கள் ஸேவிக்கும்படி இந்தலீலாவிபூதியிலிருக்கும் காரணவைகுண்டத்திலும், ஸத்யலோகத்திலும், ஶ்வேதத்வீபத்திலும், திருப்பாற்கடலிலும்எழுந்தருளியிருக்கிறபரமாத்மஸ்வரூபத்தை த்யாநம் செய்யக்கடவன். சூரு உ.

விபவாவதாரத்யாநமும் அந்த அவதாரப்ரயோஜநமும்.

లోకసంరక్షణార్థాయ వైభవంచ సమాగతమ్ ॥ ౬౬.

నృసింహరామవిభవ విగ్రహానపి చిన్తయేత్ ।
దేవతిర్యఙ్మనుష్యాది విగ్రహేషు సమాస్థితాః ॥ ౬౭.

லோகஸம்ரக்ஷணார்த்தாய வைபவம் சஸமாகதம்॥ ௬௬.

ந்ருஸிம்ஹராமவிபவ விக்ரஹாநபிசிந்தயேத்|
தேவதிர்யங்மநுஷ்யாதி விக்ரஹேஷுஸமாஸ்திதா:॥ ௬௭.

தா-ம் —அஸுரர்களால் ஜனங்களுக்கு ஆபத்து நேரிடும்போது அதைப்போக்கி ஜனங்களைரக்ஷிக்கைக்காக தேவஜாதி, மநுஷ்ய ஜாதி, பசுஜாதி, இவைகளில் அவதரித்த மத்ஸ்யம் கூர்மம் முதலிய விபவாவதாரங்களையும், அதில் பூர்ணவதாரமான நரஸிம்ஹாவதார ராமாவதாரங்களையும் த்யாநிக்கக்கடவன். ௬௭.

அந்தர்யாமித்யாநமும் அந்த அவதாரத்தின் ஸ்தாநமும்.

జ్ఞేయాన్తర్యామ్యవస్థాహి విష్ణోస్సర్వగతస్యవై ।
యోహిహృత్పుణ్డరీకాన్తర్వేశ్మనీహ సవిగ్రహః ॥ ౬౮.

ஜ்ஞேயாந்தர்யாமயவஸ்தாஹி விஷ்ணோஸ்ஸர்வகதஸ்யவை|
யோஹிஹ்ருத் புண்டரீகாந்தர் வேஸ்மநீஹ ஸவிக்ரஹ:॥ ௬௮.

தா-ம்.—ஸர்வேஸ்வரன் எங்கும் வ்யாபித்திருக்கச் செய்தேயும் பக்தாநுக்ரஹார்த்தமாக பக்தஜநங்களுடைய மார்பின் நடுவிலிருக்கிற தாமரைமொக்குபோன்ற அவயவத்தில் பெருவிரல் ப்ரமாணம் திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையராய் எழுந்தருளியிருக்கிறார். அந்த அந்தர்யாமியான அவதாரத்தையும் த்யாநம்செய்யக்கடவன். ௬௮.

அர்ச்சாவதாரத்யாநமும் அதன்ப்ரயோஜநமும்.

సౌలభ్యాయైవ సర్వేషామర్చాయామపిసన్నిధిః ।
స్వరూపమీశ్వరస్యైవం జ్ఞాతవ్యాస్తద్గుణా అపి ॥ ౬౯.

ஸௌலப்யாயைவஸர்வேஷா மர்ச்சாயாமபிஸந்நிதி:|
ஸ்வரூபமீஸ்வரஸ்யைவம் ஜ்ஞாதவ்யாஸ்தத்குணா அபி॥ ௬௯.

தா-ம் —பக்தியோகத்தினால் அந்தர்யாமியை ஸேவிக்கயோக்யதையில்லாத மூடஜநங்களும் ஸுலபமாக ஸேவிக்கும்படி ஸர்வேஸ்

வரன் அர்ச்சாவதாரம் செய்தருளினன். அந்த அர்ச்சாவதாரத்தை யும் ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸௌலப்யம் முதலிய குணங்களையும் த்யாநிக்கக்கடவன். சுசு.

விபூதியோகத்யாநம்.

విభూతియోగ స్తస్యైవం జ్ఞాతవ్య స్సర్వదేహిభిః ।

விபூதியோகஸ்தஸ்யைவம் ஜ்ஞாதவ்யஸ் ஸர்வதேஹிபி:।

தா-ம்.—ஸர்வேஶ்வரன் எந்தெந்த வஸ்துக்களில் விசேஷ ஸாந்நித்யம்செய்திருக்கிறனே? அவைகளையும்த்யாநிக்கக்கடவன். சசுஉ

షడ్గుణః పరమేవ్యోమ్ని వాసుదేవస్సనాతనః ॥ ౭౦,

వ్యూహావస్థాసు తిసృషు గుణద్వయ మధిష్ఠితమ్ ।

ஷட்குண: பரமேவ்யோம்நி வாஸுதேவஸ்ஸநாதந:॥ எo.

வ்யூஹாவஸ்தாஸு திஸ்ருஷு குணத்வயமதிஷ்டிதம்।

தா-ம்.—பரவாஸுதேவன் ஜ்ஞாநம், சக்தி, பலம், ஐஶ்வர்யம், வீர்யம், தேஜஸ்ஸு, என்கிற ஆறுகுணங்களையுடையவராய் பரமபதத்திலெழுந்தருளியிருக்கிறர். வ்யூஹங்களில் ஸங்கர்ஷணன், அநிருத்தன், ப்ரத்யும்நன், இம்மூவரும் இரண்டிரண்டு குணங்களையுடையவர்களாய் எழுந்தருளியிருக்கிறர்கள். எoஉ.

வ்யூஹாவதாரங்களின் வ்யாபாரத்தைச் சொல்லுகிறது.

ప్రద్యుమ్న శ్చానిరుద్ధశ్చ తథా సఙ్కర్షణో విభుః ॥ ౭౧.

జగత్సృష్టిస్థితిలయాన్ కుర్వతే గుణభేదతః ।

ப்ரத்யும்நஶ்சாநிருத்தஶ்ச ததாஸங்கர்ஷணோவிபு:॥ எக.

ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிலயாந் குர்வதே குணபேதத:।

தா-ம்.—வ்யூஹாவதாரங்களான ப்ரத்யும்நன், அநிருத்தன், ஸங்கர்ஷணன் இம்மூவரும் வெவ்வேறு குணங்களை யங்கீகரித்து ஜகத்தைப்படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், இவைகளைச்செய்கிறர்கள். எகஉ

வ்யூஹாவதாரங்களின் குணங்களைச் சொல்லுகிறது.

ఐశ్వర్యవీర్యవాన్ సర్గే ప్రద్యుమ్నః ప్రత్యపద్యత ॥ ౭౨.

తేజశ్శక్తీ సమావిశ్య హ్యనిరుద్ధోప్యపాలయత్ ।

జ్ఞానవాన్ బలవాన్ లోకాన్ గ్రసేత్సఙ్కర్షణో౽వ్యయః॥ ౭౩.

ఏవంసృష్టి స్థితిలయాన్ కరోతిభగవాన్హరిః।

ஐஸ்வர்ய வீர்யவாந்ஸர்கே ப்ரத்யும்நః ப்ரத்யபத்யத|| ௭௨.

தேஜஶ்ஶக்தீ ஸமாவிஶ்ய ஹ்யநிருத்தோப்யபாலயத்|

ஜ்ஞாநவாந் பலவாந்லோகாந் க்ரஸேத்ஸங்கர்ஷணோவ்யயঃ|| ௭௩.

ஏவம்ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதிலயாந் கரோதிபகவாந் ஹரிঃ|

தா-ம்.—ப்ரத்யும்நன், ஐஶ்வர்யம், வீர்யம், இவ்விரண்டு குணங்களை யங்கீகரித்து ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டித்தார். அநிருத்தன், தேஜஸ்ஸு, சக்தி, இவ்விரண்டு குணங்களை யங்கீகரித்து ரக்ஷிக்கிறார். ஸங்கர்ஷணன், ஜ்ஞாநம், பலம் இவ்விரண்டு குணங்களை யங்கீகரித்து அழிக்கப்போகிறார். இப்படி ஸர்வேஶ்வரன் தானே மூன்றவதாரங்களை யெடுத்து மூன்றுவ்யாபாரங்களையும் செய்கிறார். ௭௩ உ.

ஹரிசப்தார்த்தம்.

బ్రహ్మాణ మీశం రుద్రంచ యమం వరుణ మేవచ। ౭౪.

ప్రసహ్య హరతే యస్మా త్తస్మాద్ధరిరిహోచ్యతే।

ப்ரஹ்மாண மீசம்ருத்ரம்ச யமம்வருணமேவச|| ௭௪.

ப்ரஸஹ்யஹரதேயஸ்மாத் தஸ்மாத்த ரிரிஹோச்யதே|

தா-ம்.—ஹரிঃ என்றால் அழிக்கின்றவன் என்றர்த்தம். ஸ்ரீமந் நாராயணன் சதுர்முகப்ரஹ்மாவையும், ருத்ரனையும், யமனையும், வருணனையும், இந்திரனையும், ப்ரளய காலத்தில் அழிக்கிறபடியால் ஹரிঃ என்கிறபெயரையுடையவராகிறார். ௭௪ உ.

ఏవ మాత్మస్వరూపంచ తథా చిద్రూప ముల్లసత్॥ ౭౫.

స్వరూప మీశ్వరస్యైవం జ్ఞాత్వా బన్ధాత్ప్రముచ్యతే।

ஏவ மாத்மஸ்வரூபம்ச ததா சித்ரூபமுல்லஸத்|| ௭௫.

ஸ்வரூப மீஶ்வரஸ்யைவம் ஜ்ஞாத்வாபந்தாத்ப்ரமுச்யதே|

தா-ம்.—இவ்விதமாய் ஜீவாத்மாவையும், ஜடமான சரீரத்தையும், ஈஶ்வரனையுமுள்ளபடி யறிந்தால் இந்தஸம்ஸாரத்தைவிட்டு நீங்கி மோக்ஷத்தை யடைவன். ௭௫ உ.

ఈశ్వరో భగవా న్విష్ణుః పరమాత్మా జగత్పతిః॥ ౭౬.
అనన్తః పురుష స్సాక్షీ పరంబ్రహ్మ శివః ప్రభుః।
హిరణ్యగర్భ శ్శుచిష ద్ధంసః పరమచేతనః॥ ౭౭.

ஈஶ்வரோபகவாந் விஷ்ணுஃ பரமாத்மா ஜகத்பதிஃ|| எசு.
அநந்தஃ புருஷஸ்ஸாக்ஷீ பரம்ப்ரஹ்மசிவஃப்ரபுஃ|
ஹிரண்யகர்ப்பஶ்ஶுசிஷத்தம்ஸஃபரமசேதநஃ|| எஎ.

தா-ம்.—இனி பரமாத்மாவினுடைய குணங்களை அறிகைக்காக அவனுடைய குணங்களுக்கு வாசகமான திருநாமங்களைச் சொல்லுகிறது.—அந்த பரமாத்மா எல்லாவஸ்துக்களையும் தன்னுடைய ஆஜ்ஞையின்கீழடக்கிப் பரிபாலநம் பண்ணுகிறார். ஸமஸ்தகல்யாணகுண பரிபூர்ணர். எல்லாவஸ்துக்களிலு மெப்போது முள்ளும் வெளியும் வ்யாபித்திருக்கிறார். ஸமஸ்தவஸ்துக்களுக்கு மாதாரமானவர். ஜகத்துக்கு ரக்ஷகர். ஸ்வரூபத்திலும் மஹிமையிலு மளவில்லாதவர். ஆஶ்ரிதர்களுடைய அல்பமான குணத்தையும் பெரிதாகக்கொள்ளுகிறவர். ஸமஸ்தவஸ்துக்களையும் ஒரே காலத்தில் ப்ரத்யக்ஷமாகப்பார்க்கிறவர். ஆஶ்ரிதர்குணங்களை வ்ருத்தி பண்ணிவைக்கிறவர். மங்களகரமானவர். ஸமர்த்தர். ப்ரஹ்மாவுக்கு அந்தர்யாமி. தேஜஸ்வியான ஸூர்யனுக்கு அந்தர்யாமி. உத்தமமான ஸ்தாநத்தையடைந்தவர். ஜ்ஞாநமுடையவர்களில் ஶ்ரேஷ்டர். எஎ.

నారాయణ స్సర్వగతః పరంజ్యోతిః పరాత్పరః।
మహేన్ద్ర స్సవితా రుద్ర స్థాణు స్సూర్యః ప్రజాపతిః॥ ౭౮.

நாராயணஸ்ஸர்வகதஃ பரம்ஜ்யோதிஃ பராத்பரஃ|
மஹேந்த்ரஸ்ஸவிதாருத்ர ஸ்ஸ்தாணுஸ் ஸூர்யஃப்ரஜாபதி: எஅ.

தா-ம்.—அந்த பரமாத்மா எல்லாராலு மடையத்தக்கவருமாய் எல்லாரையும் தன்னிடத்திலடைவிப்பித்துக்கொள்ளுகிறவருமானவர். எங்குமுள்ளவர். தேஜஸ்ஸையுடைய அக்நி முதலியவர்களுக்கும் தேஜஸ்ஸைக் கொடுத்துப்ரகாசிப்பிக்கப்பண்ணுகிற மஹாதேஜஸ்வி. ஜடங்களைக்காட்டிலும்ஶ்ரேஷ்டமான ஜீவாத்மாவுக்கும் ஶ்ரேஷ்டமானவர். மஹத்தான ஐஶ்வர்யத்தையுடையவர். எல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டிக்கிறவர். ருத்ரனுக்கு அந்தர்யாமியானவர். எப்போதும் ஸ்திரமாயிருக்கிறவர். ப்ராணிகளை ஸந்மார்க்கத்தில் ப்ரேரணம்செய்கிறவர். ப்ராணிகளை ஆபத்தில் நின்றும் ரக்ஷிக்கிறவர். எஅ.

అగ్ని ర్యమః పతి ర్యజ్ఞో వాయు స్సోమ స్తథా మృతః!
హిరణ్మయ స్సుపర్ణశ్చ తార్క్ష్యో వేదమయ స్త్రయీ॥ ౭౯.

அக்நிர்யமஃபதிர்யஜ்ஞோ வாயுஸ்ஸோமஸ்ததாம்ருதஃ|
ஹிரண்மயஸ்ஸுபர்ணஶ்ச தார்க்ஷ்யோவேதமயஸ்த்ரயீ|| ௭௯

தா-ம்.—அந்த பரமாத்மா உத்தமமான லோகங்களை யடைவிப்பிக்கிறவர். பாபிகளைத் தண்டிக்கிறவர். ஜநங்களுக்கு அந்நம் முதலியவைகளைக்கொடுத்து ரக்ஷிக்கிறவர். ஸமஸ்தயஜ்ஞங்களினுலாராதிக்கத்தகுந்தவர். எங்கும் வ்யாபிக்கிறவர். மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கிறவர். அழிவில்லாதவர். காந்தியையுடையவர். ஆஶ்ரிதர் மநோரதங்களைப் பூரணம் பண்ணுகிறவர். கருத்மானுக் கந்தர்யாமி. வேதங்களினுல் ஸ்தோத்ரம் செய்யப்படுகிறவர். வேதபுருஷனுக்கு அந்தர்யாமியாயானவர். ௭௯

బ్రహ్మణ్యో బ్రహ్మవి ద్బ్రహ్మా బ్రహ్మణస్పతి రేవచ।
మిత్ర స్సత్య స్తథా ధర్మ శ్శుచి ర్వాచస్పతిః కవిః॥ ౮౦.

ப்ரஹ்மண்யோப்ரஹ்மவித்ப்ரஹ்மாப்ரஹ்மணஸ்பதிரேவச|
மித்ரஸ்ஸத்யஸ்ததாதர்மஶ்ஶுசிர்வாசஸ்பதிஃ கவிஃ|| ௮0.

தா-ம்.—வைதிக கர்மங்களில் பூஜிக்கத்தக்கவர். வேதத்தின் வாஸ்தவார்த்தத்தை யறிந்தவர். பெரிய ப்ரபாவத்தையுடையவர். சதுர்முகப்ரஹ்மாவுக்கும் ரக்ஷகர். ஜநங்களிடத்தில் ப்ரீதியுடையவர். விகாரமின்றி எப்போது மொருபடியாயிருக்கிறவர். ஜகத்துக்கு ஆதாரமானவர். கபடம் முதலியதோஷங்களில்லாதவர். ஸமஸ்தவாக்குக்களுக்கு மர்த்தமாயிருக்கிறவர். மநஸ்ஸு உருகும்படி சாதுர்யமாய் வார்த்தை சொல்லுகிறவர். ௮0.

ఏవమాదీని నామాని వైదికాని జగత్పతేః।
దేవానామపి నామాని విష్ణో శ్శ్రీశస్య వై విభోః॥ ౮౧.

వాచకాని భవన్త్యేవ తత్రతత్ర వివక్షయా।
నారాయణాదినామాని త్వన్యేషాం కుత్రచిన్నతు॥ ౮౨.

ஏவமாதீநிநாமாநி வைதிகாநி ஜகத்பதேஃ|
தேவாநாமபிநாமாநி விஷ்ணோஶ்ஶ்ரீசஸ்யவைவிபோஃ|| ௮௧

வாசகாநிபவந்த்யேவ தத்ரதத்ரவிவக்ஷயா|
நாராயணேதி நாமாநி த்வந்யேஷாம் குத்ரசித்ந து|| ௮௨.

தா-ம்.—இவைமுதலாக வேதத்திற் சொல்லியிருக்கிற நாமங்களும், தேவர்களுக்கு வாசகமான இந்த்ரன் அக்நி முதலிய நாமங்களும் ஜகத்பதியாய் ஸர்வவ்யாபகனான ஸ்ரிய:பதியையே ப்ரதிபாதிக்கின்றன. ஸ்ரிய:பதிக்குவாசகமாகில் இந்த்ரன் முதலிய சப்தங்கள் அந்தந்த தேவர்களைச் சொல்லுகிறதெப்படியெனில்; இவரிடத்திலுண்டான குணங்களினேகதேச மவர்களிடத்திலிருக்கிறபடியால் அந்த குணத்துக்கு வாசகமான சப்தங்களினால் அவர்கள்சொல்லப்படுகிறார்கள். அதாவது—இந்த்ரன் என்றால் ஐஸ்வர்யத்தையுடையவன் என்றர்த்தம். அந்தபதம் பரிபூர்ணமான ஐஸ்வர்யத்தையுடைய ஸ்ரிய:பதியையே முக்யமாயும் அல்பமான ஐஸ்வர்யத்தையுடைய இந்த்ரனை கௌணமாயும் சொல்லுகிறது. நாராயணன் முதலிய நாமங்கள் ஸ்ரிய:பதியையொழிய வேறு தேவர்களை எவ்விதத்திலும் சொல்லமாட்டா. ௮௨.

లౌకికా వైదికా శ్శబ్దా నామాన్యస్య భవన్తి వై।
తస్మాత్తు భగవాన్విష్ణుః పరమాత్మా స ఈశ్వరః ౮౩॥

லௌகிகா வைதிகாஸ்ஸப்தா நாமாந்யஸ்ய பவந்திவை|
தஸ்மாத்து பகவாந்விஷ்ணு: பரமாத்மா ஸஈஸ்வர:|| ௮௩.

தா-ம்.—தேவதத்தன்முதலிய லௌகிகசப்தங்களும், அக்நிமுதலிய வைதிக சப்தங்களும் ஸ்ரிய:பதிக்கே வாசகங்களாயிருக்கின்றன. உலகத்தில் தேவதத்தன்முதலிய சப்தங்கள் சரீரத்துக்குப் பெயராயினும் தேவதத்தன்செய்கிறான் அறிகிறான் என்று சொல்லுகையாலே அந்த சரீரத்தையுடைய ஆத்மாவைச்சொல்லுகை அநுபவஸித்தமாயிருக்கிறது. அதுபோல் ஆத்மாவைச் சொல்லுகிற அந்த சப்தங்களும் ஆத்மாவுக்கு அந்தர்யாமியான பரமாத்மாவையே சொல்லுகிறது. ஆகையால் ஸமஸ்தசப்தங்களுக்கும் வாசகமாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுண பரிபூர்ணனாய் ஸர்வவ்யாபகனாய் ஸர்வநியந்தாவான ஸ்ரிய:பதியே பரமாத்மாவாகிறான். ௮௩.

స్వరూపమీశ్వరస్యైవం జ్ఞాతవ్యంమునిసత్తమాః।
స్వరూపగుణఐశ్వర్యం విజ్ఞేయంపరమాత్మనః॥ ౮౪॥

ஸ்வரூப மீஸ்வரஸ்யைவம் ஜ்ஞாதவ்யம் முநிஸத்தமா:।
ஸ்வரூபகுண ஐஸ்வர்யம் விஜ்ஞேயம்பரமாத்மந:॥ அச.

தா-ம்.—ருஷிகளே! இவ்விதமாய் பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தையும், குணங்களையும், ஐஸ்வர்யத்தையும் அறியக்கடவன். அச.

సంబన్ధ ఆత్మనోజ్ఞేయశ్చేశ్వరస్యమునీశ్వరాః।

ஸம்பந்த ஆத்மநோஜ்ஞேய ஶ்சேஸ்வரஸ்யமுநீஸ்வரா:

தா-ம்.—தனக்கும் ஈஸ்வரனுக்கும் உண்டான ஸம்பந்தத்தையும் த்யாநிக்கக்கடவன். அசஉ.

திருவஷ்டாக்ஷரத்தி னர்த்தாநுஸந்தாந க்ரமம்.

అకారవాచ్యస్యవిభో శ్శేవశ్శేష స్త్వహంసదా॥ ౮౫.
నచాపి మమకర్తాస్మి పరవాన స్వతోహ్యహమ్।
నిత్యంనారాయణస్యైవ కైఙ్కర్యం కరవాణ్యహమ్॥ ౮౬.
మన్త్రార్థం చిన్తయే దేవం ప్రాత రుత్థాయ వైష్ణవః॥

அகாரவாச்யஸ்யவிபோ ரேவசேஷஸ்த்வஹம்ஸதா॥ அரு.
நசாபிமமகர்த்தாஸ்மி பரவாநஸ்ம்யதோஹ்யஹம்।
நித்யம் நாராயணஸ்யைவ கைங்கர்யம் கரவாண்யஹம்॥ அசா.
மந்த்ரார்த்தம் சிந்தயே தேவம் ப்ராதருத்தாயவைஷ்ணவ:।

தா-ம்.—திருவஷ்டாக்ஷரம் ஓம் - நம: - நாராயணாய - என்கிற மூன்று பதங்கள் கூடியிருக்கும். அதில் முதல்பதமானப்ரணவம் அ, உ, ம், என்கிற மூன்றக்ஷரங்களோடு கூடியிருக்கும். அ—என்பதற்கு ஸர்வேஸ்வரன்பொருட்டு என்றும், உ—என்பதற்கு அவன் பொருட்டே, வேறொருவனுக்கல்லனென்கிற அவதாரணமும், ம்—என்பதற்கு ஜீவனானநான் என்றும் அர்த்தங்கள். ஜடமான இந்த சரீரத்தைக்காட்டிலும்வேறாய்ஜ்ஞாநஸ்வரூபனான நான் ஸகலஜகத்துக்கும் காரணமான ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கே சேஷபூதன்; வேறொருவருக்கும் சேஷபூதனல்லன் என்று ப்ரணவத்தினர்த்தம். இரண்டாவது பதமான "நம:" என்பதை ஆவ்ருத்திசெய்துகொள்ளவும். அதில் ஒன்று நம:—என்று ஒருபதமாயும், மற்றொன்று ந—ம:—என்று இரண்டுபதமாயுமிருக்கும். நம:—என்பதற்கு ரக்ஷணம் என்றும், ம:—என்பதற்கு என்னுடையது என்றும், ந—என்பதற்கு அன்று

என்றும் அர்த்தங்கள். என்னுடைய ரக்ஷணத்துக்கு நான்கர்த்தாவன்று (என்னிஷ்டப்படிநான் ஒருகார்யம் செய்யத்தக்கவனல்லன்) ஈஶ்வரனுக்குப்பாரதந்த்ரனாய் அவன்செய்தபடியே நானிருக்கக்கடவன் என்று நம:பதத்துக்கு அர்த்தம். மூன்றாவது பதமான நாராயணபதத்துக்கு ப்ராப்யனென்றும், ப்ராபகனென்னும், அதன் பிறகுள்ள ஆய—என்கிற சதுர்த்திக்குக்கைங்கர்யமும் அர்த்தங்கள். எனக்கு ப்ராப்யனாயும் ப்ராபகனாயுமிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கே எப்போதும் கைங்கர்யம் செய்யக்கடவேன் என்று நாராயணாய - என்பதற்கு அர்த்தம். ஆக இந்தத்திருமந்த்ரார்த்தத்தை ஸ்ரீவைஷ்ணவன் உதயத்திலெழுந்திருந்து அநுஸந்திக்கக்கடவன். ௮௪௨

ఇత్యాత్మేశ్వరయో రూపం జ్ఞాత్వా మన్త్రేణ మన్త్రవిత్ ॥ ౮౭॥
స్వరూప మాత్మనో జ్ఞాత్వా తద్వృత్తిం శిక్షయేద్ద్వయాత్ ।

இத்யாத்மேஶ்வரயோரூபம் ஜ்ஞாத்வாமந்த்ரேண மந்த்ரவித்॥ ௮௭.
ஸ்வரூபமாத்மநோஜ்ஞாத்வா தத்வ்ருத்திம்சிக்ஷயேத்த்வயாத்|

தா-ம்.—இவ்விதமாய் ஜீவாத்ம பரமாத்ம ஸ்வரூபங்களையறிந்து, திருமந்த்ரத்தினால் ஜீவாத்மாவுக்கு சேஷத்வபாரதந்த்ர்ய கைங்கர்யங்கள் ஸ்வரூபமென்றும் அறிந்து, த்வயமந்த்ரத்தினால் ஜீவன்செய்யவேண்டும் வ்யாபாரத்தை அநுஷ்டிக்கக்கடவன்.

సర్వేశదయితా నిత్యా సర్వదా జగదాశ్రయా॥ ౮౮
నిత్యానపాయినీ విష్ణోర్జగన్మాతోపకారిణీ ।
తయా సీనశ్రియా సార్ధం గుణవాన్పరమేశ్వరః॥ ౮౯॥
శరణం తస్య చరణౌ వ్రజామ్యహ మకిఞ్చనః।
శ్రీమాసీనాయ హరయే స్వామినే పరమాత్మనే॥ ౯౦॥
స్వామిచిత్తానురూప్యేణ శేషవృత్తిం కరోమ్యహమ్ ।
ఇత్థం ద్వయార్థం సఞ్చిన్త్య స్వకర్త్రాదిచతుష్టయమ్ ॥ ౯౧॥
ఉపాయభావాత్సన్త్యజ్య తమేవ శరణం వ్రజేత్ ।

ஸர்வேசதயிதாநித்யா ஸர்வதாஜகதாஶ்ரயா॥ ௮௮.
நித்யாநபாயிநீவிஷ்ணோர் ஜகந்மாதோபகாரிணீ|
தயாஸீநஶ்ஶ்ரியாஸார்த்தம் குணவாந்பரமேஶ்வர:|| ௮௯.

ஶரணம்தஸ்யசரணௌ வ்ரஜாம்யஹமகிஞ்சநः|
ஶ்ரியாஸீநாயஹரயே ஸ்வாமிநேபரமாத்மநே|| கூ௦.
ஸ்வாமிசித்தாநுரூப்யேண சேஷவ்ருத்திம்கரோம்யஹம்|
இத்தம்த்வயார்த்தம்ஸஞ்சிந்த்ய ஸ்வகர்மாதிசதுஷ்டயம்|| கூக.
உபாயபாவாத்ஸந்த்யஜ்ய தமேவசரணம்வ்ரஜேத்|

தா-ம்.—நான் இத்தனைகாலம் அஜ்ஞாநத்தினால் பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹ்யாபசாரங்களைச்செய்து இப்போது பகவானைக்கிட்டிச் சரணம்புகில், அவன் ஸ்வதந்த்ரனாய் ப்ரபுவாகையால் பாபியான வென்னைத்தண்டிப்பனென்று பயப்படவேண்டா, புத்ரன்குற்றங்களைக்கண்டு பிதாவெலுக்கப்புகில் அருகிருந்த மாதாவானவள் அப்பிழைகளைப் பொறுப்பித்துப்பிதாவைக்கொண்டு புத்ரனை ரக்ஷிப்பிக்குமாபோலே உலகத்துக்கெல்லாம் மாதாவாய் ஸகலஜகத்துக்குமாஶ்ரயணீயையாயிருக்கிற ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மி, ஸர்வேஶ்வரன் தன் சொல்வழிவரும்படி அவனுக்கு அத்யந்த மிஷ்டமான நாயகியாய் எப்போது மவன்பக்கத்திலிருந்து நம்பிழைகளைப் பொறுப்பித்து ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிலாஶ்ரயிப்பிக்கிறாள். ஆகையால் ஸர்வேஶ்வரனை ஸுலபமாகவாஶ்ரயிக்கலாம். அந்த ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மீஸமேதனாய், ஆஶ்ரிதர்தோஷங்களைக்குணமாகக்கொள்ளுகையாகிற வாத்ஸல்யம் முதலிய குணங்களையுடையவனான ஸர்வேஶ்வரன்திருவடிகளை வேறொருபாய மில்லாத நான் உபாய மாகப்பற்றுகிறேன். இது முதல்வாக்யத்தினர்த்தம். இனி இரண்டாம் வாக்யத்தினர்த்தம் சொல்லுகிறது—ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மீஸமேதனாய், நமக்குஸ்வாமியான ஸர்வேஶ்வரன்பொருட்டு அவன்திருவுள்ளத்துக்குகப்பான கைங்கர்யத்தைச்செய்யக்கடவேன். இவ்விதமாகத்வயத்தினர்த்தத்தை யநுஸந்தித்து, கர்மம், ஜ்ஞாநம், பக்தி, ப்ரபத்தியாகிய இந்த நாலையும் தன்னுடைய இஷ்டப்ராப்திக்கு உபாயமென்று நினையாமல்ஸர்வேஶ்வரனையே உபாயமாகப் பற்றக்கடவன். கூகஉ.

క ర్మకృత్యాత్య శక్తస్తు సంతుష్ట్యై పరమాత్మనః ॥ ౯౨॥
ప్రాతరుత్థాయసతతం శౌచం కృత్వా యథావిధి।
ప్రక్షాల్య పాదౌ హస్తౌచ పశ్చాదాచమనం చరేత్ ॥ ౯౩॥

கர்மக்ருத்யாத்யசக்தஸ்து ஸந்துஷ்ட்யைபரமாத்மநः|| கூஉ
ப்ராதருத்தாயஸததம் சௌசம்க்ருத்வாயதாவிதி|
ப்ரக்ஷாள்யபாதௌஹஸ்தௌச பஶ்சாதாசமநம்சரேத்|| கூங.

தா-ம்.—பகவத்கைங்கர்ய ரூபமாகக் கர்மயோகம் முதலியவைகளை அநுஷ்டிக்கச்சக்தியில்லாதவன், பரமாத்மப்ரீத்யர்த்தமாக மேல் சொல்லப்போகிற நித்யகர்மங்களை யநுஷ்டிக்கக்கடவன். அதாவது உதயத்திலெழுந்திருந்து தேகபாதையை நிவ்ருத்தி பண்ணிக்கொண்டு சௌசத்தைக் க்ரமமாகச் செய்துகொண்டு கைகால்களை யலம்பிப் பின்பு ஆசமநம்செய்யவேண்டியது. ௬௩.

తతస్స్నానం ప్రకుర్వీత దన్తధావనపూర్వకమ్।
కృత్వాఘమర్షణస్నానం తర్పయన్పితృదేవతాః॥ ౬౪॥
సకౌపీనం ధౌతవస్త్రం వసిత్వాచోత్తరీయకమ్ ।
శుభ్రయా వై మృదా సమ్య గూర్ధ్వపుణ్డ్రాణి ధారయేత్॥ ౬౫॥

ததஸ்ஸ்நாநம்ப்ரகுர்வீத தந்ததாவநபூர்வகம்|
க்ருத்வாகமர்ஷணஸ்நாநம் தர்பயந்பித்ருதேவதா:|| ௬௪.
ஸகௌபீநம்தௌதவஸ்த்ரம் வஸித்வாசோத்தரீயகம்|
சுப்ரயாவைம்ருதா ஸம்யகூர்த்வ புண்ட்ராணிதாரயேத்|| ௬௫.

தா-ம்.—பின்பு தந்ததாவநம்செய்து ஸ்நாநம்பண்ணி, * அகமர்ஷணமென்கிற மந்த்ரங்களைச்சொல்லி ஸ்நாநம்பண்ணி, தேவபித்ருதர்பணத்தைச்செய்து, கௌபீநம், வெண்வஸ்த்ரம், உத்தரீயம், இவைகளையுடுத்து, வெண்ம்ருத்திகையினால் ப்ரகாசமாக ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தையணியக்கடவன். ௬௫.

పవిత్రపాణి శ్శుద్ధాత్మా సన్ధ్యాంకుర్యా ద్విధానతః ।
ఉపస్థాయ చ సావిత్ర్యా రవిమణ్డలమధ్యగమ్ ॥ ౬౬॥
హరిం హిరణ్మయం ధ్యాత్వా కృత్వా చైవ ప్రదక్షిణమ్ ।
కుసుమాక్షతసంయుక్త మర్ఘ్యం తస్మై నివేదయేత్ ॥ ౬౭॥

பவித்ரபாணிஶ்ஶுத்தாத்மா ஸந்த்யாம்குர்யாத்விதாநத:|
உபஸ்தாயசஸாவித்ர்யா ரவிமண்டலமத்யகம்|| ௬௬.
ஹரிம்ஹிரண்மயம்த்யாத்வா க்ருத்வாசைவப்ரதக்ஷிணம்|
குஸுமாக்ஷதஸம்யுக்த மர்க்யம்தஸ்மைநிவேதயேத்|| ௬௭.

தா-ம்.—இரண்டு விஶ்வாமித்ரப் புல்லினால் பவித்ரம்செய்து அதைப்பவித்ரவிரலிலணிந்து சூத்ரர் முதலியவர்களைத்தொடாமல் பரிசுத்தனாயிருந்து, அவரவர்கள் க்ருஹ்யஸூத்ரவிதிப்படி ஸந்த்யா

* அபவித்ர: பவித்ரோவா ஸர்வாவஸ்தாம் கதோபிவா ! யஸ்ஸ்மரேத் புண்டரீகாக்ஷம் ஸபாஹ்யாப்யந்தரஶ்ஶுசி:? என்பது.

வந்தநம்செய்து, ஸாவித்ரீ மந்த்ரத்திஞல் ஸூர்யமண்டலத்தில் ஸுவர்ணமயமான விக்ரஹத்துடன் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமந் நாராயணனை த்யாநம்பண்ணி ப்ரதக்ஷிணம்செய்து, புஷ்பம் அக்ஷதைகளோடு கூடிய ஜலத்தையெடுத்துப் பரமாத்மாவை யுத்தேசித்து அர்க்யம் கொடுக்கவேண்டியது. கூஎ.

జప్త్వా నత్వా గృహం గత్వా సంస్తువన్ సంయతేన్ద్రియః।
ప్రక్షాళ్య పాదా వాచమ్య పూజామణ్డల మావిశేత్॥ ౯౮॥

ஜப்த்வாநத்வாக்ருஹம்கத்வா ஸம்ஸ்துவந்ஸம்யதேந்த்ரிய:|
ப்ரக்ஷாள்யபாதாவாசம்ய பூஜாமண்டலமாவிசேத்|| கூஅ.

தா-ம்.—பின்பு காயத்ரியை ஜபித்துப் பரமாத்மாவை ஸ்தோத்ரம்செய்து நமஸ்கரித்து க்ருஹத்திற்குச்சென்று ஜிதேந்த்ரியனயிருந்து கைகால்களையலம்பி ஆசமநம்செய்து பகவதாராதநம் செய்யும் ஸ்தாநத்தில் (பெருமாள் ஸந்நிதியில்) ப்ரவேசிக்கக்கடவன். கூஅ.

సుసత్కృతం శుభం రమ్యం ధూపదీపాదిశోభితమ్।
వితానైః పుష్పమాలాద్యై స్సర్వత స్సమలఙ్కృతమ్॥ ౯౯॥

ஸுஸத்க்ருதம்சுபம்ரம்யம் தூபதீபாதிசோபிதம்|
விதாநை: புஷ்பமாலாத்யைஸ்ஸர்வதஸ்ஸமலங்க்ருதம்|| கூகூ.

தா-ம்.—பின்பு அந்தஸந்நிதியைக் குப்பையில்லாமல் சோதித்து ஜலத்திஞலலம்பி மங்களகரமாயு மழகாயு மிருக்கும்படி கோலமிட்டுத் திருவிளக்கேற்றிப் பரிமளங்கமழும்படி தூபம்சேர்த்து மேல்கட்டுகளினலும் புஷ்பங்களிஞலுமலங்கரிக்கக்கடவன். கூகூ.

తత్ర హేమసుశోభాఢ్యాం రమ్యాం పరమనోహరమ్।
సమ్యగాస్తీర్య పర్యఙ్కం చిత్రం రమ్యం సుఖావహమ్॥ ౧౦౦॥
ధర్మాదీ నర్చయే త్తత్ర వేద్యాం పీఠపదాత్మకాన్।
ఆకీర్ణై స్తులసీపుష్పై స్సమన్తా దుపశోభితే॥ ౧౦౧॥
తస్మి న్నివేశ్య లక్ష్మీశం రమాజుష్టం ప్రపూజయేత్।

தத்ரஹேமஸுசோபாட்யம் ரம்யாம்பரமநோஹரம்|
ஸம்யகாஸ்தீர்யபர்யங்கம் சித்ரம்ரம்யம்ஸுகாவஹம்|| கOO.
தர்மாதீநர்ச்சயேத்தத்ர வேத்யாம்பீடபதாத்மகாந்|
ஆகீர்ணைஸ்துளஸீபுஷ்பை ஸ்ஸமந்தாதுபசோபிதே|| கOக.

தஸ்மிந்நிவேஸ்யலக்ஷ்மீசம் ரமாநுஷ்டம்ப்ரபூஜயேத்|

தா-ம்.—அங்கு ஸுவர்ணமயமாய், உயர்ந்த வஸ்த்ரங்களையுடையதாய், பார்வைக்கும் மநஸ்ஸுக்கும் ஆநந்தஜனகமாய் விசித்ரமான ஆஸநமிட்டு அதில் பகவானெழுந்தருளியிருக்கும் ஸிம்ஹாஸநத்தைக் கால்கள்போல் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிற தர்மன்முதலியவர்களை அர்ச்சித்து, துளஸிகளும் புஷ்பங்களும் நான்கு பக்கத்திலுமிறைந்து அழகியதாயிருக்கிற ஸிம்ஹாஸநத்தின் மேல் லக்ஷ்மீஸமேதனை ஸ்ரீமந்நாராயணனை எழுந்தருளப்பண்ணித் திருவாராதநம் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது. க0கஉ.

ఉపవిశ్యాసనే సమ్యక్ కౌశే కార్ష్ణాయనే పి వా ॥ ౧౦౨॥

ప్రాణాయామత్రయం కృత్వా పశ్చాన్న్యాసం సమాచరేత్ ।

உபவிஸ்யாஸநேஸம்யக் கௌசேகார்ஷ்ணாயநேபிவா|| க0உ.

ப்ராணாயாமத்ரயம்க்ருத்வா பஸ்சாந்யாஸம்ஸமாசரேத்|

தா-ம்.—பின்புதான் தர்பாஸநத்திலாவது க்ருஷ்ணாஜிநத்திலாவது உட்கார்ந்து மூன்று ப்ராணாயாமங்களைச்செய்து அநந்தரம் த்வயமந்த்ரத்தினால் அங்கந்யாஸகரந்யாஸங்களைச்செய்யக்கடவன். க0உ.

షట్పదైరఙ్గులీ హస్తే షడఙ్గేషు తథైవ చ॥ ౧౦౩॥

మూర్ధ్ని ఫాలే నేత్రయో శ్చ నాసికాశ్రవణాననే ।

భుజయో ర్హృత్ప్రదేశే చ స్తనయో ర్నాభిమణ్డలే॥ ౧౦౪॥

పృష్ఠేచ జఘనే కట్యో రూర్వో ర్జాన్వో శ్చ పాదయోః ।

మన్త్రరత్నాక్షరాణ్యత్ర క్రమేణాఙ్గేషు విన్యసేత్॥ ౧౦౫॥

ஷட்பதைரங்குளீஹஸ்தே ஷடங்கேஷுததைவச| க0௩.

மூர்த்நிபாலேநேத்ரயோஸ்ச நாஸிகாஸ்ரவணாநநே|

புஜயோர்ஹ்ருத்ப்ரதேசேச ஸ்தநயோர்நாபிமண்டலே|| க0ச.

ப்ருஷ்டேசஜகநேகட்யோரூர்வோர்ஜாந்வோஸ்சபாதயோஃ

மந்த்ரரத்நாக்ஷராண்யத்ர க்ரமேணாங்கேஷுவிந்யஸேத்|| க0ரு.

தா-ம்.—ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ.—சரணம்—ப்ரபத்யே,—ஸ்ரீமதே,—நாராயணாய,—நம:.—என்கிற ஆறுபதங்களினால் க்ரமமாக இரண்டு கைகளிலுமுள்ள (க) பெருவிரல், (உ) ஆள்காட்டிவிரல்,

(ந)நடுவிரல்,(ச)மோதிரவிரல்,(ரு)சின்னவிரல், (சு)உள்ளங்கை புறங்கைகள், இவைகளில் கரந்யாஸத்தையும்,(க) ஹ்ருதயம், (உ) சிரஸ்ஸு, (ந) குடுமி, (ச) கண், (ரு) புஜம், (சு) தன்னைச்சுற்றும் ஆகிய இந்த விடங்களில் அங்கந்யாஸத்தையும்செய்து, த்வயமந்த்ரத்திலுள்ள இருப்பத்தைந்து அக்ஷரங்களை (க)சிரஸ்ஸு,(உ)நெற்றிக்கட்டு, (ந-ச) இரண்டு கண்கள், (ரு-சு) இரண்டு மூக்குகள்,(எ-அ)இரண்டு காதுகள், (கூ) வாய், (க0-கக) இரண்டு புஜங்கள், (கஉ) மார்பு, (கந-கச) இரண்டு ஸ்தநங்கள், (கரு) கொப்பூழ், (கசு) முதுகு, (கஎ) இடுப்புக்குமுன்பாகம், (கஅ-ககூ) இரண்டு இடுப்புகள், (உ0-உக) இரண்டு துடைகள், (உஉ-உந) இரண்டு முழங்கால்கள், (உச-உரு) இரண்டு பாதங்கள், ஆகிய இருபத்தைந்து இடங்களிலும் க்ரமமாக ந்யாஸம் செய்யவேண்டியது. கடுரு

పఞ్చోపనిషదాం న్యాసం తన్మన్త్రైరుపవిన్యసేత్।
పరే వ్యోమ్ని స్థితం దేవం శ్రీభూమిభ్యాం చ నీళయా॥ ౧౦౬
తత్రావాహ్య పరం వ్యోమ సవిమానం సమణ్టపమ్।
పీఠంచ నాగపర్యఙ్కం తత్రాసీనం శ్రియా సహ॥ ౧౦౭॥
చతుర్భుజం సున్దరాఙ్గం శఙ్ఖచక్రగదాధరమ్।
వామాఙ్కస్థశ్రియోపేత మర్చయే దచ్యుతం బుధః॥ ౧౦౮॥
ఆవాహ్య ముద్రయా సమ్య గాసనం చ నివేదయేత్।

பஞ்சோபநிஷதாம்ந்யாஸம் தந்மந்த்ரைருபவிந்யஸேத்।
பரேவ்யோம்நிஸ்திதம்தேவம் ஸ்ரீபூமிப்யாஞ்சநீளயா॥ க0சு.
தத்ராவாஹ்யபரம்வ்யோம ஸவிமாநம்ஸமண்டபம்।
பீடஞ்சநாகபர்யங்கம் தத்ராஸீநம்ஸ்ரியாஸஹ॥ க0எ.
சதுர்புஜம்ஸுந்தராங்கம் சங்கசக்ரகதாதரம்।
வாமாங்கஸ்தஸ்ரியோபேத மர்ச்சயேதச்யுதம்புத:॥ கஅ.
ஆவாஹ்யமுத்ராயாஸம்யகாஸநஞ்சநிவேதயேத்।

தா-ம்.—பஞ்சோபநிஷந்மந்த்ரங்களினால் பஞ்சோபநிஷத்துக்களுடைய ந்யாஸத்தை பகவத்விக்ரஹத்திற்செய்து,பரமபதத்தில் ஸ்ரீபூமிநீளாதேவீஸமேதனாய் நிரவதிகஸௌந்தர்யயுக்தனாய் திருவநந்தாழ்வான் மேல்வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீமந்நாராயணனை, திருவநந்தாழ்வான், திவ்யஸிம்ஹாஸநம், திருமாமணிமண்டபம், திவ்யவிமாநம், பரம

பதம், இவைகளுடன்கூட அந்த திவ்யமங்கள விக்ரஹத்திலாவாஹ நம் செய்து, நான்குதிருக்கைகள், திருவாழி, திருச்சங்கு, கௌமோதகீ என்கிற கதை, ஆகிய இந்த திவ்யாயுதங்கள், ஸுந்தரமான திவ்யமங்கள விக்ரஹம் இவைகளையுடையவராய், இடதுமடியிலெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியை யுடையவரான ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்குத் திருவாராதநம் செய்யவேண்டும். அப்பொழுது முதலில் முத்ரையினலாவாஹநம் செய்து பின்பு ஆஸநம் ஸமர்ப்பிக்கவேணும். கஉஅ,உ.

(பஞ்சோப நிஷத்துக்களாவன—பரமேஷ்டி, புருஷன், விஶ்வம், நிவ்ருத்தம், ஸர்வம் என்று பெயரையுடைய பகவானுடைய ஐந்து சக்திகள். பஞ்சோப நிஷந்மந்த்ரங்களாவன—ஷௌம் நம: பராயபரமேஷ்ட்யாத்மநே வாஸுதேவாயநம:, யாம்நம: பராயபுருஷாத்மநே ஸங்கர்ஷணாயநம: ராம்நம: பராயவிஶ்வாத்மநே ப்ரத்யும்நாயநம:, வாம்நம:பராய நிவ்ருத்தாத்மநே அநிருத்தாயநம:, லாம்நம: பராயஸர்வாத்மநே ஸ்ரீமதேநாராயணாயநம: என்பவைகள், ஆவாஹிநீ, ஸ்தாபிநீ, ஸந்நிதாபிநீ, முதலியவைகளும், சக்ரமுத்ரை, சங்கமுத்ரை முதலியவைகளும் முத்ரைகள். இவைகளின் ஸ்வரூபம் ஒருவர் நேரில் காட்டித் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதாகையால் இங்கு எழுதப்படவில்லை).

అర్చయిత్వాగురూన్ సర్వాన్ పీఠస్యోత్తరపార్శ్వతః ॥౧౦౯॥

హరి మభ్యర్చయేత్ పశ్చాదర్ఘ్యపాద్యాదిభి ర్నరః।

அர்ச்சயித்வாகுரூந்ஸர்வாந் பீடஸ்யோத்தரபார்ஶ்வத:॥ கஉகூ.

ஹரிமப்யர்ச்சயேத்பஶ்சா தர்க்யபாத்யாதிபிர்நர:|

தா-ம்.—திவ்யஸிம்ஹாஸனத்துக்கு இடதுபக்கத்தில் பூர்வாசார்யர்களுக்கு ஆஸநம ஸமர்ப்பித்துத் திருவாராதநம்செய்து, பின்பு அர்க்யம் பாத்யம் முதலியவைகளினால் ஸ்ரீமந்நாராயணனை யாராதிக்கக்கடவன். கஉகூ,உ.

స్వవామే పూరయేత్ తస్మాత్ గన్ధపుష్పయుతాన్యపః॥౧౧౦॥

సంపూర్య తస్య తోయేన లఘుపాత్రాణి పఞ్చ చ।

ఏలాచన్దనకర్పూరకోష్టాన్ పాత్రేషు విన్యసేత్॥ ౧౧౧॥

ஸ்வவாமே பூரயேத்கும்பம் கந்தபுஷ்பயுதாம்புநா॥ கக0.

ஸம்பூர்ய தஸ்ய தோயேந லகுபாத்ராணி பஞ்ச ச।
ஏலாசந்தநகர்பூர கோஷ்டாந்பாத்ரேஷு விந்யஸேத்॥ ககக.

தா-ம்.—தன்னுடைய இடதுபக்கத்தில் பரிசுத்தமான தீர்த்தம் நிறைத்த கும்பத்தை வைத்து அதில் சந்தனம் புஷ்பம் முதலான வாஸனை த்ரவ்யங்களைச்சேர்த்து, அந்த தீர்த்தத்தினுல் ஐந்து வட்டில்களை நிறைத்து அவைகளில் ஏலக்காய், சந்தநம், பச்சைக்கற்பூரம், கோஷ்டமாஞ்சி, இவைகளைச்சேர்க்கவேண்டியது. ககக.

అథవా తులసీపత్రం దత్వా మన్త్రేణ పూజయేత్।
అర్ఘ్యం పాద్యంతథా చామం మన్త్రేణైవ నివేదయేత్॥౧౧౨॥

அதவா துளஸீபத்ரம் தத்வாமந்த்ரேண பூஜயேத்।
அர்க்யம்பாத்யம்ததாசாமம் மந்த்ரேணைவநிவேதயேத்॥

தா-ம்.—அந்தவாஸனைத்ரவ்யங்களில்லாவிடில் துளஸீதளத்தைச்சேர்க்கவும், பின்பு அந்த பாத்ரங்களை த்வயத்தினுல் மந்த்ரித்து, அந்தத்தீர்த்தத்தினுல் அர்க்யம், பாத்யம், ஆசமநம், இவைகளை மந்த்ரத்தைச்சொல்லி பகவானுக்கு ஸமர்ப்பிக்க வேண்டியது. ககஉ.

దద్యాత్ప్రత్యుపచారం తు జలం పుష్పాఞ్జలిం తథా।

தத்யாத்ப்ரத்யுபசாரந்துஜலம் புஷ்பாஞ்ஜலிம்ததா।

தா-ம்.—தந்ததாவநம், ஸ்நாநம்; முதலிய ஒவ்வொரு உபசாரங்களிலும் அர்க்யபாத்ய ஆசமநங்களும், ஒரு விடுபுஷ்பமும் ஸமர்ப்பித்துக் கொடுக்கவேண்டியது. ககஉ௨.

నివేశ్య స్నానపీఠేఽథ తైలాభ్యఞ్జన పూర్వకమ్॥ ౧౧౩॥
స్నాపయే న్మన్త్రరత్నేన సూక్తై ర్విష్ణుప్రకాశకైః।
ఉద్వర్తనం చన్దనాద్యైః కృత్వా స్నాప్య శుభై ర్జలైః॥౧౧౪॥
దీప్తై ర్నీరాజయిత్వా తు దద్యా దాచమనోదకమ్।

நிவேச்யஸ்நாநபீடேத தைலாப்யஞ்சநபூர்வகம்॥ ககந.

ஸ்நாபயேந்மந்த்ரரத்நேந ஸூக்தைர் விஷ்ணுப்ரகாசகை:।
உத்வர்த்தநம்சந்தநாத்யை: க்ருத்வாஸ்நாப்யசுபைர்ஜலை:॥ ககச.

தீபைர்நீராஜயித்வாது தத்யாதாசமநோதகம்|

தா-ம்.—பின்பு திருமஞ்சந வேதிகையில் எழுந்தருளப்பண்ணி தைலக்காப்பு ஸமர்ப்பித்து, சந்தநம் நெல்லிக்காய் முதலானவைகளால் திருமேனியைச் சோதித்து, வாஸனை சேர்த்தஜலத்தினால் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய ப்ரபாவத்தைச்சொல்லுகிற புருஷஸூக்தம் முதலிய மந்த்ரங்களையும் த்வயத்தையு மநுஸந்தித்துக்கொண்டு திருமஞ்சநம்செய்து கடைசியில் மங்களாரத்தியும் ஆசமநமும ஸமர்ப்பிக்கக்கடவன். ௧௧௪௨.

వస్త్రం శుభతరం దత్వా తథైవాచ మనీయకమ్॥ ౧౧౫॥

దత్వా చైవోపవీతం చ మధుపర్కేణ పూజయేత్ ।

வஸ்த்ரம்சுபதரம்தத்வா ததைவாசமநீயகம்|| ௧௧௫.

தத்வாசைவோபவீதஞ்ச மதுபர்கேண பூஜயேத்|

தா-ம்.—அநந்தரம் திருப்பரியட்டம் ஸமர்ப்பித்து, ஆசமநீயம் ஸமர்ப்பித்து. உபவீதம் ஸமர்ப்பித்து, மதுபர்கம்கண்டருளப்பண்ண வேண்டும். ௧௧௫௨.

భూషణైరలంకృత్య గన్ధం దత్వా సువాసితమ్॥ ౧౧౬॥

సురభీణి చ పుష్పాణి మాల్యాని వివిధాని చ।

ధూపం దీపం చ నైవేద్యం తామ్బూలం చ సమర్పయేత్॥౧౧౭॥

பூஷணைரலங்க்ருத்ய கந்தம்தத்வாஸுவாஸிதம்|| ௧௧௬.

ஸுரபீணிசபுஷ்பாணி மால்யாநிவிவிதாநிச|

தூபம்தீபஞ்ச நைவேத்யம் தாம்பூலஞ்ச ஸமர்பயேத்|| ௧௧௭.

தா-ம்.—திருவாபரணம், பரிமளம்சேர்த்த சந்தநம், பரிமளமுடைய அநேகவிதமான புஷ்பமாலைகள், தூபம், தீபம், இவைகளை ஸமர்ப்பித்து, ப்ரஸாதம், பாயஸம், திருப்பணியாரம் முதலானவைகளையும், பழம் அடைக்காய்களையும் அமுதுசெய்யப் பண்ணவேண்டியது. ௧௧௭௨.

పరిణీయ నమస్కృత్య స్తుత్వా స్తుతిభిరేవ చ।

దీపైర్నీరాజనం కృత్వా సుమనోఽఞ్జలినాఽర్చయేత్॥౧౧౮॥

பரிணீயநமஸ்க்ருத்ய ஸ்துத்வாஸ்துதிபிரேவச|
தீபைர்நீராஜநம்க்ருத்வா ஸுமநோஞ்ஜலிநார்சயேத்॥ ககஅ.

தா-ம்.—பின்பு ப்ரதக்ஷிணம்செய்து தெண்டன் ஸமர்ப்பித்து, ஜிதந்தாமுதலிய ஸ்தோத்ரங்களை அர்த்தாநுஸந்தாநத்துடன் அநுஸந்தித்து மங்களாரத்தி ஸமர்ப்பித்து, இரண்டுகைகளிலும் புஷ்பங்களை எடுத்துத் திருவடிகளில் ஸமர்ப்பிக்கக்கடவன். ககஅ.

సర్వాన్కుర్వీతోపచారాన్ మన్త్రరత్నేన దేశికః ।
శ్రీమదష్టాక్షరేణాపి సమ్యగారాధనం హరేః ॥ ౧౧౯॥

ஸர்வாந்குர்வீதோபசாராந் மந்த்ரரத்நேநதேசிக:|
ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷரேணாபி ஸம்யகாராதநம்ஹரே:|| ககசு

தா-ம்.—பகவதாராதநத்தில் திருமந்த்ரத்தினாலாவது, த்வயத்தினாலாவது ஸமஸ்தோபசாரங்களையும் ஸமர்ப்பிக்கக்கடவன். ககசு.

ఏవంత్రికాలమర్చాయాం పూజయే ద్విధివ ద్ధరిమ్।
అర్చాయా యద్య భావస్స్యాద్ధృదయే స్థణ్డిలేపివా ॥ ౧౨౦॥
అర్చయే న్మనసా ధ్యాత్వా హరిం సమ్యక్సమాధిమాన్ ।

ஏவம்த்ரிகாலமர்ச்சாயாம் பூஜயேத்விதிவத்தரிம்|
அர்ச்சாயாயத்யபாவஸ்ஸ்யாத்த்ருதயேஸ்தண்டிலேபிவா||கஉ0.
அர்ச்சயேந்மநஸாத்யாத்வா ஹரிம்ஸம்யக்ஸமாதிமாந்|

தா-ம்—இவ்விதமாய் உதயம், மத்யாஹ்நம், ஸாயங்காலம் இம்மூன்றுகாலங்களிலும் அர்ச்சாவிக்ரஹத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணனை ஆராதிக்கக்கடவன். அர்ச்சாவிக்ரஹமில்லாவிடில் மநஸ்ஸில் த்யாநம் செய்யக்கடவன். அல்லது, புல்முதலியவையில்லாத ப்ரதேசத்தில் விக்ரஹத்தை யெழுதி அதில்பகவானை த்யாநம் செய்யக்கடவன். கஉ0.

అష్టోత్తరసహస్రం వా శతమష్టోత్తరం తు వా ॥ ౧౨౧॥
అష్టావింశతికృత్వో వా మన్త్రరత్నమనుస్మరన్ ।

அஷ்டோத்தரஸஹஸ்ரம்வா சதமஷ்டோத்தரந்துவா|| கஉக.
அஷ்டாவிம்சதிக்ருத்வோவா மந்த்ரரத்நமநுஸ்மரந்|

தா-ம்.—திருவாராதநம் செய்தபின் ஆயிரத்தெட்டுத்தரமாவது நூற்றெட்டுத் தரமாவது, இருபத்தெட்டுத்தரமாவது, த்வயமந்த்ரத்தைஜபம்செய்யக்கடவன். கஉகஉ.

ద్వయాత్పరతరో మన్త్రో నాస్తి సర్వ ప్రదో నృణామ్॥ ౧౨౨॥
యస్యోచ్చారణమాత్రేణ సర్వసిద్ధి మవాప్నుయాత్॥ ౧౨౩॥
ద్వయార్థరహితం విప్రం దూరతః పరివర్జయేత్ ।

த்வயாத்பரதரோமந்த்ரோ நாஸ்திஸர்வப்ரதோந்ருணாம்॥ கஉஉ.
யஸ்யோச்சாரணமாத்ரேண ஸர்வஸித்திமவாப்நுயாத்।
த்வயார்த்தரஹிதம்விப்ரம் தூரதஃபரிவர்ஜயேத்॥ கஉங.

தா-ம்.—அபேக்ஷிதங்களைக்கொடுக்கிற மந்த்ரங்களில் த்வயமே ச்ரேஷ்டமான மந்த்ரம். இதை அர்த்தாநுஸந்தாநமின்றிக்கே சொன்னபோதிலும் எல்லாமநோரதங்களையும் பூர்த்திபண்ணிவைக்கும். இதைக்காட்டிலு முயர்ந்தமந்த்ரம் கிடையாது. ப்ராஹ்மணன் இதை முக்கியமாய் அர்த்தத்துடன் ஜபிக்கக்கடவன். அப்படி ஜபம்செய்யாவிடில் அவனுடன் கூடவுட்கார்தல், பேசுதல், முதலானவை செய்யக் கூடாது. கஉங.

ఇతి శ్రీ పరాశర స్మృతా వుత్తరఖణ్డే విశిష్టపరమధర్మశాస్త్రే
విస్తృతనిత్యారాధనవర్ణనం నామ షష్ఠోఽధ్యాయః,

கூ-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

எ-வது அத்தியாயம்.

டோலோத்ஸவவர்ணநம்.

శ్రీపరాశరఉవాచ.

నిత్యం సాయాహ్న సమయే డోలాయాం పూజయే ద్ధరిమ్॥
చతుస్తమ్భమయీం దివ్యాం చతుర్దామవిభూషితామ్॥ ౧॥
దివ్యస్రగ్వసనోపేతాం శిబికాం పరికల్పయేత్ ।

நித்யம்ஸாயாஹ்நஸமயே டோலாயாம்பூஜயேத்தரிம்।
சதுஸ்தம்பமயீம்திவ்யாம் சதுர்தாமவிபூஷிதாம்॥ க
திவ்யஸ்ரக்வஸநோபேதாம் சிபிகாம்பரிகல்பயேத்।

தா-ம்.—ப்ரதிதிநம் ஸாயங்காலத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணனை, ஊஞ்ஜலிலெழுந்தருளப்பண்ணி உத்ஸவம் செய்யவேண்டியது. அதற்

காக ஊஞ்சலை நாலுபக்கத்திலும், நாலுகால்கள் நிறுத்தி பக்கங்களில் நான்கு சங்கிலிகள் கட்டித் தொங்கவிட்டு ஸுவர்ணம், வெள்ளி, ரத்நம், முத்து, புஷ்பம், இவைகளினால் செய்யப்பட்ட மாலைகளினலலங்கரித்து, உயர்ந்த வஸ்த்ரங்கள் விரித்து அழகியதாக ஏற்படுத்தவேண்டும். ௧௨.

స్తమ్భేషు చతురో వేదాన్ సమావాహ్య ప్రపూజయేత్ ॥ ౨॥
ఇతిహాసపురాణాని వేదాఙ్గాని తథా ద్విజాః ।
దామాన్యావాహయే త్తస్యాం శిబికాయాం ద్విజోత్తమాః॥౩॥
తదధస్తాద్వైనతేయం నాగరాజ మథోపరి।
పాదేషు చతురో మన్త్రాన్ సావిత్రీం తు ధ్వజే తథా॥ ౪॥
ప్రణవం చ పతాకాయాం ఛత్రేషు వ్యాహృతీస్తథా।
తోరణేషు సురాన్ సర్వాన్ వ్యజనేషు తథైవ చ ॥ ౫॥
ఇత్యేవం వాఙ్మయీం విద్యాం డోలాయాం పూజయేచ్ఛుభామ్।
లక్ష్మ్యా సహ శయానం వై తస్యాం దేవం ప్రపూజయేత్ ॥౬॥

ஸ்தம்பேஷுசதுரோவேதாங் ஸமாவாஹ்யப்ரபூஜயேத்|| ௨.
இதிஹாஸபுராணாநிவேதாங் காநிததாத்விஜா:|
தாமாங்யாவாஹயேத்தஸ்யாம் சிபிகாயாம்த்விஜோத்தமா:|| ௩.
ததஸ்தாத்வைநதேயம் நாகராஜமதோபரி|
பாதேஷுசதுரோமந்த்ராங் ஸாவித்ரீந்துத்வஜேததா|| ௪.
ப்ரணவஞ்சபதாகாயாம் சத்ரேஷுவ்யாஹ்ருதீஸ்ததா|
தோரணேஷுஸுராங்ஸர்வாங் வ்யஜநேஷுததைவச|| ௫.
இத்யேவம்வாங்மயீம்வித்யாம் டோலாயாம்பூஜயேச்சுபாம்|
லக்ஷ்ம்யாஸஹசயாநம்வை தஸ்யாம்தேவம்ப்ரபூஜயேத்|| ௬.

தா-ம்.—அந்த ஊஞ்சலில் நான்குபக்கங்களில் நான்குவேதங்களையும், ஸ்ரீராமாயணம்முதலிய இதிஹாஸங்கள், ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் முதலிய புராணங்கள், மீமாம்ஸைமுதலிய சாஸ்த்ரங்கள், வ்யாகரணம்முதலிய வேதாங்கங்கள், இவைகளை நான்கு சங்கிலிகளிலும், ஆவாஹநம்செய்து ஊஞ்சலுக்குக்கீழ் கருத்மானையும், நாலு கம்பங்

களுக்கும் நடுவில் ஆதிசேஷனையும், நாலு கால்களில் நாலு வ்யாஹ்ருதி மந்த்ரங்களையும், த்வஜத்தில் ஸாவித்ரியையும், மேல்சுற்றும் கட்டியிருக்கிற டக்கயங்களில் ப்ரணவத்தையும், குடைகளில் வ்யாஹ்ருதிகளையும், தோரணங்களிலும் விசிறிகளிலும் ஸமஸ்ததேவதைகளையும், ஆவாஹநம்செய்து, இப்படி வித்யாஸ்வரூபமாய், மங்களகரமான தேவதையை ஊஞ்சலிலாராதித்து, அந்த ஊஞ்சலில் ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியுடன் சயநித்துக்கொண்டிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணனை ஆராதநம் செய்யக்கடவன், சு.

గన్ధైః పుష్పైశ్చ వివిధైః ఫలైర్భక్ష్యైస్సపాయసైః ।
ధూపైర్దీపైశ్చ తామ్బూలై ర్యథాశక్తి చ పూజయేత్ ॥ ౭॥

கந்தைஃபுஷ்பைஸ்சவிவிதைர் பலைர்பக்ஷ்யைஸ்ஸபாயஸைஃ।
தூபைர்தீபைஸ்சதாம்பூலைர்யதாசக்திசபூஜயேத்॥ எ.

தா-ம்.—ஊஞ்சலில் எழுந்தருளப்பண்ணினபின்பு சந்தநம், புஷ்பம், தூபம், தீபம், பாயஸம், திருப்பணியாரம், பழம், தாம்பூலம், இவைகளினாலாராதநம் செய்யவேண்டும். எ.

చామరైస్తాలవృన్తాద్యై ర్గీతవాదిత్రనర్తనైః ।
పూజాం కృత్వా యథాశక్తి పశ్చాద్డోలాం ప్రదోలయేత్॥ ౮॥

சாமரைஸ்தாலவ்ருந்தாத்யைர் கீதவாதித்ரநர்தநைஃ।
பூஜாம்க்ருத்வாயதாசக்தி பஸ்சாட்டோலாம்ப்ரடோலயேத்॥ அ.

தா-ம்.—சாமரம் திருவாலவட்டங்களை வீசுதல், காநம் செய்தல், வீணைமுதலியவைகளைக் கேட்பித்தல், நர்த்தநம் செய்தல், இவைகளினால் தன்சக்திக்குத் தகுந்தபடி ஆராதநம் செய்து அநந்தரம் ஊஞ்சலைச்சலிப்பிக்கவேண்டியது, அ.

వేదైశ్చతుర్భిః ప్రథమం వేదాఙ్గైస్తదనన్తరమ్ ।
సూక్తైశ్చ బ్రాహ్మణస్తోత్రైః పురాణై ర్వైష్ణవై శ్శుభైః॥ ౯॥
గాపయిత్వా ప్రబన్ధైశ్చ శనైర్డోలాం చ డోలయేత్ ।
శ్రియం స్వలఙ్కృతాం తత్ర రోప్య డోలాం విశేషతః ॥ ౧౦॥

வேதைஸ்சதுர்பிஃப்ரதமம் வேதாங்கைஸ்ததநந்தரம்।
ஸூக்தைஸ்சப்ராஹ்மணஸ்தோத்ரைஃ புராணைர்வைஷ்ணவைச்சுபைஃ।

காபயித்வாப்ரபந்தைஸ்சஸ்தைர் டோலாஞ்சடோலயேத்|
ஸ்ரியம்ஸ்வலங்க்ருதாம் தத்ராரோப்ய டோலாம்விசேஷதः|| க0.

தா-ம்.—ஊஞ்சலாடும்போது முதலில் நான்கு வேதங்களையும், அநந்தரம் வேதாங்கங்களையும், உபநிஷத்துக்களையும், ஸாத்விகபுராணங்களையும், திவ்யப்ரபந்தங்களையும் கானம்செய்வித்து மெள்ளமெள்ள ஊஞ்சலைச் சலிப்பிக்கவேண்டும். ஊஞ்சலில் ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியை அவஸ்யமாய் எழுந்தருளப்பண்ணவேணும். க0.

డోలామహోత్సవో నిత్యం ప్రతిమాస మథాపి వా ।
మాసం సంవత్సరం వా స్యాన్నిమిత్తేషు విశేషతః ॥ ౧౧॥

டோலாமஹோத்ஸவோநித்யம் ப்ரதிமாஸமதாபிவா|
மாஸம்ஸம்வத்ஸரம் வாஸ்யாந்நிமித்தேஷுவிசேஷதः|| கக.

தா-ம்.—டோலோத்ஸவம் தினந்தோறும் செய்யவேண்டியது. அதற்குச் சக்தியில்லாவிடில் மாஸத்துக்கொருதரமாவது வருஷத்திலொருதரமாவது செய்யவேண்டும். விசேஷதினங்களில் யதாசக்தி டோலோத்ஸவம் அவஸ்யம் செய்யவேண்டும். கக.

అత్యన్తాభిమతా డోలా విష్ణుదేవస్య శార్ఙ్గిణః ।
ఆషాఢాదిచతుర్మాసాన్ డోలాస్యాత్ప్రతివత్సరమ్ ॥ ౧౨॥

அத்யந்தாபிமதாடோலா விஷ்ணுதேவஸ்யசார்ங்கிணः|
ஆஷாடாதிசதுர்மாஸாந் டோலாஸ்யாத்ப்ரதிவத்ஸரம்|| க௨.

தா-ம்.—ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு டோலோத்ஸவம் மிகவுமிஷ்டமாயிருக்கும். ஆகையால் ஆஷாடம், ஸ்ராவணம், பாத்ரபதம், ஆஸ்வயுஜம், இந்த நாலு மாஸங்களிலும் ப்ரதிவருஷம் டோலோத்ஸவம் செய்யவேண்டும். க௨.

నివేశ్య శుభశయ్యాయాం డోలాయాం విధివద్బుధః ।
ఋగ్గానైస్సామగానైశ్చ యజుఃపాఠైః ప్రబన్ధకైః ॥ ౧౩॥
పుణ్యైర్మనోహరైస్స్తోత్రైర్డోలాపూజాం సమాచరేత్ ।

நிவேஸ்யசுபசய்யாயாம் டோலாயாம்விதிவத்புதः|
ருக்கானைஸ்ஸாமகானைஸ்ச யஜுःபாடைःப்ரபந்தகைः|| க௩.
புண்ண்யைர்மனோஹரைஸ்ஸ்தோத்ரைர் டோலாபூஜாம்ஸமாசரேத்|

தா-ம்.—டோலோத்ஸவத்தின் மஹிமையையறிந்த புருஷன் ம்ருதுவான திருப்பள்ளியையுடைய ஊஞ்சலில் ஸ்ரீமந்நாராயணனை எழுந்தருளப்பண்ணி க்ரமமாக ருக்யஜுஸ் ஸாமவேதங்களினுலும், திவ்ய ப்ரபந்தங்களினுலும், மனதுக்கின்பமாய் பகவதநுக்ரஹத்துக்கு ஸாதகமாயிருக்கிற ஸ்தோத்ரங்களினுலும் ஸ்தோத்ரம் செய்யக்கடவன். கஙஉ.

దర్శనా ద్దేవ డోలాయాం త్రయీనాథస్య శార్ఙ్గిణః ॥ ౧౪॥
సర్వబన్ధవినిర్ముక్తా నరా యాన్తి పరం పదమ్ ।

தர்சநாத்தேவடோலாயாம் த்ரயீநாதஸ்யசார்ங்கிண꞉ கச.
ஸர்வபந்தவிநிர்முக்தா நராயாந்திபரம்பதம்|

தா-ம்.—ஸகல வேதத்தின் ஸாரார்த்தமான ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய டோலோத்ஸவத்தை ஸேவித்தவர்கள் ஸம்ஸாரத்தைக் கடந்து மோக்ஷத்தையடைவார்கள். கசஉ.

డోలాయాం దర్శనం విష్ణో ర్మహాపాతకనాశనమ్ ॥ ౧౫॥
హయమేధాయుతా త్పుణ్యం సర్వకామఫలప్రదమ్ ।

டோலாயாம்தர்சநம் விஷ்ணோர் மஹாபாதகநாசநம்|| கரு.
ஹயமேதாயுதாத்புண்யம் ஸர்வகாமபலப்ரதம்|

தா-ம்.—ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய டோலோத்ஸவத்தை ஸேவித்தவனுக்கு ப்ரஹ்மஹத்யைமுதலிய பெரிய பாபங்களும் நசிக்கும். பதினுயிரமஶ்வமேதத்தினுலுண்டான புண்யத்தைக்காட்டிலும் அதிகபுண்யமுண்டாகும். இச்சித்தவைபெல்லாம் ஸித்திக்கும். கருஉ.

డోలామహోత్సవం కుర్యాత్ సకృద్వా యో ద్విజోత్తమాః॥ ౧౬.
కులకోటిం సముద్ధృత్య స గచ్ఛే ద్వైష్ణవం పదమ్ ।

டோலாமஹோத்ஸவம்குர்யாத்ஸக்ருத்வாயோத்விஜோத்தமா꞉|| கசா.
குலகோடிம்ஸமுத்ருத்ய ஸகச்சேத்வைஷ்ணவம்பதம்|

தா-ம்.—மஹர்ஷிகளே! எவனொருவன் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு ஒருக்காலாகிலும் டோலோத்ஸவத்தைச் செய்கிறுனே? அவன் தன் குலத்திற்பிறந்தார்களாய் மோக்ஷத்தையடையாமல் கீழ்லோகங்களிலிருக்கிற எல்லாரையும் மோக்ஷத்தையடைவிப்பித்துத் தானும் மோக்ஷத்தையடைகிறுன். கசாஉ.

జన్మర్క్షే వాసుదేవస్య రాఘవస్య విశేషతః ॥ ౧౭॥
మహోత్సవం ప్రకుర్వీత డోలాయాం వినివేశ్య తౌ ।

ஜந்மர்க்ஷேவாஸுதேவஸ்ய ராகவஸ்யவிசேஷத꞉|| கஎ.
மஹோத்ஸவம்ப்ரகுர்வீத டோலாயாம் விநிவேஸ்யதௌ|

தா-ம்.—ஸ்ரீஜயந்தி, ஸ்ரீராமநவமி, இந்த உத்ஸவங்களில் கண்ணன், சக்ரவர்த்தித்திருமகன், இவர்களுக்கு டோலோத்ஸவம் செய்யவேண்டும். கஎஉ.

ఉత్సవే యో హరేః క్షేత్రే డోలాం పశ్యతి భక్తిమాన్॥ ౧౮॥
స మహాపాతకైర్ఘోరైర్ముచ్యతే నాత్ర సంశయః ।

உத்ஸவேயோஹரே꞉க்ஷேத்ரே டோலாம்பஸ்யதிபக்திமாந்|| கஅ.
ஸமஹாபாதகைர்கோரைர் முச்யதேநாத்ரஸம்சய꞉|

தா-ம்.—ஒருவன் பக்தியுடையவனாய் ஸ்ரீரங்கம்முதலிய திவ்ய தேசங்களிற் சென்று டோலோத்ஸவத்தை ஸேவித்தானாகில் அவனுடைய ஸமஸ்த பாபங்களும் நசிக்கும். இதில் ஸம்சயமில்லை. கஅஉ.

సర్వాన్ కామానవాప్నోతి పదం ప్రాప్నోత్యసంశయమ్॥ ౧౯॥

ஸர்வாந்காமாநவாப்நோதி பதம்ப்ராப்நோத்யஸம்சயம்|| கக.

தா-ம்.—டோலோத்ஸவத்தை ஸேவித்தவன் ஸகல மநோரதங்களையுமடைந்து கடையிசில் மோக்ஷத்தையடைவன். இதில் ஸம்சயமில்லை. ககூ.

యత్ర యత్ర స్థితా డోలా దేవస్య పరమాత్మనః ।
తత్ర దేవగణాః సర్వే బ్రహ్మరుద్రపురోగమాః॥ ౨౦॥
గాయన్తి సామగానేన విమానస్థాశ్చ భక్తితః ।

யத்ரயத்ரஸ்திதாடோலா தேவஸ்யபரமாத்மந꞉|
தத்ரதேவகணாஸ்ஸர்வேப்ரஹ்மருத்ரபுரோகமா꞉|| உ0
காயந்திஸாமகாநேந விமாநஸ்தாஸ்சபக்தித꞉|

தா-ம்.—ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு எங்கெந்த விடங்களில் டோலோத்ஸவம் நடக்கிறதோ? அங்கெல்லாம் ப்ரஹ்மா,ருத்ரன் முதலிய தேவர்கள் விமானங்களிலேறிவந்து பக்தியுடன் ஸாமகானம் பண்ணி ஸ்துதிசெய்கிறார்கள்.

యా స్తు పశ్యేచ్చుభాం డోలాం హరే ర్నారాయణస్య హి॥౨౧॥
స స్నాత స్సర్వతీర్థేషు సర్వయజ్ఞేషు దీక్షితః।

யஸ்துபஶ்யேச்சுபாம்டோலாம் ஹரேர்நாராயணஸ்யஹி॥ உக.
ஸஸ்நாதஸ்ஸர்வதீர்த்தேஷு ஸர்வயஜ்ஞேஷுதீக்ஷிதஃ॥

தா-ம்.—எவனொருவன் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய டோலோத்ஸவத்தை ஸேவிக்கிறானோ? அவன் ஸமஸ்தபுண்யதீர்த்தங்களிலும் ஸ்நாநம் செய்தவனாகிறான், ஸமஸ்தயஜ்ஞங்களையும் செய்தவனாகிறான் (அந்தபலங்களை யெல்லா மடைவன்).

గవా మయుతదానస్య ఫల మాప్నోతిచ ధ్రువమ్।
సర్వపాపవిముక్తోఽసే విష్ణుసాయుజ్య మాప్నుయాత్॥౨౨॥

கவாமயுததாநஸ்ய பல மாப்நோதிசத்ருவம்॥ உஉ.
ஸர்வபாபவிமுக்தோந்தேவிஷ்ணுஸாயுஜ்யமாப்நுயாத்॥ உஉ.

தா-ம்.—ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய டோலோத்ஸவத்தை ஸேவித்தவன் பதினாயிரம் கோதாநத்தின் பலத்தையடைவன். அவனுக்கு எல்லாப்பாபங்களும் தொலையும். இந்த சரீராவஸாநகாலத்தில் மோக்ஷத்தை யடைவன். இதில் ஸம்சயமில்லை; நிஸ்சயம்.

ఇతి శ్రీపరాశరస్మృతౌ ఉత్తరఖణ్డే విశిష్ట పరమధర్మశాస్త్రే
డోలోత్సవవర్ణనంనామ సప్తమోఽధ్యాయః.

எ-வது அத்யாயம் முற்றிற்று.

அ-வது அத்யாயம்.

நைமித்திகோத்ஸவவர்ணநம்,

శ్రీపరాశరఉవాచ.

అథ నైమిత్తికం వక్ష్యే విష్ణో రారాధనక్రమమ్।
యదుక్త మృషిభిః పూర్వం తదప్యేవ విధానతః॥ ౧॥

ஸ்ரீபராசரஉவாச.

அதநைமித்திகம்வக்ஷ்யே விஷ்ணோராராதநக்ரமம்॥
யதுக்தம்ருஷிபிஃபூர்வம் தத்ப்ரவிபிவிதாநதஃ॥ க.

தா-ம்.—பராசரபகவான் சொல்லுகிறார்.—ருஷிகளே! பகவானுக்கு நித்யமாகச்செய்யவேண்டும் திருவாராதநக்ரமத்தைப் பரக்கச் சொன்னேன். இனி, விசேஷதிநங்களிற் செய்யவேண்டிய திருவாராதநக்ரமத்தைச்சொல்லப்போகிறேன் கேளுங்கள். இவ்வண்ணமே வஸிஷ்டர் முதலிய ருஷிகளும் முற்காலத்தி லுபதேசித்திருக்கிறார்கள்.

ఉపోష్యైకాదశీం సమ్యగ్ద్వాదశ్యామరుణోదయే।
ధాత్రీస్నానం నరః కృత్వా పూజయేన్మధుసూదనమ్॥ ౧॥

உபோஷ்யைகாதசீம்ஸம்யக் த்வாதஶ்யாமருணோதயே|
தாத்ரீஸ்நாநம்நர꞉க்ருத்வாபூஜயேந்மதுஸூதநம்|| ௨.

தா-ம்.—ஏகாதசியன்றைக்கு ஒன்றும் புஜியாமலுபவாஸம்செய்து த்வாதசி யன்றைக்கு விடியற்காலத்தில் தலைக்கு நெல்லிக்காய் தேய்த்துக்கொண்டு ஸ்நாநம் செய்து பின்பு ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்குத்திருவாராதநம் செய்யவேண்டும். ௨.

కోమలైస్తులసీపత్రైర్హృద్యమఞ్జరిసంయుతైః।
అర్చయేన్మన్త్రరత్నేన త్వష్టోత్తరశతం హరిమ్॥ 3॥

கோமலைஸ்துலஸீபத்ரைர் ஹ்ருத்யமஞ்ஜரிஸம்யுதை꞉|
அர்ச்சயேந்மந்த்ராத்நேநத்வஷ்டோத்தரசதம்ஹரிம்||

தா-ம்.—அத்திருவாராதநத்தில், அழகியதாயிருக்கிற கதிர்களையுடைய ம்ருதுவான திருத்துழாயினிதழ்களைக்கொண்டு த்வயமந்த்ரத்தினால் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு அர்ச்சனை செய்யவேண்டியது. ௩.

మధ్వాజ్యగుడసంయుక్తం పాయసాన్నం సమర్పయేత్।
తేనైవ జుహుయాదగ్నౌ మన్త్రేణైవ తు భక్తిమాన్॥ ౪॥

மத்வாஜ்யகுடஸம்யுக்தம் பாயஸாந்நம்ஸமர்ப்பயேத்|
தேநைவஜுஹுயாதக்நௌ மந்த்ரேணைவதுபக்திமாந்|| ௪.

தா-ம்.—பின்பு, தேன், பால், வெல்லம் சேர்த்துச் செய்தப்ரஸாதத்தை யமுதுசெய்யப்பண்ணி, அந்த ப்ரஸாதத்தினாலேயே த்வயமந்த்ரத்தைச் சொல்லி வெகுபக்தியுடன் தன் சக்திக்குத்தக்கபடி அக்நியில் ஹோமம் செய்யவேண்டியது. ௪.

వైష్ణవాన్భోజయేత్పూర్వం స్వయం భుఞ్జీత వై తతః।
పురాణశ్రవణం కృత్వా యావదస్తమయం రవేః॥ ౫॥

రాత్రౌ మహోత్సవం కుర్యా ద్గీతవాదిత్రనిస్స్వనైః।
సద్యః ప్రసన్నో భగవాన్ ప్రీణాతి పురుషోత్తమః॥ ౬॥
తథా నతుష్యతి శ్రీశో యజ్ఞదానవ్రతాదిభిః।
ద్వాదశీపూజనా దన్య ద్విష్ణోః ప్రీతికరం న తు॥ ౭॥

வைஷ்ணவாந்போஜயேத் பூர்வம் ஸ்வயம்புஞ்ஜீதவைததஃ।
புராணஸ்ரவணம்க்ருத்வா யாவதஸ்தமயம்ரவேஃ॥ ௫.
ராத்ரௌமஹோத்ஸவம் குர்யாத் கீதவாதித்ரநிஸ்வநைஃ।
ஸத்யஃப்ரஸந்நோபகவாந் ப்ரீணாதிபுருஷோத்தமஃ॥ ௬.
ததாநதுஷ்யதிஸ்ரீசோ யஜ்ஞதாநவ்ரதாதிபிஃ।
த்வாதசீபூஜநாதந்யத்விஷ்ணோஃ ப்ரீதிகரம்நது॥ ௭.

தா-ம்.—பின்பு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை யமுதுசெய்யப்பண்ணி வைத்து அதன்பின் அச்சேஷத்தைத் தான்புஜிக்கக்கடவன், அநந்தரம், ஸூர்யனஸ்தமிக்குமளவு முறங்காமலிருந்து புராணம் வாசிக்குமிடத்திற்குச் சென்று புராணகதைகளைக்கேட்டிருந்து, அன்றிராத்திரி வீணை மத்தளம் முதலிய மங்கள வாத்யங்களை முழக்கி ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்குப் பெரிய உத்ஸவம் செய்யக்கடவன். இப்படிசெய்தால் ஸ்ரீமந்நாராயணன் வெகு சீக்ரத்தில் அவனிடத்திலருள்புரிவன். யஜ்ஞம், தாநம், வ்ரதம் முதலிய எதைச்செய்தாலும் அதெல்லாம் த்வாதசியில் கீழ்ச்சொன்னபடி செய்ததிருவாராதநத்தைப்போல் ஸ்ரீபதிக்குப் ப்ரியமாகமாட்டா. ௭.

తులసీపూజనాచ్చైవ తథా భాగవతార్చనాత్।
మన్దవారేఽథ సాయాహ్నే నరకేసరిపూజనాత్॥ ౮॥
అశ్వమేధసహస్రస్య ఫలం ప్రాప్నోతి నిశ్చితమ్।

துலஸீபூஜநாச்சைவ ததாபாகவதார்ச்சநாத்।
மந்தவாரேதஸாயாஹ்நே நரகேஸரிபூஜநாத்॥ ௮.
அஸ்வமேதஸஹஸ்ரஸ்ய பலம்ப்ராப்நோதிநிஸ்சிதம்।

தா-ம்.—திருத்துழாயையும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையு மாராதித்தாலும், நரஸிம்ஹ சதுர்த்தசியில் அதிலும் சனிக்கிழமையோடு கூடிய நரஸிம்ஹசதுர்த்தசியில்ஸாயங்காலத்தில் ஸ்ரீநரஸிம்ஹனுக்குத்திருவாராதநம் செய்தாலும் ஆயிரமஸ்வமேதங்களின் பலத்தையடையக்கடவன். இதில் கொஞ்சமும் ஸம்சயமில்லை நிஸ்சயம். ௮௨.

కోదణ్డస్థే రవౌ నిత్యం ప్రత్యూషే స్నానమాచరేత్ ॥ ౯॥
తత్రార్చయే జ్జగన్నాథం ధూపదీపనివేదనైః ।
అర్చయిత్వాఽచ్యుతం భక్త్యా న భూయో జన్మభాగ్భవేత్ ॥౧౦॥

கோதண்டஸ்தேரவௌநித்யம் ப்ரத்யூஷேஸ்நாநமாசரேத்|| கூ,
தத்ரார்ச்சயேஜ்ஜகந்நாதம் தூபதீபநிவேதநை:|
அர்ச்சயித்வாச்யுதம்பக்த்யா நபூயோஜந்மபாக்பவேத்|| கo.

தா-ம்.—மார்கழிமாஸத்தில் விடியற்காலத்தி லெழுந்திருந்து ஸ்நாநம்செய்து ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு பக்தியுடன் தூபதீபங்கள் ஸமர்ப்பித்து நைவேத்யம் கண்டருளப்பண்ணி, தினந்தோறும் திருவாராதநம் செய்யக்கடவன். இப்படிசெய்கிறவன் திரும்பி ஸம்ஸாரத்திற் பிறக்கமாட்டான். கo,

నద్యాం స్నాత్వా విధానేన తపోమాస్యరుణోదయే ।
పూజయే న్మాధవీపుష్పై రపూపాది నివేదయేత్ ॥ ౧౧॥

అర్చయిత్వా విధానేన సర్వాన్ కామాన్ సమశ్నుతే ।
తపస్యేచోదితే భానౌ స్నాత్వా నద్యాం విధానతః ॥ ౧౨॥

మాధవీకుసుమై ర్నిత్య మర్చయే న్మాధవం బుధః ।
కృసరం గుడముద్గాన్నం శర్కరాఢ్యం నివేదయేత్ ॥ ౧౩॥

తిలైశ్చ మధుసంయుక్తై ర్జుహుయాత్పౌరుషేణహి ।
పరితుష్యే జ్జగనాథ శ్శ్రియా సహ జనార్దనః ॥ ౧౪॥

நத்யாம்ஸ்நாத்வாவிதாநேந தபோமாஸ்யருணோதயே|
பூஜயேந்மாதவீபுஷ்பை ரபூபாதிநிவேதயேத்|| கக.
அர்ச்சயித்வாவிதாநேந ஸர்வாந்காமாந்ஸமஸ்நுதே|
தபஸ்யேசோதிதேபாநௌ ஸ்நாத்வாநத்யாம்விதாநத:|| கஉ.
மாதவீகுஸுமைர்நித்ய மர்ச்சயேந்மாதவம்புத:|
க்ருஸரம்குடமுத்காந்நம் சர்க்கராட்யம் நிவேதயேத்|| கங.
திலைஸ்சமதுஸம்யுக்தைர் ஜுஹுயாத்பௌருஷேணஹி|
பரிதுஷ்யேஜ்ஜகந்நாதஸ்ஸ்ரியாஸஹஜநார்தந:|| கச.

தா-ம்.—மாகமாஸத்தில் விடியற்காலத்திலும் பால்குநமாஸத்தில்விடிந்தபின்பும் ஆறுகளிற் சென்று ஸ்நாநம் செய்து குறுக்கத்தி புஷ்பத்தைத் திருமாலைகட்டி ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு திநந்தோறும் ஸமர்ப்பித்துத் திருவாராதநம் செய்யக்கடவன். பின்பு அப்பம் முதலிய திருப்பணியாரங்களும், எள்ளுண்டை, பொங்கல், சர்க்கரைப்பொங்கல் முதலிய ப்ரஸாதங்களும் அமுது செய்யப்பண்ணி, அகந்நாம் எள்ளும் தேனும் கலந்து புருஷஸூக்தத்தின் ருக்குக்களைச் சொல்லி ஹோமம் செய்யக்கடவன். இப்படிசெய்தால் அவனுக்கு ஸமஸ்தமான மனோரதங்களும் நிறைவேறும். அவன்மேல் ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியும் ஸ்ரீமந்நாராயணனும் அநுக்ரஹம் செய்வார்கள். கச.

మాసి చైత్రే శుక్లపక్షే నవమ్యాఞ్చ పునర్వసౌ ।
తస్యాం జాతో జగన్నాథః కాకుత్స్థో రావణం ద్విషః ॥౧౫॥
తస్యాముపోష్య విధివత్ స్నాత్వా సంపూజయేద్ధరిమ్ ।
రామం కమలపత్రాక్షం కౌసల్యానన్దవర్ధనమ్ ॥
నైవేద్యై ర్భక్ష్యభోజ్యైశ్చ పూజాజాగరణాదిభిః　　౧౬॥
జపై ర్హోమైశ్చ దానైశ్చ తత్ర కుర్వీత మఙ్గళమ్ ॥　　౧౭॥

மாஸிசைத்ரேசுக்லபக்ஷே நவம்யாஞ்சபுநர்வஸௌ|
தஸ்யாம்ஜாதோஜகந்நாதः காகுத்ஸ்தோராவணம்த்விஷந்||கரு.
தஸ்யாமுபோஷ்யவிதிவத் ஸ்நாத்வாஸம்பூஜயேத்தரிம்|
ராமம்கமலபத்ராக்ஷம் கௌஸல்யாநந்தவர்த்தநம்||　　கசூ.
நைவேத்யைர்பக்ஷ்யபோஜ்யைஶ்ச பூஜாஜாகரணாதிபிः|
ஜபைர்ஹோமைஶ்சதாநைஶ்ச தத்ரகுர்வீதமங்களம்||　　கஎ.

தா-ம்.— சைத்ரமாஸம் சுக்லபக்ஷம் நவமிகூடிய புநர்வஸூ நக்ஷத்ரத்தில் கௌஸலையின் கர்ப்பத்தில் ஸர்வேஶ்வரன் ஸ்ரீராமனாய் வந்தவதரித்தார். பின்பநேகமான் இராவணன் முதலிய இராக்ஷஸர்களைக்கொன்றார். அன்றையதினத்தில் அந்த ஸ்ரீராமனுக்கு தூபதீபங்கள் முதலிய உபசாரங்களும், ப்ரஸாதம் திருப்பணியாரம் முதலிய நைவேத்யங்களும் ஸமர்ப்பித்துத் திருவாராதநம் ஸமர்ப்பித்துத் தானுபவாஸமாயிருந்து ஸ்ரீராம மந்த்ரத்தை ஜபம்செய்து பின்பந்த மந்த்ரத்தைச்சொல்லி ஹோமம் பண்ணி தாநங்களைச்செய்து, உறங்காமல் விழித்திருந்து ஸ்ரீராமனுக்கு உத்ஸவம் செய்யக்கடவன். கஎ.

త్రివాసరం ప్రకుర్వీత జపహోమార్చనాదికమ్ ।
పూర్ణే మహోత్సవే రమ్యే కుర్వీతావభృతం శుభమ్ ॥ ౧౮॥
వైష్ణవాన్ భోజయేచ్ఛక్త్యా దక్షిణాదిభి రర్చయేత్ ।

த்ரிவாஸரம்ப்ரகுர்வீத ஜபஹோமார்ச்சநாதிகம்|
பூர்ணேமஹோத்ஸவேரம்யே குர்வீதாவப்ருதம்சுபம்|| கஅ
வைஷ்ணவாந்போஜயேச்சக்த்யா தக்ஷிணாதிபிரர்ச்சயேத்|

தா-ம்.—கீழ்ச்சொன்ன ஜபஹோமங்களையும் உத்ஸவத்தையும் மூன்று நாள் நடத்திப்பின்பு அவப்ருதம் என்கிற மங்களஸ்நாநம்செய்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குத் ததீயாராதநம்செய்து தன்சக்திக்குத் தகுந்தபடி தக்ஷிணைகொடுத்துத்ருப்தியடைவிக்கவேண்டியது.கஅ உ.

నభోమాసే నభస్యే చ కృష్ణాష్టమ్యాం తథైవ చ॥ ౧౯॥
బ్రహ్మర్క్ష సంయుతా పుణ్యా సాజయన్తీతి కీర్తితా ।
ఉపోష్య తస్యాం దేవేశః పూజ్యో జాగరణాదిభిః॥ ౨౦॥
గుడార్ద్రకంచకృసర మపూపాది నివేదయేత్ ।
ప్రాతఃకుర్యా దవభృతం హోమం కుర్వీత వైష్ణవమ్ ॥ ౨౧॥
వైష్ణవాన్ భోజయేచ్ఛక్త్యా దక్షిణాభిః ప్రతోషయేత్ ।
విష్ణుంచాలఙ్కృతం భక్త్యా డోలాయాం వినివేశయేత్ ॥

நபோமாஸேநபஸ்யேச க்ருஷ்ணாஷ்டம்யாம்ததைவச||
ப்ரஹ்மர்க்ஷஸம்யுதாபுண்யா ஸாஜயந்தீதிகீர்த்திதா|
உபோஷ்யதஸ்யாம்தேவேசஃ பூஜ்யோஜாகரணாதிபி:|| உ௦.
குடார்த்ரகம்சக்ருஸர மபூபாதிநிவேதயேத்|
ப்ராதஃகுர்யாதவப்ருதம் ஹோமம்குர்வீதவைஷ்ணவம்|| உக.
வைஷ்ணவாந்போஜயேச்சக்த்யா தக்ஷிணாபிஃப்ரதோஷயேத்|
விஷ்ணும்சாலங்க்ருதம்பக்த்யாடோலாயாம்விநிவேசயேத்|| உஉ

தா-ம்.— ஶ்ராவணமாஸத்திலாவது பாத்ரபதமாஸத்திலாவது ஸூர்யன் ஸிம்ஹராசியில் ப்ரவேசித்திருக்கும்போது (ஆவணிமாஸத்தில்) க்ருஷ்ணபக்ஷ அஷ்டமீ ரோஹிணீகூடிய தினத்திற்கு ஸ்ரீ ஜயந்தியென்றுபெயர். அத்தினத்தில் உபவாஸம்செய்து ராத்ரி விழித்தி

ருந்து சுக்கு வெல்லம், எள்ளுருண்டை அப்பம் முதலிய திருப்பணி யாரங்களை க்ருஷ்ணனாயவதரித்த ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்கு அமுது செய்யப்பண்ணி மறுநாள் விடிந்தபின் அவப்ருதமென்கிற மங்களஸ் நாநம்செய்து ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு விஷயமான மந்த்ரங்களினால் ஹோமம் பண்ணி, பின்பு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குத் ததீயாராதநம் செய்து தன்சக்திக்குத்தகுந்தபடி தக்ஷிணைகொடுத்து த்ருப்தியடைவித்து, ஸாயங்காலம் கண்ணனுக்குத் திருவாபரணம் புஷ்பம் முதலியவைஸமர்ப்பித்து ஊஞ்சலிலெழுந்தருளப்பண்ணி உத்ஸவம் செய்யக்கடவன். உஉ.

ద్వాదశ్యాం వైష్ణవర్క్షేతు నభస్యే స్నానమాచరేత్ ।
నద్యాం తీర్థే తటాకేవా పూజయేద్విధివద్ధరిమ్ ॥ ౨౩॥
వామనం పూజయేచ్ఛక్త్యా దధ్యన్నంచ నివేదయేత్ ।
తేనైవ జుహుయాదగ్నౌ వైష్ణవాన్ భోజయేత్తతః ॥ ౨౪॥

த்வாதஶ்யாம்வைஷ்ணவர்க்ஷேதுநபஸ்யேஸ்நாநமாசரேத்|
நத்யாம்தீர்த்தேதடாகேவா பூஜயேத்விதிவத்தரிம்|| உங.
வாமநம்பூஜயேச்சக்த்யா தத்யந்நம்சநிவேதயேத்|
தேநைவஜுஹுயாதக்நௌவைஷ்ணவாந்போஜயேத்தத:|| உச.

தா-ம்.—பாத்ரபதமாஸத்தில் சுக்லபக்ஷத்தில் திருவோண நக்ஷத்ரத்தோடுகூடிய த்வாதசியன்றைக்கு (வாமநத்வாதசியன்றைக்கு) ஆறுகளிலாவது புண்யபுஷ்கரிணிகளிலாவது ஸ்நாநம்செய்து வாமநனுக்குத் திருவாராதநம் செய்து தத்யோதநம் அமுதுசெய்யப்பண்ணிப் பின்பு அந்தப்ரஸாதத்தினால் ஹோமம்செய்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குத் ததீயாராதநம் செய்யவேண்டியது. உச.

ద్వాదశ్యాం కృష్ణపక్షే తు తపోమాసి విధానతః ।
క్రోడరూపం హరిం సమ్యక్పూజయేత్పురుషోత్తమమ్ ॥ ౨౫॥
తత్రాప్యవభృథం కృత్వా బ్రాహ్మణాన్భోజయేద్బుధః ।
జపహోమాదికం తత్ర హ్యనన్తఫలదం విదుః ॥ ౨౬॥

த்வாதஶ்யாம்க்ருஷ்ணபக்ஷேது தபோமாஸிவிதாநத:|
க்ரோடரூபம்ஹரிம்ஸம்யக் பூஜயேத்புருஷோத்தமம்|| உரு.
தத்ராப்யவப்ருதம்க்ருத்வா ப்ராஹ்மணாந்போஜயேத்புத:|
ஜபஹோமாதிகம்தத்ரஹ்யநந்தபலதம்விது:|| உசா.

தா-ம்.—மாசிமாஸம் க்ருஷ்ணபக்ஷத்வாதசியன்றைக்கு ஸ்ரீவராஹநாயகருக்கு உத்ஸவம்செய்து அவப்ருதஸ்நாநம்செய்து பின்பு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குத் ததீயாராதநம் செய்யவேண்டியது. அந்நாளில் ஜபம்ஹோமம் முதலியவை எதுசெய்தாலும் அவை அளவில்லாதபலத்தைக் கொடுக்கும். ௨௬.

వైశాఖ్యాం పౌర్ణమాస్యాం తు ప్రభాతే విమలే సతి।
ధాత్రీస్నానం నరః కృత్వా కృతకృత్యో భవేత్తతః ॥ ౨౭॥
రక్తైస్సరోరుహైర్దేవ మర్చయే న్మధుసూదనమ్।
దధ్యన్నం పాయసం స్ఫీతం హృద్యైశ్చూతఫలైస్సహ॥ ౨౮॥
నివేద్య వైష్ణవా న్భక్త్యా భోజయే త్ప్రయతో ద్విజః ।
సాహస్రవార్షికీం పూజాం లభతే నాత్ర సంశయః ॥ ౨౯॥

வைசாக்யாம்பௌர்ணமாஸ்யாந்து ப்ரபாதேவிமலேஸதி।
தாத்ரீஸ்நாநம்நரஃக்ருத்வா க்ருதக்ருத்யோபவேத்ததஃ॥ ௨௭.
ரக்தைஸ்ஸரோருஹைர்தேவ மர்ச்சயேந்மதுஸூதநம்।
தத்யந்நம்பாயஸம்ஸ்பீதம் ஹ்ருத்யைஶ்சூதபலைஸ்ஸஹ॥ ௨௮.
நிவேத்யவைஷ்ணவாந்பக்த்யா போஜயேத்ப்ரயதோத்விஜஃ॥
ஸாஹஸ்ரவார்ஷிகீம்பூஜாம் லபதேநாத்ரஸம்சயஃ। ௨௯

தா-ம்.—வைசாகமாஸம் பௌர்ணமியன்றைக்கு விடியற்காலத்தில் நெல்லிக்காய் தேய்த்து ஸ்நாநம் செய்து செந்தாமரைப் பூக்களைக்கொண்டுவந்து ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்கு ஸமர்ப்பித்து, திருக்கன்னலமுது, தத்யோதநம், ருசியுள்ள மாம்பழங்கள், இவைகளை ஸம்ருத்தியாக அமுது செய்யப்பண்ணிப் பின்பு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை பக்தியுடனமுதுசெய்விக்கக்கடவன். இந்நாளிவ்விதமாக பகவானையும் பாகவதர்களையு மாராதித்தால் ஆயிரம் வருஷமாகச் செய்தவாராதநத்தின்பலத்தையடைந்து ஸமஸ்தமான யஜ்ஞயாகாதிகளையும் செய்தவனாகக் கடவன். இதில்ஸம்சயமில்லை. ௨௯.

శయనే బోధనే చైవ బృహదుత్సవ మాచరేత్ ।

சயநேபோதநேசைவ ப்ருஹதுத்ஸவமாசரேத்

தா-ம்.—சயநஏகாதசி (ஆஷாடசுக்லஏகாதசி) யிலும் போதநஏகாதசி (கார்த்திகசுக்லஏகாதசி) யிலும் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்குப்பெரிய உத்ஸவம் செய்யக்கடவன். ௩௦.

ప్రత్యబ్దం ప్రతిమాసం వా ప్రతిపక్షే మథాపి వా ॥ 30॥
ఉత్సవం విధినా కుర్యా త్పురరాష్ట్రాదివృద్ధయే ॥

ப்ரத்யப்தம்ப்ரதிமாஸம்வாப்ரதிபக்ஷமதாபிவா॥ ௩௦.
உத்ஸவம்விதிநாகுர்யாத் புரராஷ்ட்ராதிவ்ருத்தயே॥

தா-ம்.—வருஷமாஸ பக்ஷங்களில் செய்யவேண்டிய உத்ஸவத்தைத் தவறுமற் செய்யக்கடவன். ௩௦.

ఇతి శ్రీపరాశరస్మృతౌ పుత్తరఖణ్డే విశిష్ట పరమ ధర్మశాస్త్రే
నైమిత్తికోత్సవవర్ణనంనామ
అష్టమోఽధ్యాయః

அ-வது அத்யாயம் முற்றிற்று.

கூ-வது அத்யாயம்.

மஹோத்ஸவவர்ணநம்.

శ్రీపరాశర ఉవాచ.

మహోత్సవ విధింవక్ష్యే వాసుదేవస్య శార్ఙ్గిణః ।
నవరాత్రం సప్తరాత్రం పఞ్చరాత్ర మథాపివా ॥ ౧॥
త్రిరాత్రం వా ప్రకుర్వీత యథాశక్తి ద్విజోత్తమాః ।

மஹோத்ஸவவிதிம்வக்ஷ்யே வாஸுதேவஸ்யசார்ங்கிண:।
நவராத்ரம்ஸப்தராத்ரம் பஞ்சராத்ரமதாபிவா॥ க.
த்ரிராத்ரம்வாப்ரகுர்வீதயதாசக்தித்விஜோத்தமா:।

தா-ம்,—ஸ்ரீபராசரபகவான் சொல்லுகிறூர்.—ருஷிகளே: ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு ப்ரஹ்மோத்ஸவமென்கிறமஹோத்ஸவம் செய்யவேண்டும் விதியைச்சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். ப்ரஹ்மோத்ஸவமென்பது—ஒன்பது நாளாவது, ஏழுநாளாவது, ஐந்துநாளாவது, மூன்றுநாளாவது தன்சக்திக்கநுகுணமாகச்செய்வதாம். கஉ.

ఆదౌ శుభేఽహ్ని కర్తవ్య మఙ్కురార్పణ మాదరాత్ ॥ ౨॥
స్వర్ణరాజతతామ్రాది పాలికాసు ప్రకల్పయేత్ ।
స్వస్తివాచనపూర్వం తు శరావేష్వప్రణేషు వా ॥ 3॥

ஆதௌசுபேஹ்நிகர்த்தவ்ய மங்குரார்ப்பணமாதராத்|| ௨.
ஸ்வர்ணராஜததாம்ராதி பாலிகாஸூப்ரகல்பயேத்|
ஸ்வஸ்திவாசநபூர்வந்து சராவேஷ்வவ்ரணேஷுவா|| ௩.

தா-ம்.—உத்ஸவத்திற்கு முதலநாள் சுபலக்நத்தில், பொன்னிஞலாவது, வெள்ளியிஞலாவது, செம்பிஞலாவது, அல்லது மண்ணிஞலாவது செய்யப்பட்ட பாலிகையிலாவது, பிளவில்லாத மடக்கிலாவது மண்நிறைத்து அதில், ஸ்வஸ்திவாசநமென்கிற மந்த்ரத்தைச் சொல்லி அங்குரார்ப்பணம் (நவதாந்யங்களைக் கலந்து தெளித்தல்) செய்யவேண்டும். ௩.

ప్రాతస్స్నాత్వా విధానేన పూజయేదచ్యుతం బుధః ।
గన్ధైః పుష్పైశ్చ ధూపాద్యైర్నైవేద్యైర్వివిధైరపి ॥ ౪॥
ప్రత్యృచం వైష్ణవైస్సూక్తైః పుష్పాణి సురభీణిచ ।
ప్రదద్యాత్కేశవాద్యైశ్చ నామభిః ప్రణవాన్వితైః ॥ ౫॥
మన్త్రద్వయేన పుష్పాణి దద్యాదష్టోత్తరం శతమ్ ।
ఋత్విజో వరయేత్పశ్చాత్పఞ్చకాల పరాయణాన్ ॥ ౬॥
విప్రాన్ ద్వాదశ సఙ్ఖ్యాకాన్ వ్యాపకార్థవిదస్సుధీః ।
చత్వారశ్చతురో వేదాంస్తథా సూక్తచతుష్టయమ్ ॥ ౭॥
చతుర్మన్త్రాంశ్చ చత్వారో జపేయుః క్రమశోద్విజాః ।

ப்ராதஸ்ஸ்நாத்வாவிதாநேநபூஜயேதச்யுதம்புதঃ|
கந்தை:புஷ்பைஸ்சதூபாத்யைர் நைவேத்யைர்விவிதைரபி|| ௪.
ப்ரத்ய்ருசம்வைஷ்ணவைஸ்ஸூக்தைঃ புஷ்பாணிஸுரபீணிச|
ப்ரதத்யாத்கேசவாத்யைஸ்ச நாமபிঃப்ரணவாந்விதைঃ|| ௫.
மந்த்ரத்வயேநபுஷ்பாணி தத்யாதஷ்டோத்தரம்சதம்|
ருத்விஜோவரயேத்பஸ்சாத்பஞ்சகாலபராயணாந்|| ௬.
விப்ராந்த்வாதசஸங்க்யாகாந் வ்யாபகார்த்தவிதஸ்ஸுதீঃ|
சத்வாரஸ்சதுரோவேதாந் ததாஸூக்தசதுஷ்டயம்॥ ௭.
சதுர்மந்த்ராம்ஸ்சசத்வாரோ ஜபேயுঃக்ரமசோத்விஜாঃ|

தா.ம்.—உத்ஸவத்தன்றைக்கு விடியற்காலத்தில் விதிப்படிஸ்நாநம் செய்து, பகவத்ஸந்நிதியிற்சென்று, சந்தநம், புஷ்பம் தூபம், தீபங்களைஸமர்ப்பித்து, பலவிதமான ப்ரஸாதங்களை அமுதுசெய்ப்

பண்ணிப் பின்பு, புருஷஸூக்தத்தின் பதினாறுருக்குக்களையும் ப்ரணவத்தோடு சேர்த்த கேசவன் முதலிய பன்னிரண்டு திருநாமங்களையும் சொல்லி புஷ்பங்களினா லர்ச்சனைசெய்து அநந்தரம் த்வயமந்த்ரத்தினால் நூற்றெட்டு அர்ச்சனைசெய்யவேண்டியது. பின்பு, ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களைச் செவ்வையாயறிந்த பன்னிரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைருத்விக்குகளாக வரிக்கவேண்டியது; அவர்களில் நால்வர் நான்குவேதங்களையும், நால்வர் நான்கு ஸூக்தங்களையும், மற்ற நால்வர் நான்கு மந்த்ரங்களையும் ஜபிக்கக்கடவர்கள். ௭௨.

హోమమణ్టప మాసాద్య జుహుయాత్పాయసం తతః॥ ౮॥
మధ్వాజ్య గుడసంయుక్త మగ్నౌ లక్షణ సంయుతే ।
ప్రత్యృచం వైష్ణవైస్సూక్తైః ప్రణవాద్యైరతన్ద్రితః ॥ ౯॥
తథా శ్రీభూప్రకాశాభ్యాం మన్త్రాభ్యాం చపృథక్పృథక్ ।
చతుర్భి ర్వైష్ణవై ర్మన్త్రై రష్టోత్తర శతం పృథక్ ॥ ౧౦॥
వైష్ణవ్యా చైవగాయత్ర్యా హుత్వా శేషం సమాచరేత్ ।

ஹோமமண்டபமாஸாத்ய ஜுஹுயாத்பாயஸந்ததः॥ அ.
மத்வாஜ்யகுடஸம்யுக்த மக்னௌலக்ஷணஸம்யுதே।
ப்ரத்ய்ருசம்வைஷ்ணவைஸ்ஸூக்தைः ப்ரணவாத்யைரதந்த்ரிதः॥ ௯.
ததாஸ்ரீபூப்ரகாசாப்யாம் மந்த்ராப்யாம்சப்ருதக்ப்ருதக்।
சதுர்ப்பிர்வைஷ்ணவைர்மந்த்ரை ரஷ்டோத்தரசதம்ப்ருதக்॥ ௰.
வைஷ்ணவ்யாசைவகாயத்ர்யா ஹுத்வாசேஷம்ஸமாசரேத்।

தா-ம்.—பின்பு யாகசாலைக்குவந்து பாலினாற்செய்தப்ரஸாதத்தில் தேன் நெய் வெல்லங்களைக்கலந்து அந்தப்ரஸாதத்தை விதிப்ரகாரமாகப்ரதிஷ்டைசெய்யப்பட்டிருக்கிற அக்கியில் புருஷஸூக்த ஸ்ரீ ஸூக்த பூஸூக்த நாராயணஸூக்த விஷ்ணுஸூக்தங்களின் ருக்குக்களினால் ஒவ்வொருதரமும், திருமந்த்ரத்தினாலும் திருத்வாதசாக்ஷரியினாலும் ஷடக்ஷரியினாலும் த்வயத்தினாலும் தனித்தனியே நூற்றெட்டுத்தரமும், விஷ்ணுகாயத்ரியினாலும் ப்ரணவம் முன்னாக ஹோமம்செய்து அதன்பின்செய்ய வேண்டிய பாலிகாராதநம் முதலியவைகளைச்செய்யக்கடவன். ௧௨.

తత స్స్యన్దన మాసాద్య చతుర్భి ర్ఘోటకై ర్యుతమ్ ॥ ౧౧॥
ఛత్రధ్వజ పతాకాద్యై స్సర్వత స్సమలఙ్కృతమ్ ।
హయై ర్లక్షణసంయుక్తై స్సర్వదామవిభూషితైః ॥ ౧౨॥

స్వలఙ్కృతై స్సమాయుక్తం నానారత్న విభూషితమ్ ।
తస్మిన్ శుభాసనే రమ్యే మృదుశ్లక్ష్ణపరిచ్ఛదే ॥ ౧౩॥
నివేశ్య దేవ మర్ఘ్యాద్యై రుపచారై స్సమర్చయేత్ ।

ததஸ்ஸ்யந்தநமாஸாத்ய சதுர்பிஸ்தோரணைர்யுதம்॥ ௧௧,
சத்ரத்வஜபதாகாத்யை ஸ்ஸர்வதஸ்ஸமலங்க்ருதம்।
ஹயைர்லக்ஷணஸம்யுக்தை ஸ்ஸர்வதாமவிபூஷிதைஃ॥ ௧௨.
ஸ்வலங்க்ருதைஸ்ஸமாயுக்தம் நாநாரத்நவிபூஷிதம்।
தஸ்மிஞ்சுபாஸநேரம்யே ம்ருதுஸ்லக்ஷ்ணபரிச்சதே॥ ௧௩.
நிவேஸ்யதேவமர்க்யாத்யை ருபசாரைஸ்ஸமர்ச்சயேத்।

தா-ம்.—பிறகு, நான்கு வாசல்களிட்டும், குடைகொடிடக்கயம் முதலியவைகள் கட்டியும், பலவிதமான ரத்நங்களிழைத்தும், உடிவாளம் முதலியவைகளிட்டு சேணம் முதலியவைகளினலலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிற உத்தமலக்ஷணங்களையுடைய நான்குகுதிரைகள் கட்டியுமிருக்கிற திருத்தேரின்பேரில் ம்ருதுவாய் இணைந்தழகியதாயிருக்கிற ஆஸநமிட்டு அங்கு ஸ்ரீமந்நாராயணனை யெழுந்தருளப்பண்ணி அர்க்யம் பாத்யம் முதலிய உபசாரங்களினலாராதநம் செய்யக்கடவன். ௧௩-உ.

అఙ్కే దేవీం సమభ్యర్చ్య పురతః పతగేశ్వరమ్ ॥ ౧౪॥
పృష్ఠతో నాగరాజానం పూజయే చ్ఛక్తిసంయుతమ్ ।
పరిత శ్శఙ్ఖచక్రాది హేతీ రభ్యర్చయే త్తతః ॥ ౧౫॥

அங்கேதேவீம்ஸமப்யர்ச்ய புரதஃபதகேஸ்வரம்॥ ௧௪.
ப்ருஷ்டதோநாகராஜாநம் பூஜயேச்சக்திஸம்யுதம்।
பரிதஸ்ஸங்கசக்ராதி ஹேதீரப்யர்ச்சயேத்ததஃ॥ ௧௫.

தா-ம்.—பின்பந்த ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய மடியில் ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியையும், முன்னே கருடனையும், பின்னே திருவநந்தாழ்வானையும், சுற்றும் சங்கம் சக்ரம் முதலிய திவ்யாயுதங்களையும் ஆராதிக்கக்கடவன்.

చణ్డాదికాం స్తోరణేషు ధ్వజేషు కుముదాదికాన్ ।
రథచక్రేషు వేదాంశ్చ తదఙ్గాని చ కూబరే ॥ ౧౬॥
పీఠసాస పురాణాని సర్వతః పరిపూజయేత్ ।

చామరేషు చ ఛన్దాంసి విమలాద్యష్టశక్తిభిః ॥ ౧౭॥
హయేషు చతురో మన్త్రాన్ దారుకం చైవ యన్తరి ।
విమలే చాతపత్రే చ చన్ద్రసూర్యౌ సమర్చయేత్ ॥ ౧౮॥
సర్వయోక్త్రేషు వేదాంశ్చ సావిత్రీం దర్పణే తథా ।
ఏవం స్యన్దన మభ్యర్చ్య తస్మిన్ దేవం సమర్చయేత్ ॥ ౧౯॥

சண்டாதிகாம் ஸ்தோரணேஷு த்வஜேஷு குமுதாதிகாந்|
ரதசக்ரேஷு வேதாம்ஸ்ச ததங்காநிசகூபரே|| கசு.
ஸேதிஹாஸபுராணாநி ஸர்வத꞉பரிபூஜயேத்|
சாமரேஷு சசந்தாம்ஸி விமலாத்யஷ்டசக்திபி꞉|| கஎ.
ஹயேஷு சதுரோமந்த்ராந் தாருகம்சைவயந்தரி|
விமலேசாதபத்ரேச சந்த்ரஸூர்யௌஸமர்ச்சயேத்|| கஅ.
ஸர்வயோக்த்ரேஷு வேதாம்ஸ்ச ஸாவித்ரீம்தர்ப்பணே ததா|
ஏவம்ஸ்யந்தநமப்யர்ச்ய தஸ்மிந்தேவம்ஸமர்ச்சயேத்|| ககூ.

தா-ம்.—அத்திருத்தேரில் நான்குவாசல்களிலும் சண்டன் முதலிய எட்டுத்வாரபாலர்களையும், கொடிகளில் குமுதன் முதலியகணாதிபர்களையும், நான்கு சக்ரங்களில் நான்கு வேதங்களையும், ஏர்க்காலில் சீக்ஷாமுதலிய வேதாங்கங்களையும், சுற்றும் ஸ்ரீராமாயணம் முதலிய இதிஹாஸங்களையும், ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் முதலிய புராணங்களையும், சாமரங்களில் காயத்ரீ முதலிய சந்தஸ்ஸுக்களையும், குதிரைகளில் திருவஷ்டாக்ஷரம் முதலியநான்குமந்த்ரங்களையும், ஸாரதியில் தாருகனையும். குடையில் சந்த்ரஸூர்யர்களையும், கடிவாளங்களில் வேதங்களையும் கண்ணாடியில் ஸாவித்ரீமந்த்ரத்தையும், ஆவாஹநம் செய்து, அவைகளுக்காராதநம் ஸமர்ப்பித்துப் பின்பத்திருத்தேரிலெழுந்தருளப்பண்ணி ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்குத் திருவாராதநம் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது. ககூ.

ఋత్విగ్గణ శ్చతుర్వేదాన్ ప్రపఠన్ పరితో వ్రజేత్ ।
హృద్యఘోషం నృత్తగీతే పురతః కారయేత్ తథా ॥ ౨౦॥
పుణ్యస్తోత్రై ర్మనోరమ్యై ర్వన్దిభిః పరికీర్తయేత్ ।
సర్వతః పురమార్గేషు శోధనం సేచనం జలైః ॥ ౨౧॥
తోరణైశ్చ పతాకాద్యై రలఙ్కారం శుభావహైః ॥

ருத்விக்கணஶ்சதுர்வேதாந் ப்ரபடந்பரிதோவ்ரஜேத்।
வாத்யகோஷம்ந்ருத்தகீதேபுரத: காரயேத்ததா॥ ௨௦.
புண்யஸ்தோத்ரைர்மநோரம்யைர் வந்திபி:பரிகீர்த்தயேத்।
ஸர்வத:புரமார்க்கேஷு சோதநம்ஸேசநம்ஜலை:॥ ௨௧.
தோரணைஶ்சபதாகாத்யை ரலங்காரம்சுபாவஹம்:।

தா-ம்.—திருத்தேரைச்சுற்றிருத்விக்குக்கள் வேதங்களை ப்பாராயணம்செய்துகொண்டு கூடப்போகவேண்டியது. முன்னேபேரீ முதலிய மங்களவாத்யங்கள் முழங்கவேண்டியது. பாடவேண்டியது. தேவதாஸிகள் ந்ருத்தம்செய்யவேண்டியது. ஸ்துதிபாடகர்கள் மனமிசையும்படி விருதுகளைச்சொல்லிஸ்தோத்ரம் செய்யவேண்டியது. வீதிகளைச் சுத்தப்படுத்தி ஜலம்தெளிக்கவேண்டியது வழிகளில் தோரணங்களும் கொடிகளும்கட்டவேண்டியது. ௨௧௲

ఉత్సవే వాసుదేవస్య వీథ్యాస్సమ్మార్జనే కృతే ॥ ౨౨॥
ఉచ్ఛిష్టకేశభస్మాస్థి స్పృష్ట్వా న స్నానమాచరేత్ ।
ఉత్సవే వాసుదేవస్య స్పృష్టాస్పృష్టిర్న విద్యతే ॥ ౨౩॥
ఉత్సవే వాసుదేవస్య యస్స్నాతి స్పర్శశఙ్కయా ।
స్వర్గస్థాః పితరస్తస్య పతన్తి నరకే క్షణాత్ ॥ ౨౪॥

உத்ஸவேவாஸுதேவஸ்ய வீத்யாஸ்ஸம்மார்ஜநேக்ருதே॥ ௨௨.
உச்சிஷ்டகேசபஸ்மாஸ்தி ஸ்ப்ருஷ்வாநஸ்நாநமாசரேத்।
உத்ஸவேவாஸுதேவஸ்ய ஸ்ப்ருஷ்டாஸ்ப்ருஷ்டிர்நவித்யதே॥ ௨௩.
உத்ஸவேவாஸுதேவஸ்ய யஸ்ஸ்நாதிஸ்பர்சசங்கயா।
ஸ்வர்க்கஸ்தா:பிதரஸ்தஸ்ய பதந்திநரகேக்ஷணாத்॥ ௨௪.

தா-ம்.—ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய உத்ஸவத்தில் வீதிகளைச் சுத்தம்செய்தபின்பு எச்சில் மயிர் சாம்பல் எலும்புமுதலிய அசுத்தபதார்த்தங்களைத் தீண்டினும் ஸ்நாநம்செய்யக்கூடாது. பகவானுடைய உத்ஸவத்திலவைகளைத்தீண்டினால் தோஷம் கிடையாது. எவனொருவனவைகளை த்தீண்டி அதினால் தோஷமுண்டென்று நினைத்து ஸ்நாநம்செய்கிறானோ! அவனுடையபித்ருக்கள் தேவலோகத்திலிருந்து உடனே நரகத்தில் விழுவார்கள். ௨௪.

ఉత్సవం వాసుదేవస్య యో న సేవేత దుర్మతిః ।
యుగకోటిసహస్రం స పచ్యతే నరకాగ్నినా ॥ ౨౫॥

తస్మా త్సర్వ ప్రయత్నేన భక్త్యా సేవేత వైష్ణవః ।

உத்ஸவம்வா ஸுதேவஸ்ய யோநஸேவேததுர்மதி:|
யுககோடிஸஹஸ்ராம்ஸ பச்யதேநரகாக்நிநா|| ௨௫.
தஸ்மாத்ஸர்வப்ரயத்நேந பக்த்யாஸேவேதவைஷ்ணவ:|

தா-ம்.—பெருமாள் திருவீதி புறப்பாடாகும்போதெவனொருவன் துர்ப்புத்தியினால் கூடச்செல்லாமலிருக்கிறானோ! அவனநேகம் கோடி யுகங்களில் நரகத்தில் விழுந்து தீயினால் வெந்துகொண்டிருப்பன்; ஆகையால் ஸ்ரீவைஷ்ணவன் வெகுபக்தியுடன் மற்றக்கார்யங்களை விட்டுப்புறப்பாட்டிற் கூடச்செல்லக்கடவன். ௨௫௨.

హరిద్రాదీ సుగన్ధాంశ్చ ప్రకిరన్ కుసుమాక్షతాన్ ॥ ౨౬॥
అలఙ్కృతాసు రమ్యాసు రథ్యాసు విమలాసు చ।
వాదిత్రన ర్తనై ర్గానైః పరిణీయ జనార్దనమ్ ॥ ౨౭॥
బహుభి ర్గీతవాదిత్రై ర్దేవం రమ్యే నివేశయేత్ ।
దీపై ర్నీరాజనం కృత్వా దద్యా దర్ఘ్యాదిపూజనమ్ ॥ ౨౮॥

ஹரித்ராதீந்ஸுகந்தாம்ஸ்ச ப்ரகிரந்குஸுமாக்ஷதாந்|| ௨௬.
அலங்க்ருதாஸு ரம்யாஸு ரத்யாஸு விமலாஸு ச|
வாதித்ரநர்த்தநைர்கானை: பரிணீயஜநார்த்தநம்|| ௨௭.
பஹுபிர்கீதவாதித்ரைர் தேவம்ரம்யேநிவேசயேத்|
தீபைர்நீராஜநம்க்ருத்வா தத்யாதர்க்யாதிபூஜநம்|| ௨௮.

தா-ம்.—மஞ்சள்பொடி புஷ்பம்முதலிய பரிமள வஸ்துக்களையும் அக்ஷதைமுதலிய மங்களகரமான வஸ்துக்களையும் சுத்தமாய்ப்பெருக்கி நீர்தெளித்திருக்கிற வீதிகளிலலங்காரமாகஇறைத்து அவ்வீதிகளில் மங்களவாத்யமடித்து, பாட்டுப்பாடி, நர்த்தநம்செய்துகொண்டு ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்குப்புறப்பாடுசெய்வித்துப்பின்பொரு மண்டபத்திலெழுந்தருளப்பண்ணி மங்களவாத்யமமுழக்கி மங்கள ஆரத்தி ஸமர்ப்பித்துத் திருவந்திக்காப்பு செய்யவேண்டியது.

అభిషేకం తతః కుర్యా ద్గన్ధతోయైశ్చ వాసితైః ।
సంవేష్ట్య శుక్లవసనై ర్మధుపర్కం నివేదయేత్ ॥ ౨౯॥
శుభాసనే నివేశ్యాథ పూజయే దుపచారకైః।
నైవేద్యై ర్వివిధై ర్భక్ష్యైః పానకైశ్చ సుశీతలైః॥ ౩౦॥

కర్పూరేణచ తామ్బూలం దత్వాచామం నివేదయేత్ ।
ఆశిషో వాచనం కుర్యాత్కుసుమాక్షతసఞ్చయైః ॥ ౩౧॥
ఋత్విజాం వేదపాఠేన సామగానైశ్శుభావహైః ।
పశ్చాత్తు పుష్పపర్యఙ్కే శాయయిత్వా రమాజుషమ్ ॥ ౩౨॥
మఙ్గళాశాసనం కుర్యాత్పుణ్యస్తోత్రైర్మనోహరైః ।
తతః ప్రదక్షిణం కృత్వా నమస్కృత్య జనార్దనమ్ ॥ ౩౩॥
వైష్ణవాన్భోజయేత్పశ్చాత్పాయసాన్నం సశర్కరమ్ ।

அபிஷேகம்தத: குர்யாத் கந்ததோயைஸ்சவாஸிதை:|
ஸம்வேஷ்ட்யஸூக்லவஸநைர் மதுபர்க்கம்நிவேதயேத்|| உகூ.
சுபாஸநேநிவேஸ்யாத பூஜயேதுபசாரகை:|
நைவேத்யைர்விவிதைர்பக்ஷ்யை:பாநகைஸ்சஸூசீதலை:|| ந௦.
கர்ப்பூரேணசதாம்பூலம் தத்வாசாமம்நிவேதயேத்|
ஆசிஷோவாசநம்குர்யாத் குஸுமாக்ஷதஸஞ்சயை:|| நக.
ருத்விஜாம்வேதபாடேந ஸாமகாநைஸ்ஸூபாஹ்வயை:|
பஸ்சாத்துபுஷ்பபர்யங்கே சாயயித்வாரமாஜுஷம்|| நஉ.
மங்களாசாஸநம்குர்யாத் புண்யஸ்தோத்ரைர்மநோஹரை:|
தத:ப்ரதக்ஷிணம்க்ருத்வா நமஸ்க்ருத்யஜநார்தநம்|| நந.
வைஷ்ணவாந்போஜயேத்பஸ்சாத் பாயஸாந்நம்ஸசர்க்கரம்|

தா-ம்.—பின்பு பரிமளம் சேர்த்தசந்தநதீர்த்தத்தினால் திருமஞ்சநம்செய்து வெண்வஸ்த்ரத்தைச் சாத்தி மதுபர்க்கம் கண்டருளப்பண்ணி அநந்தரம் வேறு ஸிம்ஹாஸநத்திலெழுந்தருளப்பண்ணி அர்க்யம் முதலியவைகள் ஸமர்ப்பித்துப் பலவிதமான ப்ராஸாதங்களும் திருப்பணியாரங்களும் திருக்கன்னலமுது மமுது செய்யப்பண்ணி, பச்சைக்கர்ப்பூரம் முதலிய வாஸநை வஸ்துக்கள் கலந்துதாம்பூலம் ஸமர்ப்பித்து ஆசமநம் ஸமர்ப்பித்துப் பின்பு ருத்விக்குகள் புஷ்பம் துளஸி அக்ஷதைகளைக்கைகளிற்கொண்டு வேதங்களைச்சொல்லி இந்தஸ்ரீ எப்போதும் செல்லவேண்டுமென்று ப்ரார்த்தித்துப் பின்பு ஸ்ரீமந்நாராயணனைப் பூம்பள்ளியில் பள்ளிகொள்ளச்செய்து இன்பமானஸ்தோத்ரங்களைச் சொல்லி மங்களாசாஸநம்செய்து பிறகு ப்ரதக்ஷிணம்செய்து தெண்டன்ஸமர்ப்பித்து அநந்தரம் பால் சர்க்கரைசேர்த்த ப்ராஸாதத்தினால் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை யமுதுசெய்யப்பண்ணிவைக்க வேண்டியது. நந௧.

భక్తోత్సవం తథా రాత్రౌ కుర్వీత సుఖావహమ్॥ 3౪॥
ఏవం ప్రతిదినం కుర్యా ద్యావద్దీక్షా సమాపనమ్ ।
అన్తే చావభృథం కుర్యా త్పుణ్యతోయే మనోహరే ॥ 3౫॥
ప్రపఠే ద్విష్ణుసూక్తాని పావమానీ ర్విశేషతః ।
విశిష్టై ర్వైష్ణవై స్సార్థం స్నాతవ్యం తత్ర భక్తితః ॥ 3౬॥
తర్పయిత్వా పితౄ న్దేవా న్సర్వా న్కామా న్సమశ్నుతే ।
కోటిజన్మార్జితా త్పాపా జ్జ్ఞానతో ऽజ్ఞానతోపి వా ॥ 3౭॥
తత్ర స్నాత్వా విధానేన ముచ్యతే నాత్రసంశయః ।

பக்தோத்ஸவம்ததாராத்ரௌ குர்வீதஸுகாவஹம்|| ௩௪.
ஏவம்ப்ரதிதிநம்குர்யாத் யாவத்தீக்ஷாஸமாபநம்|
அந்தேசாவப்ருதம்குர்யாத் புண்யதோயேமநோஹரே|| ௩௫.
ப்ரபடேத்விஷ்ணுஸூக்தாநி பாவமாநீர்விஶேஷதஃ|
விஶிஷ்டைர்வைஷ்ணவைஸ்ஸார்த்தம் ஸ்நாதவ்யம்தத்ரபக்திதஃ||
தர்ப்பயித்வாபித்ரூந்தேவாந் ஸர்வாந்காமாந்ஸமஶ்நுதே| [௩௬.
கோடிஜந்மார்ஜிதாத்பாபாத் ஜ்ஞாநதோஜ்ஞாநதோபிவா|| ௩௭.
தத்ரஸ்நாத்வாவிதாநேந முச்யதேநாத்ரஸம்ஶயஃ|

தா-ம்.—அவ்விதமாகவே ஆழ்வாராசார்யர்களுக்கும் ராத்ரியில் மஹோத்ஸவம் செய்யவேண்டியது. இவ்விதமாகத் தான் ஸங்கல்பித்த (௩-௫-௭-௯) நாள்வரையில் தினந்தோறு முத்ஸவம்செய்து கடைசிநாளில் புஷ்கரிணி ஆறுமுதலிய புண்யதீர்த்தத்தில் பகவந்மாஹாத்ம்யப்ரதிபாதகங்களாயிருக்கிறபுருஷஸூக்தம்முதலியவைகளையும் பவமாநஸூக்தங்களையும் சொல்லி அவப்ருதமென்கிற மங்களஸ்நாநம் (தீர்த்தவாரி) செய்வித்துப் பின்பந்தீர்த்தத்தில் பாகவதர்களோடுகூடத் தான் ஸ்நாநம்செய்யவேண்டியது. அத்தீர்த்தத்தில் தேவபித்ருதர்ப்பணங்களைச் செய்தால் ஸமஸ்தமநோரதங்களையுமடையக்கடவன். அநேகஜந்மங்களில் தெரிந்தும் தெரியாமலும் செய்தபாபங்களெல்லாம் அத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம்செய்தால் நீங்கிவிடும் இதில் ஸம்சயமில்லை. ௩௭

తతః ప్రవేశ్యాయతనం దేవం తులసికాసుమైః ॥ 3౮॥
పూజయిత్వా విధానేన వేదోపనిషదం పఠేత్ ।
వైష్ణవా న్భోజయే ద్భక్త్యా చాశిషో వాచనం చరేత్॥ 3౯॥

ததஃப்ரவேஶ்யாயதநம் தேவம்துளஸிகாஸுமை꞉|| ௩௮.
பூஜயித்வாவிதாநேந வேதோபநிஷதம்படேத்|
வைஷ்ணவாந்போஜயேத்பக்த்யா சாஶிஷோவாசநம்சரேத்|| ௩௯||

தா-ம்.—தீர்த்தவாரியானபின்பு ஸ்ரீமந்நாராயணனைக்கோயிலுக்கெழுந்தருளப்பண்ணி துளஸிகளினாலும் புஷ்பங்களினாலும் அர்ச்சனைசெய்து வேதங்களிற்கடைசியான உபநிஷத்துக்களைப்பாராயணம் (சாத்துமுறை) செய்யவேண்டியது. பின்பு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குத்ததீயாராதநம்செய்து ஆசீர்வசநம் (அநுக்ரஹம்) சொல்லவேண்டியது. ௩௯.

ఏవం మహోత్సవం కుర్యాత్ప్రతిమాసం యథావిధి ।
ప్రతిసంవత్సరం వాపి నిజశక్త్యనుసారతః ॥ ౪౦॥

ஏவம்மஹோத்ஸவம்குர்யாத் ப்ரதிமாஸம்யதாவிதி|
ப்ரதிஸம்வத்ஸரம்வாபி நிஜசக்த்யநுஸாரத꞉|| ௪௦.

தா-ம்.—இவ்விதமான மஹோத்ஸவமென்கிற ப்ரஹ்மோத்ஸவத்தை மாதத்திற்கொருதரமாவது அதற்குச் சக்தியில்லையாகில் வருஷத்திற் கொருதரமாவது செய்யவேண்டும். ௪௦.

శయనే బోధనే విష్ణోర్వసన్తాదౌ విశేషతః ।
ప్రత్యబ్దముత్సవం కుర్యాచ్ఛాస్త్రమార్గేణ వైష్ణవః ॥ ౪౧॥

சயநேபோதநேவிஷ்ணோர் வஸந்தாதௌவிசேஷத꞉|
ப்ரத்யப்தமுத்ஸவம்குர்யாச் சாஸ்த்ரமார்க்கேணவைஷ்ணவ:|| ௪௧.

தா-ம்.—சயந ஏகாதசியிலும் போதநஏகாதசியிலும் வஸந்தருதுவிலும் சாஸ்த்ரத்திற்சொல்லியவிதிப்படி ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு வருஷந்தோறு முத்ஸவம் செய்யவேண்டியது. ௪௧.

పఞ్చరాత్రవిధానేన తథా వైఖానసేన వా ।
స్మృత్యుక్తేనాథవా కుర్యాత్క్రియాలోపం న కారయేత్ ॥ ౪౨॥

பஞ்சராத்ரவிதாநேந ததாவைகாநஸேநவா|
ஸ்ம்ருத்யுக்தேநாதவாகுர்யாத் க்ரியாலோபம்நகாரயேத்|| ௪௨.

தா-ம்,—ஸாக்ஷாத் பகவானருளிச்செய்த பாஞ்சராத்ர சாஸ்த்ரத்தின்விதிப்படியாவது, விகநஸ மஹாமுனிவர் சொன்னவைகாநஸ சாஸ்த்ரத்தின் விதிப்படியாவது, தர்மசாஸ்த்ரத்தின் விதிப்படியாவது கீழ்ச்சொன்ன நித்யநைமித்திக மஹோத்ஸவங்களை விடாமற்செய்யவேண்டியது. ௪௨.

ఏవం సంపూజయేద్దేవం యావజ్జీవం ద్విజోత్తమాః ।
నిత్యనైమిత్తికోక్తేన యథావిధ్యుక్తమార్గతః ॥ ౪౩॥

ஏவம்ஸம்பூஜயேத்தேவம் யாவஜ்ஜீவம்த்விஜோத்தமா:।
நித்யநைமித்திகோக்தேந யதாவித்யுக்தமார்க்கத:॥ ௪௩.

தா-ம்.—ருஷிகளே! நித்யநைமித்திகவிதிகளிற் சொல்லியபடி தான்பிழைத்திருக்குமளவும் ஸ்ரீமந்நாராயணனைப் பூஜிக்க வேண்டியது. ௪௩.

శ్రౌతస్మార్తాగమోక్తానాం కుర్యాదత్యుత్తమాః క్రియాః ।
ఉపదిష్టం యథాజ్ఞానం తన్త్రం కుర్వీత శాస్త్రతః ॥ ౪౪॥

ஶ்ரௌதஸ்மார்த்தாகமோக்தாநாம் குர்யாதத்யுத்தமா:க்ரியா:।
உபதிஷ்டம் யதாஜ்ஞாநம் தந்த்ரம்குர்வீத சாஸ்த்ரத:॥ ௪௪.

தா-ம்.—ருஷிகளே! வேதங்களிலும் தர்மசாஸ்த்ரங்களிலும் பாஞ்சராத்ரத்திலும் சொல்லப்பட்ட ஸாத்விககர்மங்களைச்செய்து அவைகளிற் சொல்லியபடி ஜீவாத்மபரமாத்ம ஸ்வரூபங்களையறிந்து அந்தப்பரமாத்மாவினிடத்தில் பக்தி செய்யக்கடவன். ௪௪.

ఇతి శ్రీపరాశరస్మృతావుత్తరఖణ్డే విశిష్టపరమధర్మశాస్త్రే
విష్ణుమహోత్సవవిధవర్ణ్ణనం నామ నవమోఽధ్యాయః.

௯-வது அத்யாயம் முற்றிற்று.

௧௦-வது அத்யாயம்.

பாகவதாராதநவிதி.

శ్రీపరాశరఉవాచ.

తదీయారాధనం పుణ్యం వక్ష్యామి మునిసత్తమాః ।
యదన్వేషణమాత్రేణ సర్వబన్ధాద్విముచ్యతే ॥ ౧॥
నాతః పరతరం పుణ్యం త్రిషులోకేషు విద్యతే ।
సర్వకామప్రదం నౄణామత్యన్తప్రీతిదం హరేః ॥ ౨॥
తస్మాత్పరతరం శ్రేయో నాస్తి సత్యం బ్రవీమి వః ।

ததீயாராதநம் புண்யம் வக்ஷ்யாமி முநிஸத்தமா:|
யதந்வேஷணமாத்ரேண ஸர்வபந்தாத்விமுச்யதே॥ க.
நாத:பரதரம்புண்யம் த்ரிஷுலோகேஷுவித்யதே|
ஸர்வகாமப்ரதம்ந்ரூணா மத்யந்தப்ரீதிதம்ஹரே:|| ௨.
தஸ்மாத்பரதரம் ஶ்ரேயோ நாஸ்திஸத்யம்ப்ரவீமிவ:|

ஸ்ரீபராசரபகவான் சொல்லுகிறர்.

தா-ம்.—மஹர்ஷிகளே ! இனித்ததீயாராதநத்தின் விதத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். அதைக்கேட்டாலும் புண்யமுண்டு. இதையாராய்ந்தவன் திரும்பிஸம்ஸாரத்தை யடையான். இதைக்காட்டிலும் உத்தமமான கர்மம் மூன்றுலகங்களிலும் கிடையாது. அதெப்படியென்றல்—இது நினைத்ததையெல்லாம் கொடுக்கும். ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவும் த்ருப்தியடைவர். ஆகையால் இதைக்காட்டிலுமுயர்ந்த தொன்றுமில்லை. நானுங்களுக்குண்மையைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். ௨-௩.

భక్తపూజనమాహాత్మ్యం శృణుధ్వం మునిసత్తమాః ॥ 3॥
సాహస్రవార్షికీ పూజా విష్ణోర్భగవతో ద్విజాః ।
సకృద్భాగవతార్చాయాః కలాం నార్హతి షోడశీమ్ ॥ 4॥

பக்தபூஜநமாஹாத்ம்யம் ஶ்ருணுத்வம் முநிஸத்தமா:|| ௩.
ஸாஹஸ்ரவார்ஷிகீபூஜா விஷ்ணோர்பகவதோத்விஜா:|
ஸக்ருத்பாகவதார்ச்சாயா: கலாம்நார்ஹதிஷோடசீம்|| ௪.

தா-ம்.—மஹர்ஷிகளே! பாகவதாராதநத்தின் மாஹாத்ம்யத்தைச்சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். ஆயிரம் வருஷமாகச்செய்த பகவதாராதநமும் ஒருக்கால்செய்த பாகவதாராதநத்தின் பதினறிலொருபங்கோடும் ஸமாநமாகமாட்டாது. (பகவதாராதநத்தைக்காட்டிலும் பாகவதாராதநம் மிகவும் சிறந்தது.)

సకృత్సంపూజనం తేషాం ముక్తిదం పాపినామపి ।
ఏవం భగవతా విప్రా హరిణోక్తం శ్రియై పురా ॥ 5॥
తదీయపూజాహృష్టేన తద్వై వక్ష్యామి నిశ్చితమ్ ।

ஸக்ருத்ஸம்பூஜநம்தேஷாம் முக்திதம் பாபிநாமபி|
ஏவம்பகவதாவிப்ரா ஹரிணோக்தம் ஶ்ரியைபுரா|| ரு.
ததீயபூஜாஹ்ருஷ்டேந தத்வைவக்ஷ்யாமிநிஶ்சிதம்|

தா-ம்.—பாகவதர்களையொருகால் பூஜித்தால் அவன் எவ்வளவு பாபியாயினும் ஸமஸ்தபாபங்களில் நின்றும்நீங்கி மோக்ஷத்தையடையக்கடவன். ருஷிகளே! முன்பொருக்கால் பகவான், பாகவதாராதநத்திஞல்த்ருப்தியடைந்து அப்போதுஶ்ரீமஹாலக்ஷ்மியைப்பார்த்தொருவார்த்தையை ஸித்தாந்தமாகச் சொன்னூர், அதை உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். ௫௨.

మత్ప్రణామా చ్ఛతగుణం మద్భక్తస్య తు వన్దనమ్॥　　౬॥

మన్నైవేద్యా చ్ఛతగుణం మద్భక్తస్య తు భోజనమ్ ।

மத்ப்ரணாமாச் சதகுணம் மத்பக்தஸ்யதுவந்தநம் ||　　௬.

மந்நைவேத்யாச்சதகுணம் மத்பக்தஸ்யதுபோஜநம்|

தா-ம்.—எனக்குநமஸ்காரம்செய்வது நைவேத்யம் ஸமர்ப்பிப்பதைக்காட்டிலும் என்பக்தனுக்கு நமஸ்காரம்செய்வதும் போஜநம் செய்விப்பதும் நூறுமடங்கு அதிகம் என்று பகவான் சொல்லியிருக்கிறாகையால் பாகவதாராதநம் மிகவும் சிறந்தது. ௬௨.

యథా తుష్యతి దేవేశో మహాభాగవతార్చనాత్ ॥　　౭॥

తథా న తుష్యతి శ్రీశో విధివత్స్వార్చనాదపి ।

யதாதுஷ்யதிதேவேசோ மஹாபாகவதார்ச்சநாத்||　　௭.

ததாநதுஷ்யதிஸ்ரீசோ விதிவத்ஸ்வார்ச்சநாதபி|

தா-ம்.—பாகவதர்களை யாராதிப்பதிஞல் ஶ்ரீமந்நாராயணன் த்ருப்தியடைவதுபோல் தன்னையாராதித்ததினலு மவ்வளவுத்ருப்தியடையமாட்டான். ௭௨.

యాన్ పశ్యన్తి మహాభాగాః కృపయా పాపినోఽపి చ ॥　　౮॥

తే విశుద్ధాః ప్రయాన్త్యేవ శాశ్వతం భగవత్పదమ్ ।

யாந்பஸ்யந்திமஹாபாகாஃ க்ருபயாபாபிநோபிச||　　௮.

தேவிசுத்தாஃப்ரயாந்த்யேவ ஸாஸ்வதம் பகவத்பதம்|

தா-ம்.—மஹாபாகவதர்கள் யாரையருள்புரிந்து பார்க்கிறூர்களோ? அவர்கள் பாபிகளாயினும் இவர்கள்கடாக்ஷத்திஞல் பரிசுத்தர்களாய் அழிவில்லாத ஶ்ரீவைகுண்டத்தை யடைவார்கள். ௮௨.

மஹாபாகவதலக்ஷணம்.

అర్థపఞ్చకతత్త్వజ్ఞాః పఞ్చసంస్కారసంస్కృతాః ॥　　౯॥

ఆకారత్రయసంపన్నా మహాభాగవతాస్స్మృతాః ।

அர்த்தபஞ்சகதத்வஜ்ஞா: பஞ்சஸம்ஸ்காரஸம்ஸ்க்ருதா:॥ ௯.
ஆகாரத்ரயஸம்பந்நா மஹாபாகவதாஸ்ஸ்ம்ருதா:।

தா-ம்,—மஹாபாகவதர்கள் யாரென்றால், ஸ்வ (ஜீவ) ஸ்வரூபம் பர (பரமாத்ம) ஸ்வரூபம், உபாய (சித்தோபாயமான ஈஶ்வர) ஸ்வரூபம், விரோதி (தன்னைத்தான் ரக்ஷித்துக்கொள்ள முயலுகை, பிறர்க்கடிமைபட்டிருக்கைமுதலியவைகளின்) ஸ்வரூபம், பல (ப்ராப்யமான கைங்கர்யத்தின்) ஸ்வரூபம், இவைகளை யதார்த்தமாயறிந்தும், தாபம், (ஸமாஶ்ரயணம்), புண்ட்ரம் (பகவத்பாதாக்ருதியாக திருமண் காப்பையணிதல்), நாமம் (பகவானுடையவும் பாகவதர்களுடையவும் திருநாமத்தைத் தானிட்டுக்கொள்ளல்), மந்த்ரம் (திருமந்த்ரத்வய சரமஶ்லோகங்களை ஆசார்யனுடைய உபதேசத்தாற்பெறுதல்), யாகம் (பகவத்பாகவதாராதநம்), ஆகிய இந்தபஞ்சஸம்ஸ்காரங்களையடைந்தும், அநந்யார்ஹசேஷத்வம் (பிறர்க்கடியனன்றிக்கே ஈஶ்வரனுக்கடிமைப்பட்டிருத்தல்), அநந்யசரணத்வம் (பிறரைத்தஞ்சமாக நினையாதே ஈஶ்வரனைத்தஞ்சமாக நினைத்திருத்தல்), அநந்யபோக்யத்வம் (தன்னைப்பிறருகந்தநுபவிக்கையன்றிக்கே ஈஶ்வரனுகந்தநுபவிக்கும் படியிருக்கை), ஆகிய மூன்று ஆகாரங்களினால் நிறைந்துமிருக்கிறவர்கள் மஹாபாகவதர்களென்று பெரியோர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ௯உ.

మహాభాగవతా యత్ర వసన్తి విమలా శ్శుభాః॥ ౧౦॥
తత్స్థలం మఙ్గళం ప్రోక్తం యథా విష్ణుపదం శుభమ్।

மஹாபாகவதாயத்ர வஸந்தி விமலாஶ்ஶுபா:। ௧௦.
தத்ஸ்தலம் மங்களம்ப்ரோக்தம் யதாவிஷ்ணுபதம்சுபம்॥

தா-ம்.—காமம்க்ரோதம் முதலியதோஷங்களில்லாமல்ஸத்வகுணத்தையே ப்ரதாநமாகவுடைய மஹாபாகவதர்களெவ்விடத்தில் வாஸம்செய்கிறார்களோ? அவ்விடம் ஸ்ரீவைகுண்டம்போல் மங்களகரமாயிருக்கும். ௧௦உ.

ஸ்ரீமஹாபாகவதர் ஸ்ரீபாததூளியின்மஹிமை.

యస్య మూర్ధ్ని స్థితం యావ ద్వైష్ణవాఙ్ఘ్రి రజ శ్శుభమ్॥ ౧౧॥
గఙ్గాదిసర్వతీర్థాని తావ త్తిష్ఠ న్త్య సంశయమ్।

யஸ்யமூர்த்நிஸ்திதம் யாவத் வைஷ்ணவாங்க்ரிரஜஶ்ஶுபம்॥ ௧௧.
கங்காதிஸர்வதீர்த்தாநிதாவத்திஷ்டந்த்யஸம்சயம்।

தா-ம்.—எவனுடைய சிரஸ்ஸில் எதுவரையில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஸ்ரீபாததூளியிருக்கிறதோ? அந்தசிரஸ்ஸி லதுவரையில் கங்கைமுதலிய ஸகலபுண்யதீர்த்தங்களும் வாஸம்செய்யும் இதில்ஸம்சயமில்லை. ௧௧௭.

ஸ்ரீபாததீர்த்தமஹிமை.

ప్రాయశ్చిత్తమిదం గుహ్యం మహాపాతకినామపి ॥ ౧౭॥
వైష్ణవాఙ్ఘ్రిజలం పుణ్యం భక్త్యా సంప్రాశ్యతే యది ।

ப்ராயஸ்சித்தமிதம்குஹ்யம் மஹாபாதகிநாமபி॥ ௧௨.
வைஷ்ணவாங்க்ரிஜலம் புண்யம் பக்த்யாஸம்ப்ராஶ்யதேயதி।

தா-ம்.—ப்ரஹ்மஹத்யை, ஸுராபாநம் முதலிய மஹாபாபங்களைச் செய்திருந்தபோதிலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தை பக்தியுடன் ஸ்வீகரித்தால் அப்பாபங்களுக்கிதுவே ப்ராயஸ்சித்தமாகும். (ஸமஸ்தபாபங்களும் நீங்கும்). இதுபரமரஹஸ்யம் ஒருவர்க்கும் வெளியிடக்கூடாது. ௧௨௭.

தளிகைப்ரஸாதத்தின் மஹிமை.

కోటిజన్మార్జితంపాపం జ్ఞానతోఽజ్ఞానతోపివా ॥ ౧౩॥
సద్యః ప్రణశ్యతే నౄణాం వైష్ణవోచ్ఛిష్టభోజనాత్ ।

கோடிஜந்மார்ஜிதம்பாபம் ஜ்ஞாநதோஜ்ஞாநதோபிவா ॥ ௧௩.
ஸத்யஃ ப்ரணஶ்யதேந்ருணும் வைஷ்ணவோச்சிஷ்டபோஜநாத்.

தா-ம்.—ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களமுதுசெய்து மிகுந்த தளிகைப்ரஸாதத்தை ஸ்வீகரித்தால் அநேக ஜந்மங்களி லறிந்து மறியாமலும் செய்த ஸகலபாபங்களும் சீக்ரத்தில் நசித்துப்போம். ௧௩௭.

మహాభాగవతా యే తే వైష్ణవా ద్విజసత్తమాః॥ ౧౪॥
అన్యే త్వవైష్ణవాః ప్రోక్తా రజసా తమసావృతాః ।

மஹாபாகவதாயேதே வைஷ்ணவாத்விஜஸத்தமாஃ॥ ௧௪.
அந்யேத்வவைஷ்ணவாஃ ப்ரோக்தா ரஜஸாதமஸாவ்ருதாஃ।

தா-ம்—கீழ்ச்சொன்ன மஹாபாகவதலக்ஷணம் யாரிடத்திலிருக்கிறதோ? அவர்களே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்று சொல்லப்படுவார்கள். ரஜோகுணம் தமோகுணம் மேலிட்டவர்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாகமாட்டார்கள். ௧௪௭.

నాతః పరతరం తీర్థం వైష్ణవాఙ్ఘ్రి జలాచ్ఛుభాత్ ॥ ౧౫॥
తేషాం పాదజలం శుద్ధం గఙ్గామపి పునాతి హి ।

நாதஃபரதரம்தீர்த்தம் வைஷ்ணவாங்க்ரிஜலாச்சுபாத்॥ ௧௫.
தேஷாம்பாத ஜலம்சுத்தம் கங்காமபிபுநாதிஹி।

தா-ம்.—ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தைக் காட்டிலும் மேன்மையான தீர்த்தம் கிடையாது. ஏனென்றால், எல்லாத் தீர்த்தங்களிலும் கோதாவரி கங்கை பெரிய தீர்த்தமெனப்படும். அக்கோதாவரி கங்கையும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஸ்ரீபாத தீர்த்தத்தினால் பரிசுத்தமாயிற்று. ௧௫ உ.

శాపాత్తు రఘునాథస్య విముక్తా గౌతమీ నదీ ॥ ౧౬॥
వైష్ణవీస్నాన తీర్థేన సఙ్గతా శుద్ధవారిణా ।

சாபாத்து ரகுநாதஸ்ய விமுக்தா கௌதமீநதீ॥ ௧௬.
வைஷ்ணவீஸ்நாநதீர்த்தேந ஸங்கதா சுத்தவாரிணா।

தா-ம்.—அதெப்படியென்றால், கோதாவரிநதியைச் சக்ரவர்த்தித்திருமகன், நீஸ்நாநத்துக்குயோக்யதை யற்றுப்போகக்கடவாயென்று சபிக்கப் பின்பு அந்நதியானது விஷ்ணுபக்தியையுடைய மஹாபாகவதையான ஒருஸ்த்ரீ ஸ்நாநம்செய்த புண்யதீர்த்தத்தோடு சேர்ந்து அச்சாபத்தைப் போக்கிக்கொண்டு எல்லோரும் தன்னிடத்தில் ஸ்நாநமசெய்ய யோக்யதை பெற்றது. ௧௬ உ.

రక్షసాపహృతా వేతి పృష్టా సీతా మహాత్మనా ॥ ౧౭॥
న శశాక తదా వక్తుం గౌతమీ తమసావృతా ।
తేన శప్తా తదా గఙ్గా రాఘవేణ మహాత్మనా ॥ ౧౮॥
న శంససి చ దుర్బుద్ధే జ్ఞాత్వాపి మమ జానకీమ్।
అద్యప్రభృతి సర్వైస్త్వం నస్నాతవ్యా భవిష్యసి ॥ ౧౯॥
ఏవం శప్తా భవద్గఙ్గా రాఘవేణ మహాత్మనా ।
పురస్కృత్య మునీన్ సర్వాన్ రాఘవం శరణం గతా ॥ ౨౦॥
కృతాఞ్జలిపుటా దీనా తుష్టావ రఘునన్దనమ్ ।
కృపయా ప్రాహ దేవేశో గౌతమీం శరణంగతామ్॥ ౨౧॥

శబరీస్నానపుణ్యేన సఙ్గతా శుద్ధవారిణా।
ముక్తా గోదావరీగఙ్గే మమ శాపా ద్భవిష్యసి॥ ౨౨॥
ఇత్యుక్త్వా ధనుషాకృష్య శబర్యాసేవితం జలమ్।
గౌతమ్యా సఙ్గతంచక్రే లోకానాం హితకామ్యయా॥ ౨౩॥
తతఃప్రభృతి లోకేఽస్మిన్ గౌతమీ శుద్ధతాం గతా।
తీర్థానా మగ్ర్యతాలోకే వైష్ణవ్యాస్తీర్థసఙ్గమాత్॥ ౨౪॥
తస్మాత్తు వైష్ణవాఃపూజ్యాః పావయన్తి జగత్త్రయమ్।
తేషాంపాదోదకం శ్రేష్ఠతీర్థభూతం న సంశయః॥ ౨౫॥

ரக்ஷஸாபஹ்ருதாவேதி ப்ருஷ்டா ஸீதா மஹாத்மநா॥ ௧௭.
நசசாகததாவக்தும் கௌதமீதமஸாவ்ருதா।
தேநசப்தாததாகங்கா ராகவேண மஹாத்மநா॥ ௧௮.
நசம்ஸஸிசதுர்புத்தே ஜ்ஞாத்வாபிமமஜாநகீம்।
அத்யப்ரப்ருதி ஸர்வைஸ்த்வம் நஸ்நாதவ்யாபவிஷ்யஸி॥ ௧௯.
ஏவம்சப்தாபவத்கங்கா ராகவேண மஹாத்மநா।
புரஸ்க்ருத்யமுநீந்ஸர்வாந் ராகவம் சரணம்கதா॥ ௨௰.
க்ருதாஞ்ஜலிபுடா தீநா துஷ்டா வரகுநந்தநம்।
க்ருபயாப்ராஹதேவேசோ கௌதமீம் சரணம்கதாம்॥ ௨௧.
சபரீஸ்நாநபுண்யேந ஸங்கதா சுத்தவாரிணா।
முக்தாகோதாவரீ கங்கே மமசாபாத்பவிஷ்யஸி॥ ௨௨.
இத்யுக்த்வாதநுஷாக்ருஷ்ய சபர்யாஸேவிதம்ஜலம்।
கௌதம்யாஸங்கதம்சக்ரே லோகாநாம் ஹிதகாம்யயா॥ ௨௩.
ததப்ரப்ருதிலோகேஸ்மிந் கௌதமீ சுத்ததாம்கதா।
தீர்த்தாநாமக்ர்யதாலோகே வைஷ்ணவ்யாஸ்தீர்த்தஸங்கமாத்॥ ௨௪.
தஸ்மாத்துவைஷ்ணவாஃபூஜ்யாஃ பாவயந்திஜகத்த்ரயம்।
தேஷாம்பாதோதகம் ச்ரேஷ்ட தீர்த்தபூதம்நஸம்சயஃ॥ ௨௫.

தா-ம்.—அக்கதையை விவரித்துச்சொல்லுகிறது.—ஸீதாபிராட்டியை இராவணனெடுத்துக்கொண்டு போனபின் சக்ரவர்த்தித்திருமகன் வந்துபார்த்து பிராட்டியைக்காணமல், கோதாவரியே! ஜாநகி காணவில்லை; இராக்கதனெவனுவது எடுத்துக்கொண்டுபோனுனு; இன்னுமெங்கேயாவது போயிருக்கிருளா சொல்லென்று கேட்க கோதாவரி, சக்ரவர்த்தித் திருமகனுக்குப்பயந்து ஸீதாபிராட்டியை;

இராவணனெடுத்துக்கொண்டுபோன ஸங்கதியைச்சொல்லவில்லை. பின்பு இராகவன், புத்தியில்லாத கோதாவரியே! ஸீதையின் ஸங்கதியை யறிந்தும் நீயெனக்குச்சொல்லவில்லை யாகையால் இது முதல் ஜனங்களுக்கு ஸ்நாநம்செய்ய யோக்யதையற்றவளாய்ப் போகக்கடவாய் என்று சாபங்கொடுத்தார். பின்பு கோதாவரி ருஷிகளை முன்னிட்டுக்கொண்டுபோய் இராகவனைச் சரணமடைந்து கைகளைக்கூப்பிக்கொண்டு ஸ்தோத்ரம் செய்தாள். பின்பு சரணமடைந்த கோதாவரியின் விஷயத்தில் இராகவனருள்புரிந்து, கோதாவரியே! சபரி நீராடின தீர்த்தத்தோடு நீசேர்ந்தால் உனக்கு என்னுடையசாபம் விட்டுப்போகுமென்று சொல்லி தன் வில்லின்நுனியினுற்கீறி சபரீ நீராடின தீர்த்தத்தை கோதாவரியோடு சேர்த்துவிட்டார். அதுமுதல் கோதாவரி எல்லாத்தீர்த்தங்களிலும் ஸ்ரேஷ்டமாய் விளங்குகிறுள். ஆகையால் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எல்லாருக்கும் பூஜ்யர்களாயிருந்து மூன்றுலகங்களையும் பரிசுத்தமாகச் செய்கின்றார்கள். அவர்களுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தம் எல்லாவற்றிலும் ஸ்ரேஷ்டமான தீர்த்தமென்பதில் ஒருஸம்சயமும் கிடையாது. உரு.

త్రిస్రః కోట్యోర్ధ కోటీచ తీర్థానాం భువనత్రయే ।
వైష్ణవాఙ్ఘ్రి జలే పుణ్యే కోటిభాగేన నో సమాః ॥ ౨౬॥

திஸ்ரஃகோட்யோர்த்தகோடீச தீர்த்தாநாம்புவநத்ரயே।
வைஷ்ணவாங்க்ரிஜலேபுண்யே கோடிபாகேநநோஸமாஃ உசா.

தா-ம.—மூன்றுலகங்களிலுமுள்ள மூன்றரைக்கோடி தீர்த்தங்களும் ஸ்ரீவைஷ்ணவனுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தின் கோடிபாகத்தில் ஒருபாகத்தோடு ஸமாநங்களாகமாட்டா. உசா.

సకృత్సం పూజితే పుణ్యే మహాభాగవతే గృహే ।
ఆకల్పకోటి పితరః పరితృప్తా నసంశయః ॥ ౨౭॥

ஸக்ருத்ஸம்பூஜிதேபுண்யே மஹாபாகவதேக்ருஹே।
ஆகல்பகோடிபிதரஃபரித்ருப்தாநஸம்சயஃ॥ உஎ.

தா-ம.—ஒருக்கால் ஸ்ரீவைஷ்ணவனைத் தன்க்ருஹத்திலாராதித்தால் அநேககல்பகாலம் அவனுடைய பித்ருக்கள் த்ருப்தியடைவார்கள் இதில் ஸம்சயமில்லை. உஎ.

షష్టివర్ష సహస్రాణి విష్ణో రారాధనే ఫలమ్ ।
సకృ ద్వైష్ణవ పూజాయాం లభతే నాత్రసంశయః॥ ౨౮॥

ஷஷ்டிவர்ஷஸஹஸ்ராணி விஷ்ணோராராதநேபலம்।
ஸக்ருத்வைஷ்ணவபூஜாயாம் லபதேநாத்ரஸம்சய:॥　　உஅ.

தா-ம்.— அறுபதினாயிரம் வருஷம் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்குத் திருவாராதநம் செய்து அடையவேண்டும் பலத்தை ஒருக்கால் ஸ்ரீவைஷ்ணவனை யாராதித்தவனடைகிறான் இதில் ஸம்சயமில்லை.　　உஅ.

తస్మాత్సర్వ ప్రయత్నేన వైష్ణవా నర్చయే ద్బుధః ।
தஸ்மாத்ஸர்வப்ரயத்நேந வைஷ்ணவாநர்ச்சயேத்புத:।

தா-ம்.—ஆகையால் புத்திமானானவன் எல்லாவிதத்தினாலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைப் பூஜிக்கக்கடவன்.　　உகூ.

వైష్ణవా నాగతాఞ్ఛ్రుత్వా భుఞ్జానోఽపిహి వైష్ణవః ॥　　౨౯॥
ద్రుతముత్థాయ హర్షేణ ప్రత్యుద్గచ్ఛే త్త్వరాన్వితః ।
శిరస్యఞ్జలి మాధాయ గచ్ఛే ద్యావత్తు దర్శనమ్॥　　30॥
దృష్ట్వా సద్యో మహాభాగాన్ ప్రణమే ద్దణ్డవ ద్భువి ।
నిక్షిప్య చరణౌ మూర్ధ్ని ప్రణమే చ్చ పునఃపునః॥　　3౧॥
ప్రవేశయిత్వా స్వగృహం పాదౌ ప్రక్షాళయే త్స్వయమ్ ।
ఆచాన్తా నాసనే శ్లక్ష్ణే రమ్యే సమ్య ఙ్నివేశయేత్॥　　3౨॥
కౌశేయం విష్టరం దత్వా పాద్యార్ఘ్యాదీ న్సమర్పయేత్ ।
గద్గదస్వరయుక్తాభిః ప్రియవాగ్భి స్సమర్చయేత్ ॥　　33॥
పాదౌ ప్రక్షాళయే త్పాత్రే పవిత్రే గన్ధవారిణా ।
అర్ఘ్య మాచమనం దత్వా గన్ధపుష్పై స్సమర్చయేత్॥　　3౪॥
మధుపర్కం తతో దత్వా శాస్త్రమార్గేణ వైష్ణవః ।
ఆచాన్తాన్ పూజయే ద్భక్త్యా స్వర్ణవస్త్రాదిభూషణైః ॥　　3౫॥
ఫలైశ్చ వివిధై ర్భక్ష్యై స్తామ్బూలేన సమాహితః ।
తత్తీర్థం ప్రాశయే ద్విద్వాన్ పుత్రదారసుహృజ్జనైః॥　　3౬॥
భోజయే దన్నపానాద్యై శ్శక్త్యా భక్తిసమన్వితః ।
శాయయిత్వా సుశయ్యాయాం పాదౌ సంవాహయే చ్ఛనైః 3౭॥
ప్రస్థితేషు గృహా త్తేషు చాసీమా న్త మనువ్రజేత్ ।
ప్రణమ్యాథ విసృష్టస్తై స్తిష్ఠే త్తత్ర క్షణం శుచా ॥　　3౮॥

இதம்ரஹஸ்யம்பரமம் நைவாக்யேயம்மஹர்ஷிபி꞉|
பவதாம்வைமயாப்ரோக்த மேதத்வைஷ்ணவமுத்தமம்|| ௪௨.

தா-ம்.—ஸர்வோத்தமமான இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவ தர்மமானது பரமரஹஸ்யம்; ஒருவர்க்கும் சொல்லக்கூடாது. இதைநானுங்களுக்குச்சொன்னேன். மற்றருஷிகள் சொல்லார்கள். ௪௨.

నాన్య స్మునివరశ్రేష్ఠా హరిసంశ్రయణా న్నృణామ్ ।
నాన్య స్మునివరశ్రేష్ఠా హరిసంశ్రయణంవినా ॥ ౪౩॥

நாந்யந்முநிவரஶ்ரேஷ்டா ஹரிஸம்ஶ்ரயணாந்ந்ருணாம்|
நாந்யந்முநிவரஶ்ரேஷ்டா ஹரிஸம்ஶ்ரயணம்விநா|| ௪௩.

தா-ம்.—வாரீர் மஹர்ஷிகளே! ஸ்ரீமந்நாராயணனை யாஶ்ரயிக்கையே மநுஷ்யர் ஸத்கதியடைகைக்கு ஹேது;வேறொன்று ஹேதுவாக மாட்டாது. மஹர்ஷிகளே! வேறொன்று ஸத்கதிக்கு ஹேதுவாக மாட்டாது. (கேட்கிறவர்களுக்குத் தன்வார்த்தையில் த்ருடமாக நம்பிக்கைக்காகவும் இதுவே உண்மையென் றவர்களுக்கறிவிக்கைக்காகவும் இரண்டுதரம் ஸ்ரீபராசரபகவா னருளிச்செய்தார்.) ௪௩.

ఏవం పరాశరేణోక్తం శాస్త్రంశ్రుత్వా మహర్షయః ।
సర్వఏ వాభవన్ సమ్యక్ ప్రపన్నా స్తే జనార్దనమ్ ॥ ౪౪॥

ஏவம்பராசரேணோக்தம் சாஸ்த்ரம்ஶ்ருத்வாமஹர்ஷய꞉|
ஸர்வஏவாபவந்ஸம்யக் ப்ரபந்நாஸ்தேஜநார்த்தநம்|| ௪௪.

தா-ம்.—இவ்விதமாய் ஸ்ரீபராசரபகவானருளிச்செய்த தர்மசாஸ்த்ரத்தை ருஷிகள்கேட்டு அவர்களெல்லாரும் ஸ்ரீமந்நாராயணனிடத்தில் ப்ரபத்திசெய்தார்கள். ௪௪.

భగవం స్త్వత్ప్రసాదేన సనాథా స్సుఖినోవయమ్ ।
కృతార్థాశ్చ మునిశ్రేష్ఠ సాక్షా ద్ధర్మ స్త్వమేవనః ॥ ౪౫॥

பகவம்ஸ்த்வத்ப்ரஸாதேந ஸநாதாஸ்ஸுகிநோவயம்|
க்ருதார்த்தாஶ்சமுநிஶ்ரேஷ்ட ஸாக்ஷாத்தர்மஸ்த்வமேவந꞉|| ௪௫.

தா-ம்.—இனிமஹர்ஷிகள் உபகாரஸ்ம்ருதியினால் ஸ்ரீபராசரபகவானைக் கொண்டாடுகிறார்கள்.—ஸ்வாமீ! தேவரீருடைய அநுக்ரஹத்தினால் நாங்கள் நிலைபெற்றோம், பரமஸுகத்தை யடைந்தோம். இனி எங்களுக்குச் செய்யவேண்டிய க்ருத்யமொன்றுமில்லை; எங்களுக்கு தேவரீரே தர்மஸ்வரூப மாகையால் தேவரீர் கைங்கர்யமே எங்களுக்குச் செய்யத்தக்கது. ௪௫.

ఏతద్ధి పరమంశాస్త్రం శ్రావ్యం మోక్షమభీప్సుభిః ।
సత్యం సత్యం పున స్సత్యం సంసారోత్తారణంనృణామ్॥ ౪౬॥

తీర్థమేత న్మునిశ్రేష్ఠ హరిరూపం త్వయోద్ధృతమ్।

ஏதத்திபரமம் சாஸ்த்ரம் ஶ்ராவ்யம் மோக்ஷமபீப்ஸுபி:।
ஸத்யம்ஸத்யம் புநஸ்ஸத்யம் ஸம்ஸாரோத் தாரணம்ந்ருணாம்॥ சசு
தீர்த்தமேதந்முநிஶ்ரேஷ்ட ஹரிரூபம் த்வயோத்த்ருதம்।

தா-ம்.—தேவரீரருளின இந்த பரமதர்ம சாஸ்த்ரமானது முமுக்ஷுக்களுக்கு அவஶ்யம் கேட்கக்கடவதாயிருக்கிறது. வாரீர்ஸ்வாமியே! ஜனங்களுக்கு ஸம்ஸாரத்தைக் கடத்தி வைக்கும்படியான ஸ்ரீமந்நாராயணனாகிற இந்த தீர்த்தத்தை தேவரீரேப்ரகாசிப்பித்தருளிற்று. இது உண்மைதான் உண்மைதான் உண்மைதான். சசு ௨.

త్వమేవ భగవాన్ బ్రహ్మన్ సాక్షాద్భాగవతోత్తమః ॥ ౪౭॥
నాస్త్యన్య ద్భవరోగఘ్నం త్వత్సమాశ్రయణాత్పరమ్।

த்வமேவபகவாந்ப்ரஹ்மந் ஸாக்ஷாத்பாகவதோத்தம:॥ சஎ.
நாஸ்த்யந்யத்பவரோகக்நம் த்வத்ஸமாஶ்ரயணாத்பரம்।

தா-ம்.—ஸ்வாமியே! எங்களுக்குப் பூஜ்யரான தேவரீர்தான் ஸாக்ஷாந்மஹாபாகவதோத்தமர். தேவரீரையாஶ்ரயித்தால் இஸ்ஸம்ஸாரமாகிற பெருநோய்தீரும். இந்நோய்க்கு வேறு மருந்துகிடையாது. சஎ ௨.

శక్తిసూను మితిస్తుత్వా నమస్కృత్య మహర్షయః ॥ ౪౮॥
స్వగృహాణి పునర్గత్వా యథోక్తం హరి మర్చయన్ ।

சக்திஸூநுமிதிஸ்துத்வா நமஸ்க்ருத்யமஹர்ஷய:॥ சஅ.
ஸ்வக்ருஹாணிபுநர்கத்வா யதோக்தம்ஹரிமர்ச்சயந்।

தா-ம்.—மஹர்ஷிகளிவ்விதமாக ஸ்ரீபராசரபகவானை ஸ்துதித்து நமஸ்காரம்செய்து பின்பு தாங்களிருக்குமிடம் சென்று ஸ்ரீபராசர பகவான் சொல்லியபடி ஸ்ரீமந்நாராயணனை யாராதித்தார்கள். சஅ ௨.

అనన్య శరణా భూత్వా కలౌ సంపూజ్య కేశవమ్॥ ౪౯॥
భవబన్ధవినిర్ముక్తా స్సర్వే హరిపదం యయుః ।

அநந்யசரணாபூத்வா கலௌஸம்பூஜ்யகேசவம்॥ சகூ.
பவபந்தவிநிர்முக்தாஸ் ஸர்வேஹரிபதம்யயு:।

தா-ம்.—அந்த ருஷிகள் ஸ்ரீமந்நாராயணனே நமக்குத்தஞ்சமென்றெண்ணி அந்த ஸ்ரீமந்நாராயணனைச் செவ்வையாயாராதித்து இக்கலியுகத்தில் ஸம்ஸாரத்தைவிட்டுநீங்கிஸ்ரீவைகுண்டத்தையடைந்தார்கள். சகூ ௨.

15

ఏతత్పారాశరం శ్రుత్వా శుద్ధసత్త్వం సునిర్మలమ్ ॥ ౫౦॥
విశిష్టం పరమంధర్మ శాస్త్రం పరమవైదికమ్ ।
శ్రుత్వాతు పరమైకాన్తీ భూత్వాసిద్ధిం పరాం వ్రజేత్॥ ౫౧॥

ஏதத்பாராசரம்ஶ்ருத்வா சுத்தஸத்வம்ஸுநிர்மலம்॥
விஶிஷ்டம்பரமம்தர்ம சாஸ்க்ரம்பரமவைதிகம்।
ஶ்ருத்வாதுபரமைகாந்தீ பூத்வாஸித்திம்பராம்வ்ரஜேத்॥ ௫௧.

தா-ம்.—ஸத்வகுணம் தலையெடுத்தபோது அருளிச்செய்ததாகையால் சுத்தஸத்வமாயும், ஒருவரைத்தாழ்மையாகச் சொல்லக்கருதிச் சொல்லிற்றல்லாமையால் ஈர்ஷ்யை அஸூயைமுதலிய தோஷங்களற்றதாயும், புலஸ்த்ய வஸிஷ்டமஹர்ஷிகளுடைய வரப்ரஸாதத்தினால் ஸகலதத்வார்த்தங்களையுமறிந்து தெளிந்தமனமுடைய ஸ்ரீபராசரபகவான் ஜநங்களின் நன்மைக்காகச்சொல்லிற்றுகையால் வக்த்ருவைலக்ஷண்யத்தால்வந்தமேன்மையையுடையதாயும், மோக்ஷாபயோகியான பரமதர்மத்தைச் சொல்லிற்றுகையால் விஷயவைலக்ஷண்யத்தால்வந்த மேன்மையையுடையதாயும், ப்ரமாணங்களில் ஶ்ரேஷ்டதமமான வேதத்துக்கு விரோதமின்றிக்கே அதுக்கொத்திருக்கிற தர்மத்தைச்சொல்லிற்றுகையால் பரமவைதிகமாயுமிருக்கிற ஸ்ரீபாராசரபகவானருளிச்செய்த இந்தகர்மசாஸ்த்ரத்தைக்கேட்கிறவன் பரமைகாந்தியாய்க் கடைசியில் ஸ்ரீவைகுண்டத்தையடையக்கடவன். ௫௧.

ఇతి శ్రీపరాశరస్మృతౌ వుత్తరఖణ్డే విశిష్టపరమ
ధర్మశాస్త్రే వైష్ణవారాధనతన్త్రా
హాత్మ్యవర్ణనం నామదశ
మోఽధ్యాయః.

ஸ்ரீபாராசரஸ்ம்ருத்யுத்தரகண்டம்
விசிஷ்டபரமதர்ம சாஸ்த்ரம்
முடிந்தது.
ஸ்ரீ: